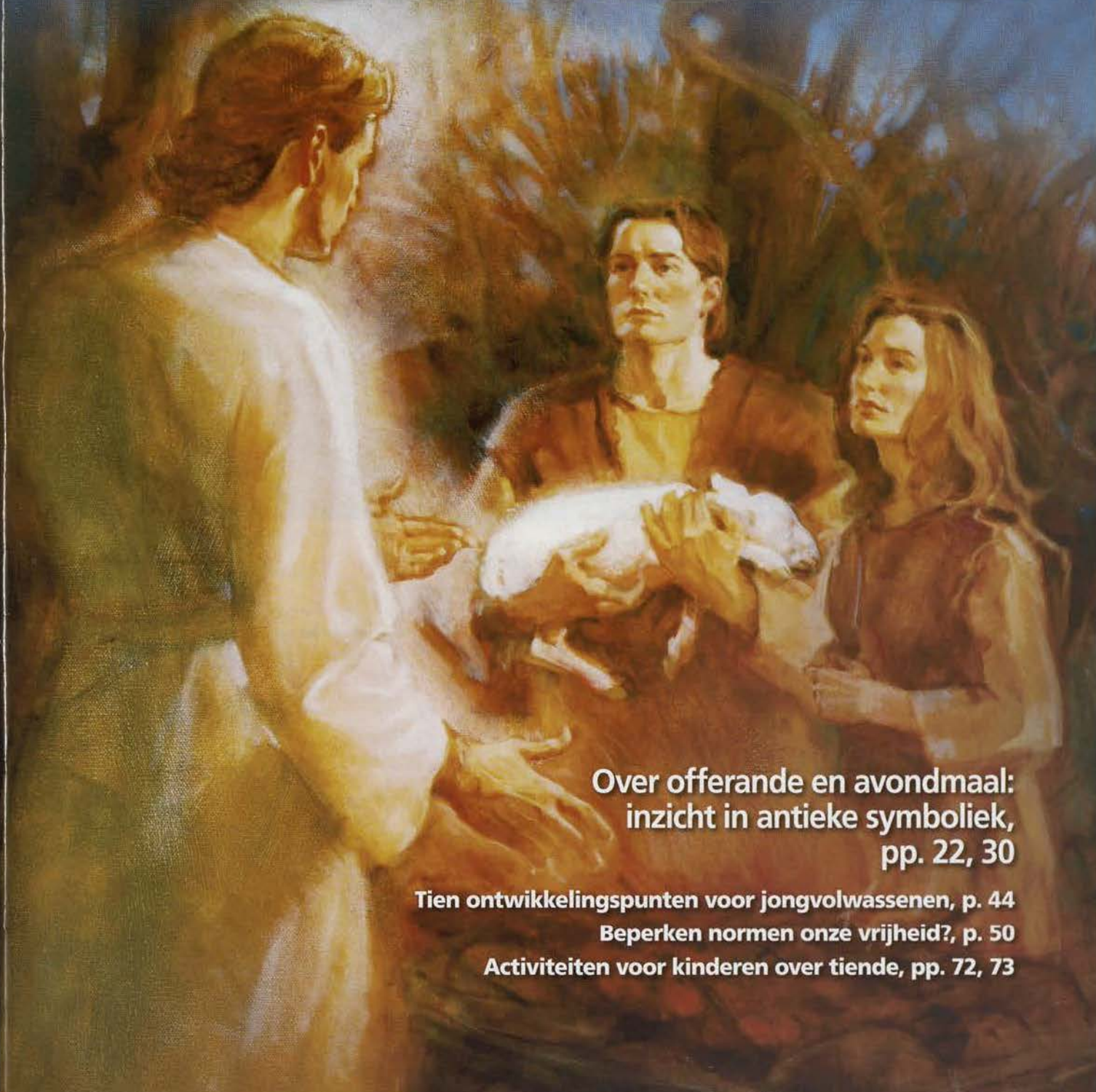

DE KERK VAN JEZUS CHRISTUS VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN • FEBRUARI 2010

Liahona

**Over offerande en avondmaal:
inzicht in antieke symboliek,
pp. 22, 30**

Tien ontwikkelingspunten voor jongvolwassenen, p. 44

Beperken normen onze vrijheid?, p. 50

Activiteiten voor kinderen over tiende, pp. 72, 73

James Fairman, *Jeruzalem*

*'Waak op, waak op, bekleed u met
sterkte, Sion; bekleed u met uw pronk-
gewaden, Jeruzalem, heilige stad. (...)*

*Schud het stof van u af' (Jesaja
52:1-2).*

30

Liahona, februari 2010

BOODSCHAPPEN

- 4** Boodschap van het Eerste Presidium: Over geestelijke voorbereiding — raad van onze profeet
President Thomas S. Monson
- 7** Huisbezoekboodschap: Uw middelen verstandig beheren en uit de schulden blijven

HOOFDARTIKELEN

- 19** De belofte van de tempel
Ellen Rowe Sigety
Onze bisschop zei dat er met de verzegeling van ons gezin haast geboden was. We begrepen later pas de reden van die haast.

OP DE OMSLAG

Voor: Keith Larson *Adam en Eva brengen offerande*. Achter: Walter Rane, *'Vrede laat ik u' (Johannes 14:27)*.

- 22** Christus en de cultuur van het Oude Testament
Donald W. Parry
Deze vijf zinnebeelden zullen u meer inzicht geven in de Heiland en zijn offer.
- 30** 'Doet dit tot mijn gedachtenis'
Ouderling Paul K. Sybrowsky
Mogen wij elke sabbat, terwijl wij tot zijn gedachtenis aan het avondmaal deelnemen, vervuld worden van de Geest des Heren.

RUBRIEKEN

- 8** Kleine en eenvoudige dingen
- 11** Dienen in de kerk: Wanneer is de beste tijd om te dienen?
Ouderling Robert D. Hales
- 12** Wij spreken over Jezus Christus: Op één ski
Kristian Christensen
- 14** Dit geloven wij: Jezus Christus staat centraal in het plan van onze hemelse Vader
- 16** Evangelieparels: Kijkend naar de tempel
Ouderling John A. Widtsoe
- 36** Ons gezin, ons thuis: Het gezin eerst
Krista Schmitz
- 38** Onder heiligen der laatste dagen
- 74** Kerknieuws
- 80** Tot weerziens: Een nieuwe lofzang zingen
Debra Randall

42

42 Zij hebben tot ons gesproken: Opgroeien in de vreze des Heren

Kathleen H. Hughes

44 Dat zij in U mogen opgroeien: tekenen van volwassenheid

Wendy Ulrich en Christine S. Packard

Tien ontwikkelingspunten voor jongvolwassenen.

Kijk of je de Liahona in deze uitgave kunt vinden.

46 Baan maken

Melissa Merrill

Twee tieners uit een Costa Ricaans gezin waren de eersten die tot de kerk toetraden.

49 Beschermd tegen het onverwachte

Fernando C. Pareja

Op weg naar huis na een dag in de tempel zien jongeren tot hun grote schrik dat de bus voor hen door kapers wordt aangevallen.

50 Vraag en antwoord

'Hoe kan ik mijn vrienden uitleggen dat onze normen ons vrij maken en ons niet beperken?'

52 Evangelieparels: De gelijkenis van de waardekluis

Ouderling James E. Talmage

54 Waarom kom je niet naar het feestje?

Jek Toon Tan

Groepsdwang dwingt deze jongeman ertoe om een moeilijke beslissing te nemen.

55 Poster: Het zijn de tien geboden

56 Onze plek

58 Mijn voetbalwens

Timothy Herzog

Ik wilde heel graag in de selectie opgenomen worden, maar dan moest ik wel op zondag spelen.

60

60 Een bezoek aan het Tempelplein: Bezoekerscentrum Noord

Chad E. Phares

62 Maria's nieuwe jurk

Angie Bergstrom Miller

Een nieuwe roze jurk voor naar de kerk! Wat kreeg ik een aandacht — en wat was ik afgeleid.

64 Verhalen van Jezus: onze hemelse Vader en Jehova hebben de wereld geschapen

Diane L. Mangum

66 Ons prikbord

67 Leren luisteren

Ouderling José A. Teixeira

Ik voelde dat ik niet zonder mijn ouders naar de rivier moest gaan, maar ik ging toch.

68 Participatieperiode: Jezus Christus is mijn Heiland en Verlosser

Sandra Tanner en Cristina Franco

70 Voor jonge kinderen

54

RES
Book Area
MAOS, S
S838 DUT
Feb. 2010
311 90

**FEBRUAR 2010 110 DE JAARGANG NUMMER 2
LIAHONA 09282 120**

Officiële Nederlandstalige uitgave van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen

Het Eerste Presidium: Thomas S. Monson, Henry B. Eyring, Dieter F. Uchtdorf

Het Quorum der Twaalf Apostelen: Boyd K. Packer, L. Tom Perry, Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks, M. Russell Ballard, Richard G. Scott, Robert D. Hales, Jeffrey R. Holland, David A. Bednar, Quentin L. Cook, D. Todd Christofferson, Neil L. Andersen

Verantwoordelijk redacteur: Spencer J. Condie
Adviseurs: Keith K. Hilbig, Yoshihiko Kikuchi, Paul B. Pieper

Hoofddirecteur: David L. Frischknecht

Directeur redactie: Victor D. Cave

Senior redacteur: Larry Hiller

Directeur grafische vormgeving: Allan R. Loyborg

Hoofddirecteur: R. Val Johnson

Assistent-hoofddirecteurs: Jennifer L. Greenwood, Adam C. Olson

Mederedacteur: Ryan Carr

Assistent-redactrice: Susan Barrett

Redactiemedewerkers: David A. Edwards, Matthew D. Flitton, LaRene Porter Gaunt, Annie Jones, Carrie Kasten, Jennifer Maddy, Melissa Merrill, Michael R. Morris, Sally J. Odekerk, Joshua J. Perkey, Chad E. Phares, Jan Pinborough, Richard M. Romney, Don L. Searle, Janet Thomas, Paul VanDenBerghe, Julie Wardell
Directiesecretaresse: Laurel Teuscher

Art-director: Scott Van Kampen

Productiemanager: Jane Ann Peters

Medewerkers ontwerp en productie: Cali R. Arroyo, Collette Nebeker Aune, Howard G. Brown, Julie Burdett, Thomas S. Child, Reginald J. Christensen, Kim Fenstermaker, Kathleen Howard, Eric P. Johnson, Denise Kirby, Scott M. Mooy, Ginny J. Nilson
Voorbereidend drukwerk: Jeff L. Martin

Directeur drukwerk: Craig K. Sedgwick

Directeur distributie: Randy J. Benson

Vertaling: Jos Peeters

Kerkelijk Vertaalbureau
Turnhoutsebaan 130, B-2460 Kasterlee
Telefoon: 0032-(0)14-265775

Nieuwsredactie:

Nieuwsredacteur: Frans Heijdemann
Grovestins 64
NL-7608 HN Almelo
Telefoon: 0546 865984
Uw kopij graag per e-mail naar nieuws@liahona.nl

Distributie:

De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen
European Distribution Ltd., Magazine Service,
Steinriihstr. 16, 61352 Bad Homburg, Duitsland
Tel.: 00 49 6172 492858; fax: 00 49 6172 492890
E-mail: liahona-edl@ldschurch.org

Jaarabonnement: € 16.00 De volgende

betalingswijzen zijn mogelijk:
Creditcard (bel of e-mail EDL)
Overschrijving per bank op de volgende rekening: Dresdner Bank,
Bad Homburg Rekening nummer 07 264 094 00, bankcode 500 800
00 Omschrijving: abonneenummer + naam + wijk/gemeente
BIC (SWIFT CODE): DRES DE FF 523
IBAN: DES2 5008 0000 0726 4094 00

Bijdragen:

Stuur manuscripten en vragen aan:

Liahona, Rm. 2420, 50 East North Temple Street,
Salt Lake City, UT 84150-0024, USA; of per e-mail naar:
liahona@ldschurch.org.

De Liahona (Een woord uit het Boek van Mormon dat 'kompas' of 'aanwijzer' betekent) verschijnt in de volgende talen: Albanees, Armeens, Bahasa Indonesia, Bislama, Bulgaars, Cambodjaans, Cebuano, Chinees, Deens, Duits, Engels, Ests, Fiji, Fins, Frans, Grieks, Italiaans, Hindi, Hongaars, IJslands, Italiaans, Japans, Kiribati, Koreaans, Kroatisch, Lets, Litouws, Malagasi, Marshallees, Mongools, Nederlands, Noors, Oekraïens, Pools, Portugees, Roemeens, Russisch, Samoaans, Sinhala, Sloveens, Spaans, Tagalog, Tahitiaans, Tamil, Telugu, Thai, Tongaans, Tjechisch, Urdu, Vietnamees en Zweeds. (Frequentie verschilt per taal.)

Uitgever:

© 2010 Intellectual Reserve, Inc. Alle rechten voorbehouden.
Gedrukt in de Verenigde Staten van Amerika.

Tekst- en beeldmateriaal in de Liahona mag gereproduceerd worden voor incidenteel, niet-commercieel gebruik in de kerk of thuis. Beeldmateriaal mag niet gereproduceerd worden als de bronvermelding dat aangeeft. Voor vragen over het auteursrecht kunt u zich richten tot het Intellectual Property Office, 50 East North Temple Street, Salt Lake City, UT 84150, USA; e-mail: cor-intellectualproperty@ldschurch.org. U kunt de Liahona in vele talen terugvinden op het internet onder www.liahona.lds.org.

For Readers in the United States and Canada:

February 2010 Vol. 110 No. 2. LIAHONA (USPS 311) Dutch (ISSN 1522-9173) is published monthly by The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 East North Temple, Salt Lake City, UT 84150, USA. Subscription price is \$10.00 per year; Canada, \$12.00 plus applicable taxes. Periodicals Postage Paid at Salt Lake City, Utah. Sixty days' notice required for change of address. Include address label from a recent issue; old and new address must be included. Send USA and Canadian subscriptions to Salt Lake Distribution Center at address below. Subscription help line: 1-800-527-5971. Credit card orders (Visa, MasterCard, American Express) may be taken by phone. (Canada Poste Information: Publication Agreement #40017431).

POSTMASTER: Send address changes to Salt Lake Distribution Center, Church Magazines, PO Box 26368, Salt Lake City, UT 84126-0368.

RECHTS: FOTO'S VAN MIJSEN VLAGGEN: © GETTY IMAGES

Meer online

Liahona.lds.org

VOOR VOLWASSENEN

Als u 'Kijkend naar de tempel' van ouderling John A. Widtsoe (p. 16) met plezier gelezen hebt, ga dan naar liahona.lds.org en bekijk daar een **diapresentatie met muziek en citaten** uit zijn artikel, en beelden van verschillende tempels wereldwijd.

VOOR JONGEREN

'De gelijkenis van de waardekluis' (zie p. 52) leert ons hoe belangrijk het is om je karakter te beschermen. **Bekijk een video** op liahona.lds.org over de gelijkenis van ouderling James E. Talmage.

VOOR KINDEREN

Tiende betalen is een belangrijk onderdeel van het evangelie naleven (zie pp. 70-73). Ga naar liahona.lds.org om een **zoekspelletje over tiende te spelen**.

In uw eigen taal
Ga voor kerkmateriaal
in uw eigen taal naar
www.languages.lds.org.

'Op zoek naar het beste in ons zijn er verscheidene vragen die we ons kunnen stellen: (...) Ben ik vandaag dichterbij de Heiland dan gisteren? Zal ik morgen nog dichterbij Hem zijn? Heb ik de moed om een beter mens te worden?'

President
Thomas S. Monson

Over geestelijke voorbereiding

Raad van onze profeet

Een fundament van geloof

'Als we geen stevig fundament van geloof en geen sterk getuigenis van de waarheid hebben, kan het in het leven moeilijk worden om staande te blijven in de harde stormen en ijzige winden van tegenspoed waarin ieder van ons onvermijdelijk terechtkomt.

'Het sterfelijk leven is een proeftijd, een tijd waarin wij bewijzen dat wij in het hierna-maals de tegenwoordigheid van onze hemelse Vader waardig zijn. Een proeftijd heeft alleen zin als we met problemen en moeilijkheden op de proef worden gesteld. Die kunnen ons breken en het oppervlak van onze ziel doen scheuren en doen afbrokkelen — althans, als het fundament van ons geloof, ons getuigenis van de waarheid, niet diep genoeg in ons is verankerd.'¹

Lessen uit het verleden

'Op zoek naar het beste in onszelf zijn er verscheidene vragen die we ons kunnen stellen: ben ik wat ik wil zijn? Ben ik vandaag dichter bij de Heiland dan gisteren? Zal ik morgen nog

dichter bij Hem zijn? Heb ik de moed om ten goede te veranderen? (...)

'De jaren zijn gekomen, de jaren zijn gegaan, maar de noodzaak van een getuigenis van het evangelie blijft van het allergrootste belang. Op weg naar de toekomst, moeten we de lessen uit het verleden niet vergeten.'²

Uw persoonlijke liahona

'Uw patriarchale zegen is strikt persoonlijk. Hij kan kort of lang, eenvoudig of diepzinnig zijn. Lengte en taal vormen niet de patriarchale zegen. Het is de Geest die de ware betekenis overbrengt. Berg uw zegen niet netjes opgevouwen weg. Lijst hem niet in en publiceer hem niet. U moet hem lezen. U moet hem koesteren. Hij moet worden opgevolgd. Uw patriarchale zegen helpt u door uw donkerste uren heen. Hij zal u door de gevaren van het leven loodsen. (...) Uw patriarchale zegen is een persoonlijke liahona voor u, waarmee u uw koers uitzet en uw pad volgt. (...)

'Geduld kan vereist zijn als we wachten,

waken en werken om een belofde zegen in vervulling te zien gaan.³

Kom tot Hem

'Bedenk dat u er niet alleen voor staat. (...) Loop naar het licht toe, dan zullen de schaduwen van het leven achter u vallen. (...)

'Elke keer als ik in de Schriften naar inspiratie zocht, sprong er telkens weer een bepaald woord uit. Het woord is 'kom'. De Heer heeft gezegd: 'Komt tot Mij'. En: 'Leert van Mij.' Ook heeft Hij gezegd: 'Kom hier, volg Mij. Een prachtige woord, dat *kom*. Mijn bede is dat we tot de Heer komen.'⁴ ■

NOTEN

1. 'O, vast als een rotssteen', *Liahona*, november 2006, p. 62.
2. 'Het beste uit onszelf halen', *Liahona*, april 2006, pp. 3, 5.
3. 'Uw patriarchale zegen: een lichtende liahona', *De Ster*, januari 1987, pp. 62-63.
4. Haardvuuravond voor zestien ringen, Brigham Young University, 16 november 1986.

LESGEVEN UIT DEZE BOODSCHAP

In *Onderwijzen — geen grotere roeping* staat: 'Een bedreven leerkracht denkt niet: (...) "Wat zal ik ze vandaag vertellen?" Maar, "Hoe kan ik mijn cursisten laten ontdekken wat zij nodig hebben?"' ([1999], p. 61). U zou, om mensen meer inzicht in dit artikel te geven, pen en papier aan ze kunnen uitdelen en ze de tijd kunnen geven om de woorden van president Monson te lezen. Laat ze vervolgens de waarheden opschrijven die ze ontdekken over geestelijke voorbereiding. Kleine kinderen kunnen een tekening maken van wat ze leren. Overweeg hen te laten vertellen wat zij hebben opgeschreven en getekend.

JONGEREN

Je patriarchale zegen

President Monson omschrijft een patriarchale zegen als 'een persoonlijke liahona (...), waarmee u uw koers uitzet en uw pad volgt.' Wat is het dus voor zegen, en hoe kan hij je op je levenspad van dienst zijn?

Wat is een patriarchale zegen?

Je zegen heeft twee hoofddoelen. Ten eerste staat je afstamming erin, ofwel tot welke stam van het huis van Israël je behoort. Ten tweede bevat hij informatie om je richting te geven. Er zullen waarschijnlijk beloften, aansporingen en waarschuwingen voor je in staan.

Hoe oud moet ik zijn om mijn zegen te krijgen?

Er is geen standaardleeftijd, maar je moet oud genoeg zijn om te begrijpen hoe heilig zo'n zegen is. Veel leden beginnen vroeg in hun tienerjaren aan een patriarchale zegen te denken.

Hoe ontvang ik de zegen?

Praat eerst met je bisschop of gemeentepresident. Als je er klaar voor bent en de kerkelijke normen naleeft, krijg je een aanbeveling. Daarna kun je een afspraak maken met de patriarch in je ring.

Wat doe ik met mijn zegen?

Bewaar hem goed en lees hem vaak. Bedenk dat je patriarchale zegen heilig en strikt persoonlijk is. Je kunt hem met je naaste familie bespreken, maar je moet er niet in het openbaar over praten. Ook zijn alle zegeningen die in je patriarchale zegen staan afhankelijk van jouw getrouwheid en de timing van de Heer.

KINDEREN

Een stevig fundament

President Thomas S. Monson heeft gezegd dat het belangrijk is dat we een 'sterk getuigenis van de waarheid' opbouwen. Een van de beste manieren om dat te doen, is in de Schriften te lezen. Zoek de tekst op die hieronder op elke steen staat. Schrijf op de regel daaronder wat je uit dat vers hebt geleerd waarmee je je getuigenis sterker kunt maken.

Uw middelen verstandig beheren en uit de schulden blijven

Behandel de teksten en citaten of, indien nodig, andere beginselen die de zusters die u bezoekt tot zegen zullen zijn. Geef uw getuigenis van de leer. Vraag de zusters wat ze voelen en leren.

Middelen beheren

“Verstandig leven” (...) betekent [zuinig omgaan] met onze middelen, onze financiën verstandig beheren, onze gezondheid op peil houden, een opleiding volgen en een carrière plannen, voldoende aandacht besteden aan eigen productie en voorraad, en aan de ontwikkeling van onze emotionele veerkracht. (...) Als we verstandig en zuinig leven is dat hetzelfde als veilig in de palm van zijn hand zijn.¹

President Spencer W. Kimball (1895–1985)

‘Welke vaardigheden hebben we nodig om zelfredzaam te worden? (...) In de beginperiode van de kerk verzocht Brigham Young de zusters om thuis ziekte te voorkomen, om huisindustries op te zetten, en om administreren, boekhouden en andere praktische vaardigheden te leren. Die beginselen zijn nog zeer actueel. Een opleiding blijft van uitermate groot belang. (...)’

‘Ik heb aan verschillende bisschoppen de vraag gesteld welke praktische vaardigheden de zusters in hun wijk het hardste nodig hadden, en ze zeiden allemaal ‘budgetteren’. Vrouwen dienen te begrijpen wat ze zich op de hals halen als ze

op krediet kopen en niet binnen hun budget blijven. De tweede vaardigheid die de bisschoppen noemden was ‘koken’. Maaltijden die men thuis bereidt en eet, kosten over het algemeen minder, zijn gezonder en dragen bij tot een sterkere gezinsband.²

Julie B. Beck, algemeen ZHV-presidente

Uit de schulden blijven

‘Ik wil u graag vijf stappen tot financiële vrijheid ter overweging geven. (...)’

‘Ten eerste: betaal uw tiende. (...)’

‘Ten tweede: geef minder uit dan u verdient. (...)’

‘Ten derde: leer sparen. (...)’

‘Ten vierde: voldoe aan uw financiële verplichtingen. (...)’

‘Ten vijfde: zorg ervoor dat uw kinderen uw goede voorbeeld volgen.’³

Ouderling Joseph B. Wirthlin (1917–2008) van het Quorum der Twaalf Apostelen

‘Als we ons in de schulden steken, geven we een deel van onze kostbare, onbetaalbare keuzevrijheid op en komen we door onze

TIPS VOOR HUISBEZOEKSTERS

Overleg met uw collega hoe u deze boodschap het beste kunt aanpassen aan de omstandigheden van iedere zuster. Welke praktische vaardigheden zou u haar kunnen leren?

PERSOONLIJKE VOORBEREIDING

Maleachi 3:10

Matteüs 6:19–21

Lucas 12:15

LV 38:30; 88:119

Voor meer informatie: zie *Bereidt alle noodzakelijke dingen voor: gezinsfinanciën* (bestelnummer 04007 120).

eigen schuld in slavernij terecht. We zijn verplicht om met onze tijd, energie en middelen het geleende terug te betalen — middelen die we anders voor onszelf, ons gezin en anderen hadden kunnen gebruiken. (...)’

‘Om onze schulden af te betalen en voortaan uit de schulden te blijven, moeten we geloof in de Heiland oefenen — het niet alleen beter *doen*, maar een beter mens *zijn*. Het vergt groot geloof om deze eenvoudige woorden uit te spreken: ‘We kunnen het ons niet veroorloven.’ Het vergt geloof om erop te vertrouwen dat we een beter leven krijgen als we onze wensen opzijzetten om onze noden en die van anderen te lenigen.’⁴ ■

Ouderling Robert D. Hales van het Quorum der Twaalf Apostelen

NOTEN

1. ‘Welfare Services: The Gospel in Action’, *Ensign*, november 1977, p. 78.
2. ‘The Welfare Responsibilities of the Relief Society President’, *Basic Principles of Welfare and Self-Reliance* (2009), p. 5.
3. ‘Aardse schulden, hemelse schulden’, *Liahona*, mei 2004, pp. 41, 42.
4. ‘A Gospel Vision of Welfare: Faith in Action’, *Basic Principles of Welfare and Self-Reliance* (2009), p. 1.

Kleine & eenvoudige dingen

'Door kleine en eenvoudige dingen worden grote dingen teweeggebracht' (Alma 37:6).

ONVERGETELIJKE VOORBEELDIGE LEVENS

Ouderling John A. Widtsoe

John Andreas Widtsoe is op 31 januari 1872 op het afgelegen, winderige Noorse eiland Frøya geboren. John was zes toen zijn vader stierf, waarna zijn moeder, Anna, met hem en zijn jongere broertje in Trondheim ging wonen.

Daar kwam Anna met het herstellende evangelie in aanraking door toedoen van een schoenmaker, die brochures van de kerk in de gelapte schoenen van de jonge weduwe deed. Dat was nogal gedurfd van hem, want de schoenmaker behoorde tot een lagere stand dan de weduwe van een onderwijzer. Maar Anna's nieuwsgierigheid was gewekt. Ze gaf gehoor aan de boodschap van het evangelie.

In 1883 emigreerde het gezin Widtsoe naar Logan (Utah, VS), waar de jonge John zich later inschreef bij het Brigham Young College. Hij bleek een vlijtig en slim student te zijn. Hij studeerde in 1891 af, waarna hij zijn studie scheikunde aan Harvard University vervolgde en aldaar summa cum laude afstudeerde. Tijdens zijn studie ontmoette hij Leah Eudora Dunford. Zij huwden in 1898 in de

Ouderling Widtsoe had vanaf 1921 tot aan zijn dood in 1952 zitting in het Quorum der Twaalf Apostelen.

Ouderling Widtsoe was van 1935 t/m 1952 toegevoegd redacteur van het tijdschrift Improvement Era. Onder: Ouderling Widtsoe houdt schriftstudie met zijn gezin.

Salt Laketempel, en kregen zeven kinderen, van wie er slechts drie de volwassen leeftijd bereikten.

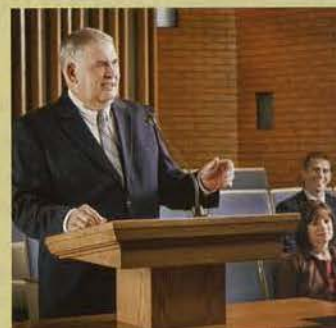
John vond werk als hoogleraar scheikunde en als scheikundige bij het proefstation aan het Utah Agricultural College (nu Utah State University) in Logan. Later in zijn leven studeerde hij fysiologische scheikunde (biochemie) in Göttingen (Duitsland), promoveerde daar en werd een internationaal erkend geleerde in landbouwscheikunde in harde klimaten. Ook was hij een autoriteit op het gebied van irrigatie en droge landbouw.

John A. Widtsoe was van 1907 t/m 1916 werkzaam als president van het Utah Agricultural College, waarna hij werd benoemd tot president van de University of Utah, een functie die hij vervulde tot hij in 1921 in het Quorum der Twaalf Apostelen werd geroepen.

Ouderling Widtsoe was van 1935 t/m 1952 toegevoegd redacteur van het tijdschrift *Improvement Era* (voorganger van de *Ensign*). Ook schreef hij een aantal boeken, die alom in de kerk werden gebruikt, zoals bijvoorbeeld *Priesthood and Church Government*. Hij vervulde van 1926 t/m 1932 de functie van president van de Europese Zending, in welke hoedanigheid hij Tsjecho-Slowakije toewijdde aan de verkondiging van het evangelie.

Ouderling Widtsoe overleed op 29 november 1952 in Salt Lake City (Utah) op 80-jarige leeftijd.

Zie zijn artikel 'Kijkend naar de tempel' in de rubriek *Evangelieparrels* op p. 16.

EEN TOESpraak IN DE KERK HOUDEN

- Bid dagelijks om hulp bij uw toespraak.
- Laat een paar dagen uw gedachten gaan over uw onderwerp. Steek een pen en papier bij u, zodat u de ideeën die u krijgt op kunt schrijven.
- Bepaal hoe u uw onderwerp gaat presenteren. U kunt bijvoorbeeld teksten, lofzangen, persoonlijke ervaringen of citaten uit toespraken van algemene autoriteiten gebruiken.
- Oefen uw toespraak voor de spiegel of met een familielid. Ken uw boodschap zo goed dat u de aanwezigen kunt aankijken terwijl u spreekt.
- Wees er tijdens uw toespraak op bedacht om de ingevingen van de Geest te volgen.

WERELD

Chili

Blik op Santiago, de hoofdstad van Chili.

In mei 1955 kreeg het zendingsgebied Argentinië toestemming van het Eerste Presidium om zendingen naar Chili te sturen. Een jaar later arriveerden er zendingen in de hoofdstad, Santiago. Ouderling Henry D. Moyle (1889–1963) van het Quorum der Twaalf Apostelen voegde zich in juli 1956 bij hen om de eerste Chileense gemeente te stichten. Slechts een paar maanden later lieten de eerste Chilenen zich dopen.

Naarmate het ledental toenam, breidde ook de kerkorganisatie zich uit. In oktober 1961 werd het zendingsgebied Chili gesticht. En in 1983 werden de Chilenen gezegend met hun eigen tempel, gevestigd in Santiago en ingewijd door president Gordon B. Hinckley (1910–2008). Na een ingrijpende renovatie is deze tempel in 2006 opnieuw door president Hinckley ingewijd.

Dit zijn wat cijfers over de kerk in Chili:

In 1956 stichtte ouderling Henry D. Moyle van het Quorum der Twaalf Apostelen de eerste gemeente in Chili.

Ledental	548.628
Zendingsgebieden	9
Ringen	75
Districten	24
Wijken en gemeenten	612
Tempels	1

Vrede in de tempel

Hoewel ik mij geestelijk op de tempel had voorbereid, voelde ik mij toch niet waardig om daar naartoe te gaan. Toen zei de bisschop tegen mij dat ik wél waardig was, omdat ik oprecht probeerde de geboden te onderhouden. Ik hoefde niet volmaakt te zijn.

Sinds ik naar de heilige tempel ben geweest, besef ik dat ik gezegend ben doordat ik daar heilige verordeningen heb verricht. Ik voel mij veilig en beschermd.

Luis Carvajal Arce (Chili)

De celestiale zaal in de Santiagotempel.

TEMPEL VOOR HET VOETLICHT

Berntempel

In 1906 waren er vier tempels in gebruik, alle vier in Utah. In dat jaar profeteerde president Joseph F. Smith (1838–1918) in Bern dat 'de tijd zal aanbreken dat (...) er in verschillende landen op aarde tempels van God (...) zullen worden gebouwd, want het evangelie moet over de hele wereld worden verspreid.'¹ Bijna een halve eeuw later, op 11 september 1955, wijdde president David O. McKay (1873–1970) de eerste tempel in Europa, net buiten Bern, in.

De tempel staat in het plaatsje Zollikofen tegen een mooi Alpendecor. De toren van de tempel is 43 meter hoog, waarop sinds 2005 een Moronibeeld prijkt.

President McKay had de tempel kennelijk in een visioen gezien en beschreef hem zo gedetailleerd aan Edward O. Anderson, de architect van de kerk, dat die hem zo kon uittekenen. De oorspronkelijke tekening werd in de loop van de ontwerpfase aangepast. Toen president McKay het eindresultaat zag, zei hij: 'Broeder Anderson, dat is niet de tempel die u en ik hebben gezien.' Het hoeft geen betoog dat het uiteindelijke ontwerp een correcte weergave was van president McKay's oorspronkelijke omschrijving.

NOOT

1. In: 'Latter-day Temples', Ensign, januari 1972, p. 30.

President David O. McKay (midden) en andere kerkleiders bij de inwijding van de Berntempel in 1955.

OM MET DE WOORDEN VAN DE PROFETEN TE SPREKEN

Tiende

Mijn moeder, die weduwe was, moest haar drie jonge kinderen onderhouden met het bescheiden inkomen van een onderwijzeres. Toen ik mij ervan bewust werd dat wij het zonder bepaalde zaken moesten stellen (...), vroeg ik mijn moeder waarom zij zoveel van haar inkomen aan tiende betaalde. Ik zal haar uitleg nooit vergeten: 'Dallin, er zijn misschien mensen die het zich kunnen veroorloven om geen tiende te betalen; maar wij niet. De Heer heeft het goed geacht om je vader tot Zich te nemen en de opvoeding van jullie, kinderen, aan mij over te laten. Dat kan ik niet zonder de zegeningen van de Heer. En die zegeningen krijg ik door een eerlijke tiende te betalen. Als ik mijn tiende betaal, heb ik de belofte van de Heer dat Hij ons zal zegenen, en die zegeningen hebben wij nodig als we willen rondkomen.'

Jaren later las ik dat president Joseph F. Smith van zijn moeder, eveneens weduwe, een soortgelijk getuigenis te horen had gekregen. In de aprilconferentie van 1900 vertelde president Smith over dit voorval uit zijn kinderjaren:

'Mijn moeder was weduwe en had een groot gezin te onderhouden. We deden in het voorjaar onze aardappelkuilen open en ze liet ons jongens er een lading van de beste aardappelen uithalen, die zij vervolgens naar het tiendekantoor bracht. Aardappelen waren in die tijd schaars. Ik was toen een kleine jongen en mende de wagen. Toen we bij het tiendekantoor waren aangekomen en de aardappelen wilden uitladen, kwam een van de kantoorbeambten naar buiten en zei tegen mijn moeder: "Weduwe Smith, het is een schande dat u tiende moet betalen." (...) Hij laakte mijn moeder dat zij tiende betaalde, noemde haar onverstandig en zei

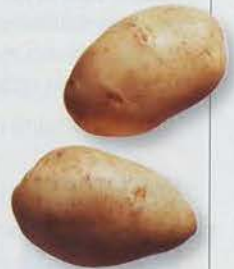
dat er mensen waren die sterk waren en konden werken die door het tiendekantoor onderhouden werden. Maar mijn moeder vermaande hem en zei: "William, je moest je schamen. Zou je mij een zegen willen ontzeggen? Als ik mijn tiende niet betaalde, zou ik verwachten dat de Heer mij zijn zegeningen zou onthouden. Ik betaal mijn tiende niet alleen omdat het een wet van God is, maar omdat ik verwacht ervoor gezegend te worden. Als ik deze en andere wetten onderhoud, verwacht ik dat ik het goed zal hebben en voor mijn gezin zal kunnen zorgen"' (Conference Report, april 1900, p. 48).

Sommigen zeggen: 'Ik kan het mij niet veroorloven om tiende te betalen.' Maar wie geloof hechten aan Gods beloften zeggen: 'Ik kan het mij niet veroorloven om geen tiende te betalen.'

Uit: 'De tiende', De Ster, mei 1994, pp. 29-30.

Ouderling Dallin H. Oaks
van het Quorum der Twaalf Apostelen

LINKS: FOTO GELD CHRISTINA SMITH; FOTO AARDAPPELEN © GETTY IMAGES; FOTO COSTA RICAANSE LEDEN MYRNA NELSON ROBERTSON

DE KERK IN COSTA RICA

Met de Caribische Zee in het oosten en de Grote Oceaan in het westen is Costa Rica een land waar het evangelie gedijt van zee tot zee. Toets uw kennis van Costa Rica met de volgende quiz.

Leden en zendelingen in Costa Rica in 1956.

1. Hoeveel kerkleden wonen er ongeveer in Costa Rica?
  - a. 3.800
  - b. 7.100
  - c. 25.000
  - d. 35.000
2. Wanneer is de eerste avondmaaldienst van de kerk in Costa Rica gehouden?
  - a. 1908
  - b. 1944
  - c. 1950
  - d. 1969
3. Wat was het eerste zendingsgebied waarvan Costa Rica deel uitmaakte?
  - a. Brazilië
  - b. Mexico
  - c. Chili
  - d. Jamaica
4. Aan welke landen grenst Costa Rica?
  - a. Nicaragua en Panama
  - b. Guatemala en Dominicaanse Republiek
  - c. Colombia en Panama
  - d. Brazilië en Nicaragua
5. Hoeveel tempels zijn er in Costa Rica?
  - a. 0
  - b. 1
  - c. 2
  - d. 3

Antwoorden: 1. d; 2. b; 3. b; 4. a; 5. b

Ouderling
Robert D. Hales
van het Quorum der
Twaalf Apostelen

Wanneer is de beste tijd om te DIENEN?

Terugdenkend aan de drukke jaren aan de Harvard Business School zegt ouderling Robert D. Hales van het Quorum der Twaalf Apostelen: 'Die studie vergde alles van mij.' In zijn studierichting zakte ongeveer een derde van de studenten. Zij vergden — *te veel* van zichzelf — en maakten het traject niet af.

Tegen deze tijd werd ouderling Hales geroepen als quorumpresident ouderlingen. Hij maakte zich zorgen dat een dergelijke roeping veel tijd in beslag zou gaan nemen. 'Het was een van de weinige keren dat ik niet direct ja zei', legt hij uit. 'Ik ging naar huis en zei tegen mijn vrouw: "Als ik deze roeping aanvaard, zal mijn studie er waarschijnlijk onder lijden."'

Zuster Hales antwoordde: 'Bob, ik wil liever een actieve priesterschapdrager dan een man met een doctoraal van Harvard op zak.' Toen sloeg ze haar armen om mij heen en voegde eraan toe: 'Maar we doen beide.'

Ze knielden in gebed en gingen aan het werk. De daaropvolgende maanden waren zwaar, maar het lukte hen om beide te doen.

Een paar jaar later maakte ouderling Hales lange dagen als directeur van een bedrijf toen hij als bisschop werd geroepen. Tien jaar daarna, toen hij in 1975 werkzaam was als adjunct-directeur van een grote organisatie, werd hij geroepen als assistent van het Quorum der Twaalf Apostelen. Hij aanvaardde die roepingen zonder aarzeling.

'Het was makkelijk,' zegt hij. 'Ik had die beslissing al eerder in mijn leven genomen.'

Ouderling Hales concludeert: 'Iedereen komt eens voor deze vraag te staan: "Wanneer is de beste tijd om te dienen?" Het enige antwoord dat ik kan geven is: "Als u wordt geroepen." ■

Uit: 'Voorbereiding op een hemels huwelijk', Liahona, Feb. 2006, p. 19, en uit een toespraak op 7 april 2007 aan de Brigham Young University-Idaho gehouden.

ROEPINGEN UITVAARDIGEN EN AANVAARDEN

1. Mensen met het gezag om anderen te roepen, moeten onder gebed naar de inspiratie Gods streven. Als er een

geïnspireerde beslissing is genomen, wordt de persoon op de juiste wijze waardig en eerbiedig geroepen. Iedereen moet beseffen dat de roeping van de Heer afkomstig is.

2. We werken bereidwillig. We zijn geen vrijwilliger. We worden geroepen.
3. Roepingen en ontheffingen komen niet altijd gelegen. We moeten vertrouwen op het tijdschema dat de Heer hanteert.
4. Als een man of vrouw een zware roeping krijgt, is het vaak het beste voor het gezin als de partner van een zware roeping wordt ontheven.
5. De Heer zal ons helpen als wij ons best doen en zijn hulp inroepen.

Ouderling William R. Walker van de Zeventig, 'In dienst van de Heer', *Liahona*, augustus 2006, p. 15.

Op één ski

Kristian Christensen

Ik herinner mij mijn eerste lang-
lauftocht met de familie nog goed.
Mijn ouders, broers en zussen, en
ik hadden onze skiuitrusting in onze
stationwagen geladen en waren naar
een plaatselijke heuvel gereden om
daar onze tocht te houden. Toen we
daar aankwamen, kwam ik tot de
ontdekking dat ik in de drukte voor
ons vertrek een van mijn ski's had
thuisgelaten. En nog erger, ik had
mijn skistokken ook vergeten.

Teruggaan om de ski en stokken
te gaan ophalen, zat er niet in. Mijn
vader, zoals altijd pragmatisch, zei
dat ik er maar het beste van moest
maken. Gelukkig had mijn oudere
zus medelijden met mij en zij leende
mij een van haar stokken.

Daar ik nog nooit eerder op de
lange latten had gestaan, dacht
ik niet dat slechts één ski veel
verschil zou

maken. Ik was eigenlijk meer opge-
wonden dan teleurgesteld, want ik
was eindelijk zo oud dat ik mee kon
doen met het favoriete tijdverdrif van
ons gezin!

Een voor een bonden mijn broers
en zussen de ski's onder en gin-
gen op weg naar een weiland met
een kleine heuvel waar
je leuk vanaf kon skiën.
Maar ik kwam niet vooruit! De
voet zonder ski zonk diep weg
in de sneeuw. De voet *met* ski zat
ook vast, omdat de sneeuw aan de
ouderwetse houten ski bleef plakken,
waardoor die extra zwaar was.

Waarom ging het mij zo
moeilijk af? Hoe harder ik
het probeerde, hoe dieper
ik vast kwam te zitten en
hoe gefrustreerder ik
raakte. Wat het er nog
erger op maakte
was dat ik mijn
vader en

broers in de verte zag. Zij hadden het
weiland bereikt en leken veel plezier
te hebben met het opklauteren en
afskiën van de heuvel.

Mijn pa kwam een paar keer terug
om te kijken hoe ik ervoor stond en
mij bemoedigend toe te spreken. 'Blijf
doorgaan! Het gaat je lukken.' Maar
het lukte me niet. In feite was de dag
al voorbij, voordat ik de kans kreeg
om de heuvel op te gaan. Mijn eerste
skitocht was een grote teleurstelling.

Nu ik ouder ben, beseft ik dat we
allemaal soms tijden doormaken
waarin we het gevoel hebben dat
we maar één ski onder hebben —
een onhandige houten ski. We
krijgen allemaal te maken met
gebreken en teleurstellingen,
soms door eigen toedoen
en soms omdat we nu
eenmaal in een gevallen
wereld leven. Sommige
zijn tijdelijk; en van
sommige houden we
ons hele leven last.
We komen
er snel achter
hoe slecht we
eigenlijk op de

realiteit zijn voorbereid. We voelen ons onzeker. En dat verergert alleen maar als we anderen zien die nergens last van lijken te hebben. In dergelijke situaties is het duidelijk dat we het alleen niet af kunnen.

Gelukkig hoeft ons leven niet af te lopen als mijn eerste 'skitocht'. Ik deed mijn uiterste best, maar kwam geen stap vooruit. Maar in ons leven kunnen we onze uiterste best doen en het daarna in Gods handen leggen. Zijn kracht en genade stellen ons in staat datgene te doen wat ons niet op eigen kracht lukt.

Ik heb ook geleerd dat we onze bezoeken niet voor onze liefdevolle hemelse Vader verborgen hoeven te houden. Onze tekortkomingen laten ons namelijk inzien hoe Hij over ons denkt en wie we werkelijk zijn als zijn kinderen. Hij heeft ons lief en daarom heeft Hij zijn Zoon gestuurd.

Als we tot Christus komen, zullen onze gebreken ons een glimp geven van Jezus' genade en barmhartigheid in zijn omgang met ons. Zo heb ik tijden gekend dat ik, figuurlijk gesproken, eigenlijk wilde zeggen: 'Kijk, ik heb maar één ski. En zelfs als ik twee ski's had, zou ik nog een belabberde skiër zijn. Doe voor mij maar geen moeite.'

Maar omdat Hij van ons houdt, helpt Hij ons toch. Hij weet dat ik mijn problemen heb en vraagt alleen van mij dat ik mijn best doe: 'Want we [worden], na alles wat wij kunnen doen, door de genade [...] gered' (2 Nephi 25:23). De genade houdt niet noodzakelijkerwijs in dat we een mooi paar nieuwe ski's krijgen, waarmee we zelf onze bestemming kunnen bereiken. De zorg van de Heiland is veel persoonlijker en liefdevoller. Hij helpt mij zoals ik ben en hoe ik er ook voorsta, zodat ik kan groeien en meer op Hem en Vader in de hemel kan gaan lijken. Ik geloof dat ze blij zijn met mijn uiterste best, hoe schamel dat ook is. En ik weet dat Ze mij zo zeer liefhebben dat ik Hen volledig kan vertrouwen.

Ik ben niet opgehouden met skiën na die eerste teleurstellende poging. Ik ben herhaaldelijk teruggegaan met mijn familie en heb zelfs een skicursus gevolgd. Het is nu een van mijn liefste hobby's. Ik ben blij dat ik het niet opgegeven heb.

Ook ben ik mijn hemelse Vader en Jezus Christus eeuwig dankbaar dat ze mij niet aan mijn lot overlieten. God distantieert zich niet van onze gebrekkige pogingen. Omdat Hij oneindig veel van zijn kinderen houdt, heeft Hij voor een Heiland gezorgd om de weg terug naar Hem te banen. Ik weet dat we ons kunnen verbeteren als we ons geloof in Hen stellen. ■

Wilt u een persoonlijke ervaring met Jezus Christus delen met andere leden? We zien graag artikelen tegemoet waarin u schrijft over uw ervaringen met Jezus' hulp en zending. U zou het bijvoorbeeld kunnen hebben over de verzoening, genade, genezing, hoop of bekering. Uw artikel mag niet langer zijn dan 500 woorden. Zet 'We Talk of Christ' in de onderwerpregel en stuur het naar liahona@ldschurch.org.

ILLUSTRATIE: PAUL MANNIN

JEZUS CHRISTUS

STAAT CENTRAAL IN HET PLAN VAN ONZE HEMELSE VADER

Onze hemelse Vader heeft een plan uitgewerkt waarmee we kunnen worden zoals Hij is en volkomen vreugde kunnen ontvangen. Hij heeft gezegd: 'Want zie, dit is mijn werk en mijn heerlijkheid; de onsterfelijkheid en het eeuwige leven van de mens tot stand te brengen' (Mozaes 1:39).

In ons voorsterfelijk bestaan wonden we als geestkind bij onze Vader in de hemel. Dat wordt ons eerste staat genoemd. We zijn daar bijeengekomen in een grote raadsvergadering, waarin onze hemelse Vader zijn plan aan ons presenteerde: we zouden naar de aarde gaan, onze tweede staat, om een stoffelijk lichaam op ons te nemen. We zouden ook 'bewijzen' dat we alles zouden doen wat God ons ook zou gebieden (zie Abraham 3:25). Een Heiland zou voor

de zonden van alle mensen boeten, zodat we de mogelijkheid kregen om ons te bekeren en weer rein te worden. (Zie Alma 42:23–21.)

We stemden in met het plan van onze hemelse Vader en accepteerden Jezus Christus als onze Heiland. Dankzij de verzoening en opstanding van de Heiland kunnen we in de tegenwoordigheid van onze hemelse Vader terugkeren en het soort leven leiden dat Hij leidt.

Zie *Evangeliebeginselen* (2009), pp. 13–16; *Predik mijn evangelie* (2004), pp. 48–59; 'Heilsplan' in *Trouw aan het geloof* (2004), pp. 75–73; en 'Verlossingsplan', in *De Gids bij de Schriften*, op scriptures.lds.org.

Jezus Christus staat centraal in Gods plan van geluk voor ons. 'Zie, ik ben het, die sedert de grondlegging der wereld was bereid om mijn volk te verlossen. Zie, ik ben Jezus Christus. (...) In Mij zal het gehele mensdom leven hebben, en wel voor eeuwig, ja, zij die in mijn naam geloven; en zij zullen mijn zonen en mijn dochters worden' (Ether 3:14).

1. We woonden in de hemel een raadsvergadering bij waarin onze hemelse Vader zijn plan presenteerde.

6. We juichten tezamen (zie Job 38:7).

2. Voor dat plan was een Heiland nodig om voor onze aardse zonden te boeten. God vroeg: 'Wie zal ik zenden?' (Abraham 3:27).

3. Jezus Christus, de Eerstgeborene van alle kinderen van onze hemelse Vader, wist dat we vrij in onze keuze moesten zijn om God te gehoorzamen. Jezus zei: 'Hier ben ik, zend Mij' (Abraham 3:27). 'Vader, uw wil geschiede en de heerlijkheid zij de uwe voor eeuwig' (Mozes 4:2).

4. Lucifer, een ander kind van God, wilde niet dat we vrij waren in onze keuze om God te gehoorzamen. Hij zei: 'Hier ben ik, zend mij, (...) ik zal het gehele mensdom verlossen, zodat niet één ziel verloren zal gaan (...); daarom geef mij uw eer' (Mozes 4:1).

5. Onze hemelse Vader antwoordde toen: 'Ik zal de eerste zenden' — Jezus Christus (Abraham 3:27).

7. Lucifer werd boos en kwam in opstand, omdat Jezus Christus tot de Heiland werd verkozen. Een derde deel van de hemelse schare volgde hem. (Zie LV 29:36–37.)

8. Wij kozen ervoor om Gods plan te accepteren en Jezus Christus te volgen. We behielden onze eerste staat en begonnen aan onze tweede staat, door een sterfelijk lichaam op ons te nemen.

9. We ervaren de zegeningen van de verzoening van Jezus Christus door in Hem te geloven, ons te laten dopen met het juiste priesterschapsgesag, de Heilige Geest te ontvangen, en ons hele leven de geboden te onderhouden (zie 2 Nephi 31:16–20; Geloofsartikelen 1:3–4). ■

'[Gij weet] dat gij niet met vergankelijke dingen, zilver of goud, zijt vrijgekocht (...) maar met het kostbare bloed van Christus, als van een onberispelijk en vlekkeloos lam. Hij was van tevoren gekend, voor de grondlegging der wereld, doch is bij het einde der tijden geopenbaard ter wille van u' (1 Petrus 1:18–20).

Kijkend naar de tempel

John A. Widtsoe is in 1872 geboren op het eiland Frøya (Noorwegen). Zijn ouders waren John A. and Anna K. Gaarden Widtsoe. Hij huwde Leah E. Dunford in de Salt Laketempel op 1 juni 1898. Voordat hij op 17 maart 1921 tot het ambt van apostel werd geordend, vervulde hij de functie van president van het Utah Agricultural College en de University of Utah, en genoot hij aanzien als geleerde, onderwijskundige, auteur en academicus. Ouderling Widtsoe, een productief schrijver van boeken over de geschiedenis en leer van de kerk, overleed op 80-jarige leeftijd in Salt Lake City (Utah). Dit artikel is oorspronkelijk in de Improvement Era van oktober 1962 verschenen; de cursiveringen staan in het origineel.

Ouderling John A. Widtsoe (1872–1952)

van het Quorum der Twaalf Apostelen

De tempel is een huis des Heren. Mocht de Heer de aarde bezoeken, dan zou Hij naar zijn tempel komen. Wij behoren tot de familie van God. Wij zijn zijn kinderen, verwekt in ons voorbestaan [voorsterfelijk leven]. En evenals een aardse vader en moeder en hun kinderen samenzijn in hun woning, zo kunnen de loyale kinderen van de Heer bijeenkomen, zoals wij dat doen, in het

huis van de Heer.

De tempel is een huis van onderricht. Hier worden de beginselen van het evangelie behandeld en diepzinnige waarheden van het koninkrijk Gods ontvouwd. Als we met de juiste geest naar de tempel gaan en goed opletten, zullen we de tempel met wijsheid en kennis van het evangelie verlaten.

De tempel is een huis van vrede. Hier laten we de zorgen

en problemen van de roerige wereld voor wat ze zijn. Hier richten we ons op geestelijke werkelijkheden, aangezien we hier alleen vandoen hebben met hetgeen van de Geest is.

De tempel is een huis van verbonden, die aanzetten tot een rechtschapen leven. Hier verklaren wij dat we de geboden Gods zullen gehoorzamen en beloven de kostbare kennis van het evangelie ten gunste van onszelf en onze medemens aan te wenden. De eenvoudige ceremonies maken dat we de tempel verlaten met het vaste voornemen om een leven te leiden dat de gaven van het evangelie waardig is.

De tempel is een huis van zegen. De beloften die wij op voorwaarde van getrouwheid krijgen, strekken zich uit tot de eeuwigheid. Daardoor gaan we beseffen dat onze hemelse ouders dichtbij zijn. De macht van het priesterschap wordt ons aldus in nieuwe en grote hoeveelheden gegeven.

De tempel is een huis waarin ceremonies aangaande goddelijkheid worden voorgesteld. De grote verborgenheden van het leven, de grote onbeantwoorde vragen, worden hier duidelijk: (1) Waar kom ik vandaan? (2) Waarom ben ik hier? (3) Waar ga ik na dit leven naar toe? Hier zijn de behoeften van de geest, waaruit alle andere levenszaken voortkomen, van het grootste belang.

De tempel is een huis van openbaring. De Heer kan hier

openbaring geven, en eenieder kan de openbaring ontvangen die hij nodig heeft. Alle kennis, alle hulp komt van de Heer, direct of indirect. Hoewel Hij daar niet persoonlijk is, is Hij daar door zijn Heilige Geest en door mannen die het

De tempel, met zijn gaven en zegeningen, is toegankelijk voor eenieder die voldoet aan de voorwaarden van het evangelie van Jezus Christus.

priesterschap dragen. Door die Geest geven zij leiding aan het werk Gods op aarde. Eenieder die dit heilige huis in geloof en gebed betreedt, zal oplossingen vinden voor de problemen die hij of zij heeft.

Het is goed om in de tempel

te zijn, het huis des Heren, een huis van priesterlijke instructie, van vrede, van verbonden, van zegeningen, en van openbaring. In het huis des Heren zijn is een groot voorrecht, waarvoor ons hart dient over te lopen van dankbaarheid en het vurige verlangen dat alles waardig te zijn.

De tempel, met zijn gaven en zegeningen, is toegankelijk voor eenieder die voldoet aan de voorwaarden van het evangelie van Jezus Christus. Wie zich aan de kerkelijke normen houdt, kan bij zijn of haar bisschop een tempelaanbeveling aanvragen.

De verordeningen die daar worden voltrokken zijn heilig; ze zijn niet geheimzinnig. Allen die het evangelie aanvaarden en naleven en zichzelf rein houden, komen ervoor in aanmerking. Ja, alle getrouwe leden van de kerk worden uitgenodigd en

aangespoord om gebruik van de tempel te maken en te genieten van zijn privileges. Het is een heilig huis waarin heilige verordeningen worden voltrokken voor eenieder die bewezen heeft dat hij of zij de tempelzegeningen waardig is.

Alles wat het evangelie biedt, wordt in de tempel verricht. Dopen [voor de doden], ordeningen tot het priesterschap [voor de doden], huwelijken, en verzegelingen voor tijd en eeuwigheid voor de levenden en de doden, de begiftiging voor de levenden en de doden, (...) evangelieonderwijs, raden voor het werk der bediening, en al het andere dat tot het evangelie behoort, wordt hier verricht. Met recht kunnen we zeggen dat de tempel het hele evangelie in zich verenigt. (...)

Men moet niet verwachten dat men de tempelceremonies de eerste keer dat men 'door de tempel gaat' volledig zal begrijpen. Daarom heeft de Heer het element van herhaling ingebouwd. Het tempelwerk moet door iemand eerst voor zichzelf worden gedaan; daarna kan het verricht worden voor overleden voorouders of vrienden, telkens als men in de tempel is. Daarmee worden niet alleen de heilsdeuren voor de doden geopend, maar kunnen de levenden doordrongen raken van het karakter, de betekenis en de verplichtingen van de begiftiging. Door de begiftiging vers in het geheugen te houden, kunnen we onze dagelijkse

plichten onder invloed van eeuwige zegeningen vervullen.

De ceremonies van de tempel worden helder uitgelegd in de openbaring die bekend staat als afdeling 124, de verzen 39–41, van de Leer en Verbonden:

‘Welnu, voorwaar, Ik zeg u dat uw zalvingen en uw was-singen en uw doopbedieningen voor de doden en uw plechtige samenkomsten en uw plechtigheden ter gedachtenis aan uw offers door de zonen van Levi en aan uw orakelen in uw allerheiligste plaatsen, waarin u

In de tempel gaan allen gelijk gekleed, namelijk in het wit. Wit symboliseert reinheid. Geen onrein mens heeft het recht om Gods huis te betreden.

mededelingen ontvangt en uw inzettingen en gerichten, voor het begin van de openbaringen en grondlegging van Zion en voor de heerlijkheid, eer en begiftiging van al haar burgers, worden verordonneerd door de verordening van mijn heilig huis, dat mijn volk altijd wordt geboden te bouwen voor mijn heilige naam.

‘Want voorwaar, Ik zeg u: Laat dit huis worden gebouwd voor mijn naam, opdat Ik mijn verordeningen daarin zal kunnen openbaren aan mijn volk;

‘want Ik vervaardig Mij mijn kerk dingen te openbaren die van vóór de grondlegging der wereld verborgen zijn gehouden, dingen die te maken hebben met de bedeling van de volheid der tijden.’

In de tempel gaan allen gelijk gekleed, namelijk in het wit. Wit symboliseert reinheid. Geen onrein mens heeft het recht om Gods huis te betreden. Dezelfde kleding symboliseert dat voor God, onze hemelse Vader, alle mensen gelijk zijn. De bedelaar en de bankier, de geletterde en de ongeletterde, de prins en de pauper zitten zij aan zij in de tempel, en als zij rechtschapen leven, zijn ze in de ogen van de Here God, Vader der geesten, even belangrijk. In de tempel wordt iemand bekwaamd en

onderricht in het geestelijke. Allen zijn gelijk voor God. (...)

Door de tempel gaan is van begin tot einde een heerlijke ervaring. Het is verheffend en informatief. Het geeft moed. De kandidaat vertrekt met meer begrip en meer kracht om zijn taken te doen.

De wetten van de tempel en de verbonden van de begiftiging zijn mooi, nuttig, eenvoudig en gemakkelijk te begrijpen. Ze naleven is net zo eenvoudig. Het is echter geweldig dat de profeet Joseph Smith, ongeschoold in wereldlijke zaken, ze in de juiste volgorde heeft gezet en zo het fundament heeft gelegd voor de geestelijke verheffing van de mens. Alleen dit al rechtvaardigt ons geloof dat Joseph Smith werd geleid door machten die het aardse overstijgen.

Voor wie de tempel in geloof en in volle overgave aan de wil des Heren betreden, zal die dag glorieus blijken te zijn. Zij zullen licht en macht ontvangen. (...)

Hoe iemand het herstelde evangelie van de Heer Jezus Christus, in het bijzonder in de tempel, ook wendt of keert, zijn of haar overtuiging zal groeien dat het werk Gods is hersteld voor zijn specifieke doeleinden in de laatste dagen. De tempeldienst is ons gegeven om ons te kunnen kwalificeren voor dit grote werk: ‘de onsterfelijkheid en het eeuwige leven van de mens tot stand te brengen’ (Mozes 1:39). ■

De belofte van de tempel

Ellen Rowe Sigety

Ik ben geboren en getogen in de kerk, maar toen ik in de twintig was, werd ik inactief. Ik trouwde een fijne man die ook niet meer naar zijn kerk ging. Toen John en ik kinderen kregen — we kregen er uiteindelijk vijf — begon ik terug te verlangen naar de leringen uit mijn jeugd. Ik dwong John

nergens toe, maar toch ging hij met mij en onze twee zoons, John Rowe en Joseph, mee naar de kerk. We gingen elke zondag naar onze wijk. De zendingen gaven John de lessen, die het evangelie omarmde en zich drie maanden later liet dopen.

We werden actieve leden van onze wijk en vervulden

roepingen in de verschillende hulporganisaties. Er werden nog drie kinderen geboren — Hayley, Tessa en Jenna — en alle vijf hadden ze het naar hun zin in het jeugdwerk, op activiteitendagen, en in de scouting. In het daaropvolgende decennium volgden John en ik tot drie keer toe de cursus tempelvoorbereiding, maar dat leidde niet tot onze tempelgang. We wilden onze kinderen aan ons verzegeld hebben, maar we wisten niet zeker of we wel *alle* geboden wilden onderhouden. We gingen geregeld naar de kerk en waren gehoorzaam aan de *meeste* geboden. Dat moest maar voldoende zijn, toch? Onze kinderen wisten trouwens toch het verschil niet.

Spoedig kwamen we erachter dat dit nou juist niet het geval was. Als we onze oudste zoon 's avonds instopten, vroeg hij telkens wanneer ons gezin naar de tempel zou gaan. Dat zette ons aan het denken.

Rond deze tijd riep de bisschop mijn man en mij binnen in zijn kantoor. Hij wilde weten waarom we nog niet in de tempel aan elkaar waren verzegeld. We legden uit dat we gewoon nog niet zo ver waren om alle geboden na te leven en dat we vonden dat we het al hartstikke goed deden.

Zoals de bisschoppen voor hem, vertelde bisschop Riding hoe belangrijk die verordeningen en de eeuwige zegeningen

De familie Sigety in 2006. Voorste rij, v.l.n.r.: Joseph, Tessa, John Rowe en Jenna. Achterste rij, v.l.n.r.: Hayley, John en Ellen.

voor ons gezin waren. Maar toen gebeurde er iets wat ik nooit zal vergeten. Bisschop Riding verzonk een ogenblik in gedachten, waarna hij zachtjes zei: 'Ik voel mij gedrongen te zeggen dat het nu de tijd voor u is om naar de tempel te gaan. Anders zou die gelegenheid weleens aan u voorbij kunnen gaan.'

We begrepen niet echt waar de bisschop op doelde, maar de Geest bevestigde zijn uitspraak onmiddellijk. We beseften toen dat de tempel ons niet alleen eeuwig tot zegen zou zijn, maar dat onze verzegeling ook onze kinderen kon helpen, nu zij ouder werden en voor belangrijke beslissingen zouden komen te staan.

John en ik verlieten die avond de bisschop met het gevoel dat we er vaart achter moesten zetten. We stelden specifieke doelen en prikten een datum voor onze begiftiging en verzegeling. Vanaf die tijd probeerden we alle geboden met alle macht na te leven — niet alleen die waarmee we geen moeite hadden. Bovendien begonnen we dagelijks te bidden en schriftstudie te houden, en onze roepingen toegewijder te vervullen. Terwijl we deze offers brachten, viel het ons op dat we zeer gezegend werden.

Als we wankelden, spraken we elkaar moed in. Zo zag mijn man op een avond aan mij dat het mij allemaal boven het hoofd dreigde te groeien. Hij las een passage uit het boek *The Holy Temple*,¹ van president Boyd K. Packer voor, dat we samen hadden doorgelezen. Wat hij voorlas verruimde mijn denkbeelden en bracht mijn angsten tot bedaren.

DE ZEGENINGEN VAN DE TEMPEL

'Wanneer u de tempel bezoekt en de verordeningen verricht die eigen zijn aan het huis des Heren, zult u bepaalde zegeningen ontvangen:

1 U zult delen in de geest van Elia, die uw hart tot uw huwelijkspartner, tot uw kinderen, en tot uw voorouders keert.

2 U zult uw gezin liefhebben met een liefde die u nog niet eerder hebt ervaren.

3 Uw hart zal tot uw vaders gewend worden en hun hart tot u.

4 U zult begiftigd worden met macht van omhoog, zoals de Heer heeft beloofd [zie LV 38:32].

5 U zult de sleutel tot de kennis Gods ontvangen. (Zie LV 84:19.) U zult leren hoe u aan Hem gelijk kunt worden. Zelfs de macht der goddelijkheid zal aan u geopenbaard worden. (Zie LV 84:20.)

6 U zult een grote dienst bewijzen aan hen die ons zijn voorgedaan, opdat zij "geoordeeld [...] worden naar de mens in het vlees, maar [...] leven naar God in de geest" (LV 138:34).

'Dat zijn de zegeningen van de tempel, die tot ons komen als wij de tempel geregeld bezoeken.

'Dus zeg ik: God zegene Israël! God zegene de voorvaders die meehielpen aan de bouw van deze heilige tempel. God zegene ons dat wij onze kinderen en kleinkinderen leren welke grote zegeningen hen te wachten staan die naar de tempel gaan. God zegene ons dat wij alle zegeningen kunnen ontvangen die door middel van de profeet Elia zijn geopenbaard, opdat wij onze roeping en verkiezing zeker kunnen stellen.'

President Ezra Taft Benson (1899–1994), 'What I Hope You Will Teach Your Children about the Temple', *Ensign*, augustus 1986, p. 6.

Bisschop Riding en vele andere leden uit de wijk bleven ons aanmoedigen. Een vriend gaf ons het boekje *Tempels*, dat we bijna verslonden. De leiders van de cursus tempelvoorbereiding beantwoordden onze vragen en hielpen ons zoveel mogelijk. Ook veel leden uit de wijk gaven ons het goede voorbeeld door naar de tempel te gaan.

Elke avond als we onze kinderen in bed stopten, zeiden we stellig dat ons gezin naar de tempel zou *gaan*. Op een gegeven moment konden we hun zelfs een specifieke datum geven.

Op 17 april 1998, ongeveer zes maanden na dat gedenkwaardige gesprek met onze bisschop knielden John en ik met onze vijf kinderen aan het altaar in de Dallastempel (Texas). Veel vrienden uit onze wijk waren er, en daardoor wist ik hoe graag ze wilden dat wij de zegeningen kregen die zij in hun eigen gezin genoten. Onze verzegeling was zonder meer de belangrijkste gebeurtenis in ons leven.

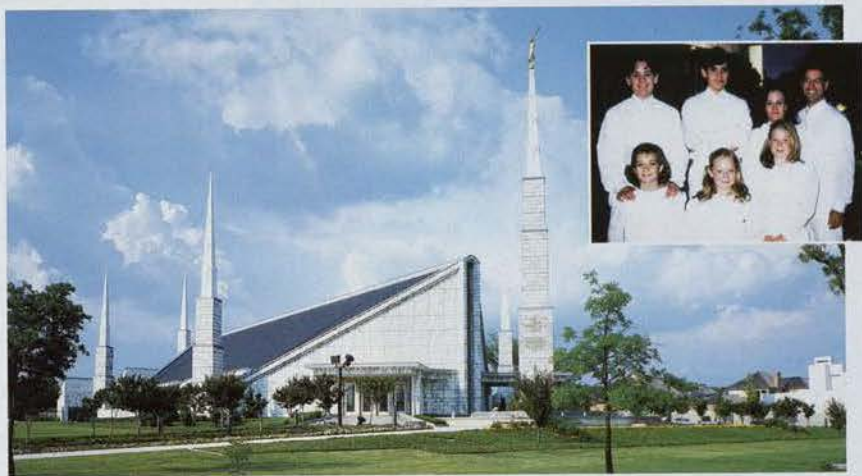
Volgens mijn man en ik waren de gevolgen van onze verzegeling zeer voelbaar. Zo zagen we bijvoorbeeld een verandering bij ons thuis, in het bijzonder in onze kinderen. Ze waren gehoorzamer, en hoewel ze niet volmaakt waren, deden zij hun best om goede keuzes te doen en de geboden na te leven. Ons gezin was gewoon veel saamhoriger geworden.

Maar hoe prachtig die zegeningen ook waren, de wezenlijkheid van de tempelzegens werd ons in 2007 in het bijzonder pijnlijk duidelijk. Op de ochtend van 21 oktober was onze

tweeling, toen 17, betrokken bij een auto-ongeluk. Tessa raakte daarbij lichtgewond, maar Jenna liep ernstige verwondingen op. Ze werd in coma naar een ziekenhuis gebracht. Toen we te horen kregen dat ze het vermoedelijk niet ging halen, kwamen onze drie oudste, studerende

hangt een foto van ons gezin bij de tempel, die ons herinnert aan die dag en aan de beloften die we hebben gekregen.

We zijn dankbaar voor getrouwe priesterschapsleiders die ons goede raad gaven, in het bijzonder voor een fijne bisschop die inspiratie ontving,

Bij ons thuis hangt een foto van ons gezin bij de tempel, die ons herinnert aan die dag en aan de beloofde zegeningen.

kinderen naar huis. De daaropvolgende dagen brachten we samen door aan Jenna's bed. We putten grote troost uit onze verzegeling in de tempel en dat we in het hiernamaals samen zouden zijn. We spraken over het eeuwige karakter van gezinnen — van *ons* gezin. Een week na het ongeluk overleed Jenna.

Onze tempelverbonden zijn na haar dood nog belangrijker voor ons geworden. We missen Jenna verschrikkelijk en verlangen naar de dag dat we haar weer zullen zien, maar ons geloof in het heilsplan en ons getuigenis van de eeuwigheid van het gezin bieden ons kracht. Bij ons thuis

met als gevolg dat ons gezin eeuwige zegeningen ten deel viel. We zijn dankbaar dat onze vrienden in de wijk ons bemoedigden en ons het goede voorbeeld gaven. Bovenal zijn we dankbaar voor een liefdevolle hemelse Vader, die het mogelijk heeft gemaakt 'dat familiebanden ook na de dood blijven bestaan' door de gave van zijn Zoon en door de tempelverordeningen.² ■

NOTEN

1. Het boekje *Vorbereiding op de heilige tempel* is gebaseerd op het boek van president Boyd K. Packer. Het is in veel talen verkrijgbaar bij het distributiecentrum (bestelnummer 36793 120).
2. 'Het gezin: een proclamatie aan de wereld' *Liahona*, oktober 2004, p. 49.

EXPLANATION CONCERNING ABBREVIATIONS

Abbreviations found in footnotes and other study aids include the following:

- GR: An alternate translation from the Greek.
- HC: History of the Church by Joseph Smith.
- HEB: An alternate translation from the Hebrew.
- IT: An explanation of idioms and difficult constructions.
- JS-T: Joseph Smith Translation. Excerpts from the Prophet's translation of the Bible. Short excerpts are provided in the footnotes; longer excerpts are provided in the Appendix. Italics are used for words not found in the King James Version.
- TG: Topical Guide. References to the Topical Guide word list are given by topic title. This material is in the Appendix.

The word "or" signifies that alternate words follow to clarify archaic expressions.

Abbreviations for books of scripture found in the Bible are in the table of contents of the preceding page. Abbreviations for books found in the Book of Mormon, Doctrine and Covenants, and Pearl of Great Price are as follows:

Book of Mormon		
1 Ne.	1 Nephi	
2 Ne.	2 Nephi	
Jacob	Jacob	
Enos	Enos	
Jaron	Jaron	
Omni	Omni	
W of M	Words of Mormon	
Mosiah	Mosiah	
Alma	Alma	
Hel.	Helaman	
3 Ne.	3 Nephi	
4 Ne.	4 Nephi	
Morm.	Mormon	
Ether	Ether	
Moro.	Moroni	

Doctrine and Covenants	
D&C	Doctrine and Covenants
OD	Official Declaration

Part of Great Price	
Moses	Moses
Abt.	Abraham
J&M	Joseph Smith—Matthew
J&H	Joseph Smith—History
A of P	Articles of Faith

THE FIRST BOOK OF MORMON CHAPTER I GENESIS

God creates this earth, and its bosom and all forms of life in six days. Creative acts of each day set forth a theme in his own praise—Man given dominion over all things, and commanded to multiply and fill the earth.

IN the beginning God created the heaven and the earth.
2 And the earth was without form, and void; and darkness was upon the face of the deep. And the Spirit of God moved upon the face of the waters.
3 And God said, Let there be light; and there was light.
4 And God saw the light, that it was good; and God divided the light from the darkness.
5 And God called the light "Day," and the darkness he called Night. And the evening and the morning were the first day.
6 And God said, Let there be a firmament in the midst of the waters, and let it divide the waters from the waters.
7 And God made the firmament,

- 1 In 76 Time.
- 2 11; 116C; 14; 9; 26; 34; 120-241; Moses 2:1-11; Abr. 4:1.
- 3 NEB stopped, fastidious activity; always divine; organized; see Abr. 4:1.
- 4 D&C 121:4; Moses 1:37 (36-38); 2:1; Abr. 4:1, 76; Astronomy; Heaven.
- 5 To Nature.
- 6a Abr. 4:2.
- 6b To Darkness, Physical.
- 7a Moses 2:2; Abr. 4:2.
- 8 To Light.
- 9a Alma 12:35; Moses 2:4; Abr. 4:4.
- 9b Moses 2:15, 76 Time.
- 10 To Darkness, Physical.
- 11 To Time.
- 12a Moses 2:5; Abr. 4:5.
- 12b 11th exp. Mos. 2:1; 6 (6-8); Abr. 4:6-6.
- 13; Eccl. 2, Fig. 4.
- 7a Ps. 148:1-4.
- 7b To Heaven.
- 8a Abr. 4:1.
- 8b Moses 2:1.
- 8c Moses 2:1.
- 8d Abr. 4:1.
- 8e Alma 12:33; Moses 2:12; To Create.
- 8f Ps. 104:19-24; Astronomy.

FOTO'S JED CLARK; HEINRICH HOFMANN; HET BEELD VAN CHRISTUS; MET DANK AAN C. HARRISON CO., MAG NIET GEKOPIEERD WORDEN

Donald W. Parry

Hoogleraar Hebreeuwse Bijbel en
Dode-Zeerollen, Brigham Young University

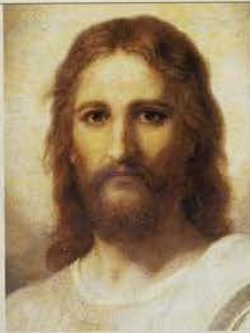
Christus & de cultuur

VAN HET OUDE TESTAMENT

*Een zorgvuldige studie van deze belangrijke Schriftuur zal ons
meer waardering geven voor de Heiland, zijn eeuwige offer,
en de mensen die uitkeken naar zijn geboorte.*

Voor dat we aan een studie van het Oude Testament kunnen beginnen, zullen velen van ons moeten afleren om dit waardevolle boek door de lens van onze eigen cultuur te bekijken. Want als we onze hedendaagse culturele opvattingen toepassen op een samenleving die duizenden jaren geleden bestond, zal het Oude Testament ons wereldvreemd voorkomen.

Culturele conditionering leidt ertoe dat we ons af gaan vragen waarom in een bijbelse samenleving het gebruikelijk was dat de oudere zuster trouwde vóór de jongere zuster (zie Genesis 29:25–26), dat vrouwen waterkruiken en andere lasten op hun schouder droegen (zie

Genesis 21:14; 24:15), dat men van zijn kameel of ezel afsteeg als teken van erkenning bij een begroeting (zie Genesis 24:64; 1 Samuël 25:23; 2 Koningen 5:21), dat men een buiging maakte voor anderen (zie Genesis 18:2–3; 19:1; 23:7, 12; 42:6), dat ouders de bruid voor hun zoon uitkozen (zie Genesis 24:4; 21:21; 38:6), of dat men zijn voeten waste als men bij zijn gastheer aankwam (zie Genesis 18:4; 19:2; 43:24).

We kunnen de Bijbel begrijpen noch waarderen als we hem uit zijn context lichten en in onze hedendaagse cultuur plaatsen. In plaats daarvan zullen we anders moeten denken om de manier van leven in de oudheid te kunnen begrijpen.

Het Oude Testament verschaft veel nuttige

en interessante informatie over de culturen van oude profeten, volken en beschavingen — informatie over hun muziek, taal, kunst, literatuur, religieuze instituten, monetaire stelsel, voedsel, kleding, kalenderstructuur, huwelijksgebruiken enzovoort. Deze informatie alleen al zou garant staan voor een interessante culturele en historische studie van het Oude Testament, ware het niet dat de soms intimerende tekst de oplettende lezer een nog veel grotere en ingrijpender beloning te bieden heeft — hem dichter tot Jezus Christus brengen.

Het Oude Testament is het eerste testament van de Heiland en bevat een groot aantal culturele en religieuze gebruiken die zich, typologisch

of profetisch, concentreren op Christus en zijn verzoening. Vijf voorbeelden uit het Oude Testament illustreren hoe wijdverbreid de religieuze gebruiken waren die meer inzicht geven in Jezus Christus, zijn verzoening, en onze relatie tot Hem.

Als een lam ter slachting

Nadat Jezus in de hof van Getsemane geleden had, werd Hij opgewacht door Judas en 'een afdeling soldaten (...) en dienaars van de overpriesters en de Farizeeën, voorzien van lantaarns, fakkels en wapenen' (Johannes 18:3). Jezus onderging een vernedering toen Hij deze bende toestond Hem gevangen te nemen en te boeien (zie Johannes 18:12).

In Johannes' verslag staat niets over de wijze waarop Jezus werd geboeid, maar ouderling Bruce R. McConkie van het Quorum der Twaalf Apostelen (1915–1985) heeft geschreven dat Jezus daarna 'met een touw om zijn nek als een misdadiger is weggeleid.'¹ Dit detail treffen we niet in de evangeliën aan en moet daarom worden toegeschreven aan het profetische begrip van iemand die een profeet,

ziener en openbaarder was.

Het touw om de nek van de Heiland herinnert aan het gebruik om een misdadiger vast te binden. Ook doet het denken aan de nog steeds gebruikelijke gang van zaken in het Heilige Land om een schaap of geit met een touw om zijn nek naar de slachtbank te brengen. Dat gebruik heeft zijn wortels in de oudtestamentische wereld. Deze gebeurtenis in Jezus' leven is in oudtestamentische geschriften voorgezegd door Jesaja, die profeteerde dat de Messias 'werd mishandeld, maar hij liet zich verdrukken en deed zijn mond niet open; als een lam dat ter slachting geleid wordt' (Jesaja 53:7).

Het touw om de nek van de Heiland doet denken aan het gebruik in het Heilige Land om een schaap of geit met een touw om de nek naar de slachtbank te brengen.

JONGEREN

Tieners in het Oude Testament

Wat laat het Oude Testament los over de tienerjaren van de leiders in die tijd?

Janet Thomas

Kerkelijke tijdschriften

Hoewel ons de hoofdrolspelers in het Oude Testament het meeste bijblijven vanwege hun daden als volwassene, staan er soms aanwijzingen over de tienertijd van deze geestelijke reuzen in de tekst. Als je je bewust wordt van de keuzes die zij al jong in hun leven maakten, kan dat je misschien helpen bij de keuzes waar jij voor staat. Hier zijn zeven voorbeelden:

MOZES

Toen Mozes als kindje in het biezemandje werd gevonden en in het paleis werd opgevoed, ontving hij een uitstekende opleiding (zie Handelingen 7:22). In zijn tienertijd heeft hij hoogstwaarschijnlijk Egyptisch leren lezen en schrijven.

SAMUËL

Samuëls geboorte was een geschenk van God aan zijn moeder Hanna. Zij beloofde hem aan de Heer af te staan om door de priester Eli te worden opgevoed. Samuël groeide op en diende onder Elia. Toen hij twaalf jaar was, wekte de stem van de Heer hem midden in de nacht (zie 1 Samuël 3:4–10). Al jong leerde Samuël naar de stem van de Heer te luisteren. Daarmee begon hij zijn voorbereiding van profeet.

DANIËL

Toen zijn familie en zijn volk gevankelijk naar Babylon waren weggevoerd, werden Daniël en zijn drie vrienden, tieners nog, toegevoegd aan de hofhouding van de koning. Zij weigerden het vlees en de wijn die hun in het paleis werden voorgezet. Zij hielden zich aan de geboden en ze werden geleerde en bekwame mannen. In Daniël 1:20 staat dat de koning deze vier jonge mannen 'tienmaal voortreffelijker dan al de geleerden, al de bezweerders in zijn ganse rijk' vond.

Het slachtoffer villen

In Leviticus wordt een religieus gebruik aangehaald dat verband houdt met het villen van de stier nadat die was geslacht: '[Hij zal] de stier slachten voor het aangezicht des Heren. (...) Daarna zal hij het brandoffer de huid aftrekken' (Leviticus 1:5–6).

De huid aftrekken betekent hier kennelijk het dier villen. Als het offerdier was gedood, wilde degene die het offer bracht of een tempelpriester het dier. Het Hebreeuwse woord *psht*, hier vertaald met 'aftrekken', betekent doorgaans 'kleding uittrekken' (zie Genesis 37:23; 1 Samuël 19:24; Ezechiël 16:39; 44:19).

Gevilde offerdieren stonden symbool voor Jezus Christus. Jezus werd vóór zijn kruisiging botweg van zijn kleding ontdaan — zijn klederen en 'onderkleed':

'Toen dan de soldaten Jezus gekruisigd hadden, namen zij zijn klederen en maakten daarvan vier delen, voor iedere soldaat een deel, en zijn onderkleed: dit onderkleed nu was zonder naad, aan een stuk gewezen.

'Zij zeiden dan tot elkander: Laten wij dit niet scheuren, maar erom loten, voor wie het zijn zal; zódat het schriftwoord vervuld werd: Zij hebben mijn klederen onder elkander verdeeld en over mijn kleding hebben zij het lot geworpen' (Johannes 19:23–24).

President Spencer W. Kimball (1895–1985) heeft geschreven: 'Wat moet Hij geleden hebben toen [de soldaten] zijn privacy schonden door Hem zijn klederen uit te trekken en Hem een scharlaken mantel om te doen!'²

Gevilde offerdieren voorafschaduwden ook de geseling van Jezus. Toen

Hij vóór de Romeinse stadhouder Pontius Pilatus was gebracht, verloor Jezus delen van zijn huid onder de geseling die Hij kreeg (zie Mattheüs 27:26). Wellicht verwees Petrus naar deze geseling of de latere tekens van de nagels in Jezus' handen en polsen toen hij schreef dat Jezus 'onze zonden in zijn lichaam' droeg (1 Peter 2:24). Jesaja had zeven eeuwen eerder geprofeteerd over de geseling. Over de Heiland schreef hij: 'Mijn rug heb ik gegeven aan wie sloegen' (Jesaja 50:6).

Het doorstoken brood

Verschillende oudtestamentische passages verwijzen naar bijzonder brood dat werd gegeten door de tempelgangers, of dat met het offerdier op het altaar werd verbrand (zie Exodus 29:2; Leviticus 2:4; Numeri 6:15). In het Hebreeuws wordt dit brood *halah* (meervoud: *halot*) genoemd, wat doet denken aan 'doorstoken' brood (van het Hebreeuwse stamwoord *hll*, 'doorsteken'). Elders in de Schrift verwijst het Hebreeuwse stamwoord (*hll*) naar *steken*, specifiek naar iemand die wordt doorstoken door een zwaard of een pijl (zie 1 Samuël 31:3; Klaagliederen 4:9).

We weten niet waarom dit brood *halah* wordt genoemd, maar misschien moest er eerst in het deeg worden geprikt, voordat het in de oven werd gelegd. Het doorstoken brood kan heel goed een symbool van Jezus Christus zijn, die het 'brood des levens' werd genoemd (Johannes 6:35) en die aan het kruis doorstoken is (zie Johannes 19:34). Zowel Jesaja als de psalmist

heeft geprofeteerd dat Jezus als onderdeel van de verzoening zou worden doorboord: 'Om onze overtredingen werd hij doorboord' (Jesaja 53:5). 'Die mijn handen en voeten doorboren' (Psalmen 22:17).

Net als het *doorstoken brood* een belangrijk onderdeel was van het antieke offerstelsel, gebruikten de heiligen in de vroegchristelijke kerk, en gebruiken wij in onze eigen bedeling, *gebroken brood* als herinnering

Net als het doorstoken brood een belangrijk onderdeel was van het antieke offerstelsel, gebruikten de heiligen in de vroegchristelijke kerk, en gebruiken wij in onze bedeling, gebroken brood als herinnering aan Christus' offer.

aan Christus' offer. Wij gedenken dat Jezus zelf het avondmaalsbrood heeft gebroken als voorafbeelding van zijn gebroken lichaam. Mattheüs heeft opgetekend: 'En terwijl zij aten, nam Jezus een brood, sprak de zegen uit, brak het en gaf het aan zijn discipelen en zeide: Neemt, eet, dit is mijn lichaam' (Mattheüs 26:26).

Dat het gebroken brood een zinnebeeld is van Jezus' gebroken lichaam blijkt duidelijk uit verklaringen van hedendaagse profeten, met inbegrip van president John Taylor (1808–1887): 'Ik woon graag de bijeenkomsten van de heiligen bij. Ik breek graag het brood met hen ter gedachtenis van het gebroken lichaam van onze Heer en Heiland, Jezus Christus,

JONGEREN

JOZEF

Jozef zal zeventien zijn geweest toen zijn oudere broers hem aan slavenhandelaars op weg naar Egypte verkochten. Zelfs onder dergelijke omstandigheden, werd Jozef gezegend. Jozef liet zich in de dienst van Potifar, de man die hem kocht, van zijn beste kant zien. Alles wat Jozef aanpakte, lukte hem (zie Genesis 39:3–4). Ondanks valse beschuldigingen wist Jozef het uiteindelijk tot onderkoning van Egypte te schoppen. Daardoor was hij bij machte om zijn eigen familie te hulp te komen in tijden van hongersnood.

RUTH

Ruth was waarschijnlijk nog jong toen haar eerste man, de zoon van Noömi, stierf. In plaats van naar haar familie terug te gaan, koos Ruth ervoor om bij haar schoonmoeder te blijven en de God van Israël aan te hangen. Ze zei tegen Noömi: 'Waar gij zult vernachten, zal ik vernachten; uw volk is mijn volk, en uw God is mijn God' (Ruth 1:16). Ruth trad nogmaals in het huwelijk en werd de overgrootmoeder van koning David, de stamlijn waarin Jezus Christus uiteindelijk zou worden geboren.

DAVID

David was de jongste van acht zoons, die in Betlehem woonden. Toen hij nog een jongen was, toonde hij zijn moed door de schapen van zijn vader te redden van een leeuw en een beer. Terwijl hij nog in zijn tienerjaren was, werd David door de profeet Samuël tot koning gezalfd (zie 1 Samuël 16:12–13). Aanvankelijk dacht Samuël dat God Davids oudere broer op het oog had, omdat hij lang en goedgebouwd was, maar de Heer zei tegen de profeet dat David koning moest worden. Tegen Samuël werd gezegd: 'Het komt immers niet aan op wat de mens ziet; de mens toch ziet aan wat voor ogen is, maar de Here ziet het hart aan.' (1 Samuël 16:7).

Wanneer begonnen de mannen en vrouwen van het Oude Testament zich voor te bereiden op hun werk voor de Heer? Uit de Schrift leren wij dat ze al jong begonnen zijn. Als je in je tienerjaren bent, ben je oud genoeg om de Heer te leren kennen en zijn wil te doen. Alma heeft terecht tegen zijn zoon Helaman gezegd: 'O, denk eraan, mijn zoon, en leer wijsheid in uw jeugd; ja, leer in uw jeugd de geboden Gods te onderhouden' (Alma 37:35).

In plaats van te wachten tot je volwassen bent, is nu de allerbeste tijd om een rechtschapen leven te leiden.

Voor dit artikel is uitgegaan van de Bible Dictionary in de kerktuitgave van de King Jamesbijbel en van The New Westminster Dictionary of the Bible, onder redactie van Henry Snyder Gehman (1970).

en ook neem ik van het water ter herinnering aan zijn vergoten bloed.'³

Gestoten olie

Het antieke offerstelsel bevatte verschillende voorschriften over gestoten olijfolie, 'olie verkregen door de olijven in een vat te kneuzen of te pletten.'⁴ Het dagelijkse offer in de tempel bestond bijvoorbeeld uit twee lammeren, een drankoffer en meel aangemaakt met gestoten olijfolie (zie Exodus 29:40; Numeri 28:5–6). Deze drie offergaven — de lammeren, het drankoffer, en het mengsel van meel en olie — werden 'per dag als dagelijks brandoffer' gebracht (Numeri 28:3).

De gestoten olie werd ook voor de staande lamp in de tempel gebruikt om licht te geven aan wie in de tempel werkten. God gebod Mozes: 'Gij zult de Israëlieten bevelen, dat zij u brengen zuivere olie, uit gestoten olijven, voor het licht, om voortdurend een lamp te kunnen laten branden' (Exodus 27:20).

In het Boek van Mormon verklaarde Abinadi: 'Hij is het Licht en het Leven der wereld; ja, een licht dat eindeloos is, dat nimmer kan worden verduisterd' (Mosiah 16:9). Hoe toepasselijk is het dan dat de gestoten olie gebruikt wordt in lampen om licht in de tempel te geven net als Christus licht aan de gehele wereld geeft.

De gestoten olie kan nog op een andere manier aan Jezus Christus worden gekoppeld. Gestoten olie is omschreven als 'fijn en kostbaar'⁵ en heeft een hogere prijs in vergelijking met de olijfolie die op andere manieren wordt verkregen, bijvoorbeeld met een olijpers. Er werd gestoten

olie gebruikt omdat zij de Heiland op twee manieren symboliseert: 'ten eerste is Hij de Gezalfde, ofwel degene die is gezalft met olijfolie. Hij wordt in het Grieks en Hebreeuws *Christus* en *Messias* genoemd, wat de *gezalfde* (met olijfolie) betekent. Ten tweede, gestoten olie prefigureert de ervaring die Jezus Christus doormaakte in de uren voorafgaand aan zijn dood aan het kruis: ook Hij werd geslagen.

Matteüs, Marcus en Lucas geven de volgende getuigenissen:

'Toen spuwden zij Hem in het aangezicht en sloegen Hem met vuisten' (Matteüs 26:67).

'En sommigen begonnen Hem te bespuwen en zijn gelaat te bedekken en Hem met vuisten te slaan (...). En de dienaars sloegen Hem in het gelaat' (Marcus 14:65).

'En de mannen, die Hem vasthielden, bespotten Hem en sloegen Hem; 'en zij wierpen een doek over zijn hoofd en vroegen en zeiden: Profeteer, wie is het, die U geslagen heeft?' (Lucas 22:63-64).

President Kimball heeft over dit incident geschreven: 'Hij stond daar in kalme, beheerste, goddelijke waardigheid toen hun speeksel Hem in het gezicht kwam. Hij bleef kalm. Geen boos woord kwam er uit zijn mond. Zij sloegen Hem in het gezicht en over zijn lijf. Toch bleef Hij onverschrokken, ongeïntimideerd staan.'⁶

Jesaja had deze boosaardige behandeling van Jezus Christus zeven

Gestoten olie is een voorafbeelding van de ervaring die Jezus doormaakte in de uren voorafgaand aan zijn dood aan het kruis: ook Hij werd geslagen.

eeuwen eerder geprofeteerd: 'Mijn rug heb ik gegeven aan wie sloegen, en mijn wangen aan wie mij de baard uittrokken; mijn gelaat heb ik niet verborgen voor smadelijk speeksel' (Jesaja 50:6).

Handoplegging

De hand leggen op de kop van bepaalde offerdieren was een belangrijk onderdeel van het antieke offerstelsel. Er namen verschillende mensen deel aan deze handoplegging, bijvoorbeeld:

- Israëlieten: 'Wanneer iemand onder u de Here een offergave brengen wil (...). Dan zal hij zijn hand op de kop van het brandoffer leggen; zo zal het, hem ten goede, welgevallig zijn, om over hem verzoening te doen' (Leviticus 1:2, 4).
- Oudsten: 'En de oudsten der vergadering zullen hun handen op de kop van de stier leggen voor het aangezicht des Heren, en men zal de stier voor het aangezicht des Heren slachten' (Leviticus 4:15).
- Machthebbers: De vorst 'zal zijn hand op de kop van de bok leggen' (Leviticus 4:24).
  - Onderdanen: 'Iemand uit het volk des lands (...) zal zijn hand op de kop van het zondoffer leggen' (Leviticus 4:27, 29).
- Hogepriesters: 'Aäron zal zijn beide handen op de kop van de levende bok leggen' (Leviticus 16:21).
- Leviëten: 'De Leviëten [leggen] hun handen op de kop der jonge stieren (...), om verzoening te doen over de Leviëten' (Numeri 8:12).

HET GEBRUIK VAN DE GIDS VOOR DE CURSIST: HET OUDE TESTAMENT

'Ik gebruik mijn gids elke week', zegt Twyla Harris, en dat is te zien, want hij staat vol met aantekeningen. 'Ik lees de vragen, beantwoord de vragen, en bespreek met mijn kinderen en kleinkinderen wat ik leer.'

Zuster Harris heeft ontdekt dat de *Gids voor de cursist: het Oude Testament* een belangrijk hulpmiddel is om het evangelie te onderzoeken. 'Ik heb een getuigenis dat we veel problemen kunnen voorkomen en van hoop vervuld kunnen worden als we ons aan de leringen van het evangelie houden', zegt ze.

Ook u kunt uw schriftstudie meer inhoud geven door de gids voor de cursist bij uw schriftstudie te gebruiken. De gids bevat de volgende aanknop-punten voor elke zondagsschoolles:

1. Leesopdrachten.
2. Vragen om de discussie op gang te brengen.
3. Vragen die ons helpen om het Oude Testament op onze tijd toe te passen.

Het Oude Testament bevat profetieën en leringen van ten minste 29 profeten en andere geïnspireerde leiders. De gids is zo geschreven dat we ons concentreren op de hoofdstukken waarin die profetieën en leringen aan de orde komen, alsmede de lichtende gebeurtenissen uit hun leven.

Laten we ons voordeel doen met de gids en die gebedvol en ijverig gebruiken bij onze studie van het Oude Testament en de boeken van Abraham en Mozes in de Parel van grote waarde. Mogen wij bovendien bij onze studie van deze oude Schriftuur de woorden van president Marion G. Romney (1897–1988), eerste raadgever in het Eerste Presidium, in gedachten houden: 'De boodschap van het Oude Testament is de boodschap van Christus, van zijn komst en zijn verzoening' ('The Message of the Old Testament', *A Symposium on the Old Testament* [1979], p. 5).

De Heer gebood de handoplegging voor verschillende offers, zoals brandoffers, vredeoffers en zondeoffers (zie Leviticus 1:4; 3:1–2; 4:3–4; 24:10–16).

De handeling van handoplegging op de kop van offerdieren beeldt de wet tot plaatsvervangend handelen

uit, ofwel de macht om voor iemand anders te handelen. In dit geval worden de zonden van het volk symbolisch op de kop van het dier gelegd. De handoplegging, zoals een bijbelgeleerde heeft verklaard, 'vereenzelvt de zondaar met het

offerdier en symboliseert het offeren van zijn eigen wil.'⁷ De symboliek van de handoplegging, in de context van de offerdieren, wordt verwoord in Leviticus 16:21–22, waar de hogepriester de zonden en ongerechtig-heden van Israël op de kop van de bok legde:

'En Aäron zal zijn beide handen op de kop van de levende bok leggen en over hem al de ongerechtig-heden der Israëlieten en al hun overtredingen in al hun zonden, belijden; hij zal die op de kop van de bok leggen (...).

'Zo zal de bok al hun ongerechtig-heden op zich dragen.'

De offerdieren waren uiteraard zinnebeelden en voorafschaduwingen van Jezus Christus, die onze zonden en ongerechtig-heden vóór zijn dood aan het kruis heeft gedragen.

Begrip van de oudtestamenti-sche cultuur kan bepaalde passages in het Oude Testament duidelijker maken. Dat geldt in het bijzonder voor kwesties die verwijzen naar en zich concentreren op Jezus Christus. Een zorgvuldige studie van deze belangrijke Schriftuur zal ons meer waardering geven voor de Heiland, zijn eeuwige offer, en de mensen die uitkeken naar zijn geboorte. ■

NOTEN

1. Bruce R. McConkie, 'The Purifying Power of Gethsemane', *Ensign*, mei 1985, p. 9.
2. Spencer W. Kimball, 'Jezus van Nazaret', *De Ster*, april 1985, p. 1.
3. *Leringen van kerkpresidenten: John Taylor* (2001), p. 39.
4. Francis Brown en anderen, red., *Hebrew and English Diction of the Old Testament*, trans. Edward Robinson (1977), p. 510.
5. *Hebrew and English Lexicon of the Old Testament*, p. 510.
6. *De Ster*, april 1985, p. 1.
7. *Theological Dictionary of the Old Testament*, onder redactie van G. Johannes Botterweck en anderen (1995), 15 delen, deel 7, p. 295.

Ouderling
Paul K. Sybrowsky
van de Zeventig

‘Doet dit TOT MIJN GEDACHTENIS’

*Mogen wij vervuld worden met zijn Geest terwijl wij
waardig aan het avondmaal deelnemen.*

Jaren geleden was ik als jonge zending in Canada onder de indruk van de zinsnede die iemand aan de voorkant van de avondmaalstafel van de gemeente in Montreal had uitgesneden: ‘Doet dit tot mijn gedachtenis’ (Lucas 22:19).

In die kleine gemeente herinnerden Aäronisch-priesterschapsdragers, zowel in kledwijze als gedrag, de heiligen aan Jezus’ aanwijzingen voor deze diepzinnige en heilige verordening. Die uitgesneden woorden komen mij nog steeds elke zondag onder de bediening van het avondmaal in gedachte: ‘Doet dit tot mijn gedachtenis’.

Als het verbondsvolk Gods nemen wij ruim op tijd plaats in de kapel voor de avondmaalsdienst, om eerbied te tonen en deze heilige verordening te overdenken. Als wij in gedachten voorbereid naar de kerk komen om van het avondmaal te nemen, nemen wij Paulus’ raad aan de heiligen in Korinte ter harte: ‘Maar ieder beproeve zichzelf en ete dan van het brood en drinke uit de beker’ (1 Korintiërs 11:28).

Instelling van het avondmaal

Het avondmaal symboliseert het zoenoffer van Jezus Christus. Het is een heilige, gewijde verordening die op voorgeschreven wijze door waardige priesterschapsdragers wordt bediend, waaraan waardige heiligen der laatste dagen deelnemen. Men ziet er zorgvuldig op toe dat het avondmaal op waardige wijze wordt voorbereid, gezegend en rondgediend.

Paulus herinnerde de heiligen eraan dat het avondmaal op een belangrijk punt in het midden des tijd was ingesteld, terwijl Jezus met zijn twaalf apostelen aan het Pascha deelnam.

'Want zelf heb ik bij overlevering van de Here ontvangen, wat ik u weder overgegeven heb, dat de Here Jezus in de nacht, waarin Hij werd overgeleverd, een brood nam,

'Voordat de wereld werd geschapen, openbaarde God een plan waarbij Hij zijn kinderen op basis van gehoorzaamheid aan zijn geboden zou zegenen. Hij wist echter dat wij soms door wereldse zaken zouden worden afgeleid en geregeld aan onze verbonden en zijn beloften zouden moeten worden herinnerd. (...)

'Het doel van het avondmaal is uiteraard het hernieuwen van de verbonden die wij met de Heer hebben gesloten.'

Ouderling L. Tom Perry van het Quorum der Twaalf Apostelen

'de dankzegging uitsprak, het brak en zeide: Dit is mijn lichaam voor u, doet dit tot mijn gedachtenis.

'Evenzo ook de beker, nadat de maaltijd afgelopen was, en Hij zeide: Deze beker is het nieuwe verbond in mijn bloed, doet dit, zo dikwijls gij die drinkt, tot mijn gedachtenis' (1 Korintiërs 11:23–25).

Hier ging de oude wet, de Mozaïsche wet, in vervulling, terwijl het nieuwe verbond — een nog hogere wet — werd ingesteld. De verordening van het avondmaal zal ten minste tot de wederkomst van Jezus Christus in gebruik blijven, wanneer onze Heiland met zijn heiligen aan het avondmaal zal deelnemen (zie 1 Korintiërs 11:26; LV 27:5–14).

De bereiding van het offerlam voor het laatste avondmaal was een wezenlijk onderdeel van het jaarlijkse Pascha. En terwijl de twaalf apostelen aten, nam Jezus, zelf het Paaslam, brood, zegende en brak het, en gaf het aan zijn discipelen (zie Matteüs 26:26).

Nadat Hij in de nieuwe wereld de Nephieten de tekens van de nagels in zijn handen en voeten had getoond, stelde de herrezen Heer het avondmaal in met de woorden:

'En dit zult gij altijd nauwgezet doen zoals Ik het heb gedaan, zoals Ik brood heb gebroken en het heb gezegend en het aan u heb gegeven.

'En dit zult gij doen ter gedachtenis van mijn lichaam, dat Ik u heb getoond. En het zal een getuigenis tot de Vader zijn dat gij Mij altijd indachtig zijt. En indien gij Mij altijd indachtig zijt, zult gij mijn Geest bij u hebben' (3 Nephi 18:6–7).

Over de beker zei Hij: 'En dat zult gij altijd doen met hen die zich bekeren en zich in mijn naam laten dopen; en gij zult het doen ter gedachtenis van mijn bloed, dat Ik voor u heb vergoten, om de Vader te betuigen dat gij Mij altijd indachtig zijt. En indien gij Mij altijd indachtig zijt, zult gij mijn Geest bij u hebben' (3 Nephi 18:11).

De Heiland leerde de Nephieten ook: 'Hij die dit brood eet, eet van mijn lichaam voor zijn ziel; en hij die van deze wijn drinkt, drinkt van mijn bloed voor zijn ziel; en zijn ziel zal nimmermeer hongeren of dorsten, maar verzadigd zijn.' Toen de schare aan het avondmaal

had deelgenomen, zo zegt de kroniek, 'werden zij vervuld met de Geest' (3 Nephi 20:8-9).

Het avondmaal waardig zijn

Ouderling L. Tom Perry van het Quorum der Twaalf Apostelen heeft verklaard:

'Voordat de wereld werd geschapen, openbaarde God een plan waarbij Hij zijn kinderen op basis van gehoorzaamheid aan zijn geboden zou zegenen. Hij wist echter dat wij soms door wereldse zaken zouden worden afgeleid en geregeld aan onze verbonden en zijn beloften zouden moeten worden herinnerd. (...)

'Het doel van het avondmaal is uiteraard

het hernieuwen van de verbonden die wij met de Heer hebben gesloten. (...)

'Als wij waardig aan het avondmaal deelnemen, kunnen we geestelijk groeien. (...)

'Als we onachtzaam aan het avondmaal deelnemen, verliezen we de kans op geestelijke groei.'¹

Paulus leerde de jonge kerk in Korinte dat de leden daar mogelijk 'zwak en ziekelijk' waren en dat niet weinigen waren ontslapen, omdat ze 'tot [hun] eigen oordeel [s Heren] lichaam niet onderscheid[den]' (1 Korintiërs 11:29, 30). De Heiland heeft gezegd: 'Want wie mijn vlees en bloed eet en drinkt, die het niet waardig is, [brengt] verdoemenis tot zijn ziel' (3 Nephi 18:29).

*'Zie, Ik ben de Alpha
en de Omega, namelijk
Jezus Christus.
'Daarom, laten alle mensen
oppassen hoe zij mijn naam
op hun lippen nemen.'*

'Zie, Ik ben de Alfa en de Omega, namelijk Jezus Christus.
'Daarom, laten alle mensen oppassen hoe zij mijn naam
op hun lippen nemen' (LV 63:61).

Eten en drinken wij tot heil van onze ziel? Laten wij ons
geestelijk vervullen door dit 'heilige moment op een hei-
lige plek'?²

Dikwijls deelnemen

De Heer heeft gezegd: 'Het is raadzaam dat de kerk
dikwijls tezamen komt om te nemen' van het avondmaal
(LV 20:75). Als de Heer dat raadzaam acht, is het absoluut
essentieel voor ons!

Onze Heiland zal ons, bij de reiniging van de binn-
ste schotel, niet leeg, zwak en ziekelijk laten, maar Hij
zal ons vullen met zijn liefde en de kracht om verleiding
te weerstaan. Wie tot Christus komen, worden *zoals*
Christus, door geloof in Hem te oefenen en te eten van
'het brood des levens' en te drinken van 'levend water'
(Johannes 4:10; 6:35).

Op 6 april 1830, toen de eerste heiligen in deze
bedeling bijeenkwamen om de kerk te stichten, namen
zij, op aanwijzing van de Heer, de verordening van het
avondmaal in hun eerste officiële vergadering op (zie
LV 20:75-79).

De leden van de kerk begrijpen dat onze eigen verlos-
sing alleen in en door de Heiland, Jezus Christus, komt.
Wij verklaren en getuigen aan de wereld dat Hij voor
onze zonden geboet heeft door volmaakt gehoorzaam te
zijn aan de wil van de Vader. We kunnen Gods grootste
gave, het eeuwige leven, ontvangen door gehoorzaam-
heid aan de wetten en verordeningen van het herstelde
evangelie.

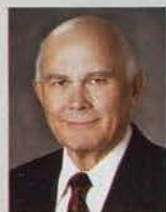
Ook begrijpen wij wat vader Lehi aan zijn zoon Jakob
heeft geleerd: 'Daarom is het zo belangrijk, dat deze din-
gen aan de inwoners der aarde worden bekendgemaakt,
zodat zij mogen weten, dat niemand in de tegenwoordig-
heid Gods kan wonen dan alleen door de verdiensten,
de barmhartigheid en de genade van de Heilige Messias'
(2 Nephi 2:8).

Mogen wij eten en drinken, zodat we niet meer gees-
telijk zullen hongeren en dorsten. En mogen wij elke
sabbat, terwijl wij tot zijn gedachtenis aan het avond-
maal deelnemen, vervuld worden van de Geest des
Heren, opdat we gaaf en één met Hem worden. ■

NOTEN

1. L. Tom Perry, 'Nu wij aan het avondmaal deelnemen', *Liahona*, mei 2006, pp. 39-40, 41.
2. L. Tom Perry, *Liahona*, mei 2006, p. 39.

VOORBEREID OP HET AVONDMAAL

- We kleden ons netjes, inclusief gepast schoeisel, om aan te geven dat we het gewijde karakter van de verordening begrijpen.
- Wij komen met een berouwvol hart en een verslagen geest naar de avondmaalsdienst.
- Wij zijn lang voordat de dienst begint rustig gaan zitten.
- We komen in een geest van gebed, deemoed en devotie.
- Wij denken gebedvol na over de zending van de Heiland en of wij de deelname aan het avondmaal waardig zijn.
- We zingen de avondmaalslofzang mee.
- We bepeinen het belang van verbondshernieuwing.
- We lezen geen boeken of tijdschriften gedurende de bediening van het avondmaal.
- We fluisteren niet en sms'en niet naar elkaar.
- De deelnemende priesterschapsdragers zien er verzorgd uit, dragen een wit overhemd en een stropdas, en verzorgen alle facetten van de bediening van het avondmaal waardig en eerbiedig.
- Priesterschapsdragers lezen de avondmaalsgebeden langzaam en duidelijk voor.

Zie 'De avondmaalsdienst en het avondmaal', ouderling Dallin H. Oaks van het Quorum der Twaalf Apostelen, *Liahona*, november 2008, pp. 17–20.

HET gezin eerst

Ik wist dat onze drukke agenda ons binnenkort boven het hoofd zou groeien. Wat konden we veranderen?

Krista Schmitz

De week was net begonnen toen ik met lood in de schoenen op de gezinskalender keek. Hoe we die week aan alle verplichtingen konden voldoen was voor mij een raadsel.

Ik zette mij schrap en deed mij best als vrijwilliger op scholen, bracht de kinderen naar de verschillende sportclubs en verenigingen, maakte tussendoor allerlei maaltijden, en bereidde mijn les voor het ochtendseminarie voor. Mijn man haastte zich naar zijn werk en naar diverse kerkbijeenkomsten, ging op huisonderwijs, en fungeerde als voetbaltrainer. We probeerden gedreven bij goede zaken betrokken te zijn en actief bezig te zijn in de kerk, maar er ontbrak iets. Ik weet dat er gezinnen zijn die hun hand niet omdraaien voor een volle kalender, maar voor ons werkte het niet: we dreigden eraan onderdoor te gaan.

Toen ik over dit probleem nadacht, begon het mij op te vallen hoe vaak ik nee zei als mijn kinderen iets wilden of nodig hadden. Dat zat mij niet lekker, en ik begon mij af te vragen wat we daaraan konden doen.

Ik raadpleegde de Schriften. Toen stuitte ik in het Boek van Mormon op de rede van koning Benjamin, waarin hij zegt: 'En ziet toe dat al deze dingen in wijsheid en ordelijkheid worden gedaan, want het is niet nodig dat iemand harder loopt dan hij kracht heeft. En voorts is het noodzakelijk dat hij ijverig is om daardoor de prijs te kunnen behalen; daarom moeten alle dingen ordelijk worden gedaan' (Mosiah 4:27).

De prijs die we wilden behalen was een gelukkiger, saamhoriger gezin. We wilden minder stress en meer blijheid, maar het leek erop dat we niet naar deze prijzen op weg waren.

We waren ijverig, maar onze wielen slipten weg. We bereidden *alle dingen* voor in plaats van alle *noodzakelijke* dingen. Ik bad over onze situatie, maar aanvankelijk kreeg ik geen antwoord.

Het leven ging verder. Onze roepingen vergden aandacht, de afwas moest gedaan worden, en iedereen *wilde* bij hun club of vereniging worden afgezet. Terwijl ik mij voorbereidde op mij dagelijkse seminariële begon ik de antwoorden voor mijn probleem te vinden in de wijze woorden van de hedendaagse profeten en leiders. Ik vond een toespraak van president Spencer W. Kimball (1895–1985) waarin hij de heiligen aanraadde om gezinsavond te houden. Hij zei: 'Maar de Heer heeft een tijdloos programma in een nieuw jasje aangeboden, en de belofte is dat het de wereld kan terugvoeren tot een gezond leven, tot een waar gezinsleven, tot onderlinge afhankelijkheid in het gezin. Het behelst dat de vader weer zijn rechtmatige plek als hoofd van het gezin krijgt, dat de moeder thuiskomt van de werkvloer en het sociale leven, en dat de kinderen meer gaan doen dan alleen maar pret en plezier maken.'¹

Ik besepte dat een van de eerste dingen die onder onze drukke leven hadden geleden de gezinsavond was. Niet lang daarna las onze bisschop in de avondmaalsdienst een brief van het Eerste Presidium voor, waarin het vroeg om onze bezigheden verstandig uit te kiezen en goede zaken

niet in de weg te laten staan van de gezinsavond.

Toen mijn man en ik deze raad bespraken, zagen we in dat veel van onze bezigheden voor plezier zorgden maar niet noodzakelijk waren, en dat het ons gezin ten goede zou komen als we hier en daar snoeiden. We maakten een lijst van onze bezigheden en verdeelden die over categorieën zoals 'noodzakelijk', 'niet noodzakelijk' en 'vatbaar voor verbetering'.

Toen we de lijst nader bekeken, vroegen we ons af wat onze kinderen ervan dachten. De meeste bezigheden die we wilden schrappen, betroffen hen, zoals clubs en verenigingen. We besloten een gezinsavond te houden en het met onze kinderen te bespreken. Toen we het probleem met de kinderen bespraken, verbaasde het ons dat ze veel liever tijd met ons wilden doorbrengen dan dat wij hun elftal trainden of hun vereniging voorzaten.

Uit dit besef werd onze 'gezinsclub' geboren.

Toen we de bestaande verplichtingen hadden afgerond, gaven we ons niet meer op voor andere. Als we op een avond geen kerktaken te vervullen hebben, komt mijn man thuis van werk en zegt dan: 'Vanavond zie ik jullie op de gezinsclub!' en dan haasten onze kinderen zich met hun huiswerk en klusjes, zodat we de avond samen kunnen doorbrengen.

Onze kinderen houden zich graag met projecten bezig, vooral met hun vader. Op een avond hebben ze een computer gebouwd uit losse onderdelen. Soms doet iedereen een gereedschapsriem om en wordt er in of om het huis geklust. Het punt is dat we de tijd, de energie en het verlangen hebben om bij elkaar te zijn.

Ik heb nu meer tijd om met mijn kinderen door te brengen en om meer voedzame maaltijden klaar te maken. Voor de gezinsclub hoeven we niet de hort op, ons gezin niet op te splitsen, of buitenshuis te eten. Niemand lijkt ons jachtige leven en de snelle hap te missen. We genieten zozeer van de tijd die we samen doorbrengen, dat de kinderen geen behoefte meer hebben aan buitenschoolse activiteiten.

We hebben de gezinsavond en het gezinsgebed weer in ere hersteld. Ook maken we schoon, houden schriftstudie, en hebben gezinsuitjes. We begrijpen dat ouder wordende kinderen meer bezigheden buitenshuis zullen hebben. Daar zullen we in voorzien als die tijd zich aandient, maar tot dan genieten we van elke minuut in onze gezinsclub. ■

NOOT

1. Spencer W. Kimball, 'Home: The Place to Save Society', *Ensign*, januari 1975, p. 4.

SNIJ HET TOUW DOOR!

Op een koude zaterdagochtend toen ik twaalf was, zei mijn vader mij de trekker te starten, zodat we hooi naar een paar hongerige paarden konden brengen. Het was zo koud dat de trekker niet wilde starten en de accu het ook opgaf. Toen ik dat aan mijn vader vertelde, vroeg hij mij Blue te zadelen en onze slee aan het zadel vast te binden. We zouden eerst

een paar balen hooi naar de paarden brengen

Voordat mijn vader het bewustzijn verloor, riep hij dat ik hulp moest gaan halen.

om ze verder te helpen, totdat we de trekker aan de praat hadden gekregen.

Blue, onze volbloed dekhengst, was in de kracht van zijn leven. Het was een prachtig, sterk dier. Ik herinner mij hoe hij die morgen stond te trappelen om van stal te worden gehaald.

We legden twee balen hooi van veertig kilo op de slee, vader besteed Blue, en daar gingen we. Ik liep achter de slee aan om die in balans te houden. Al snel kwamen we bij de laan die naar de wei leidde.

Alles verliep naar wens tot we ongeveer een derde van de laan achter ons hadden.

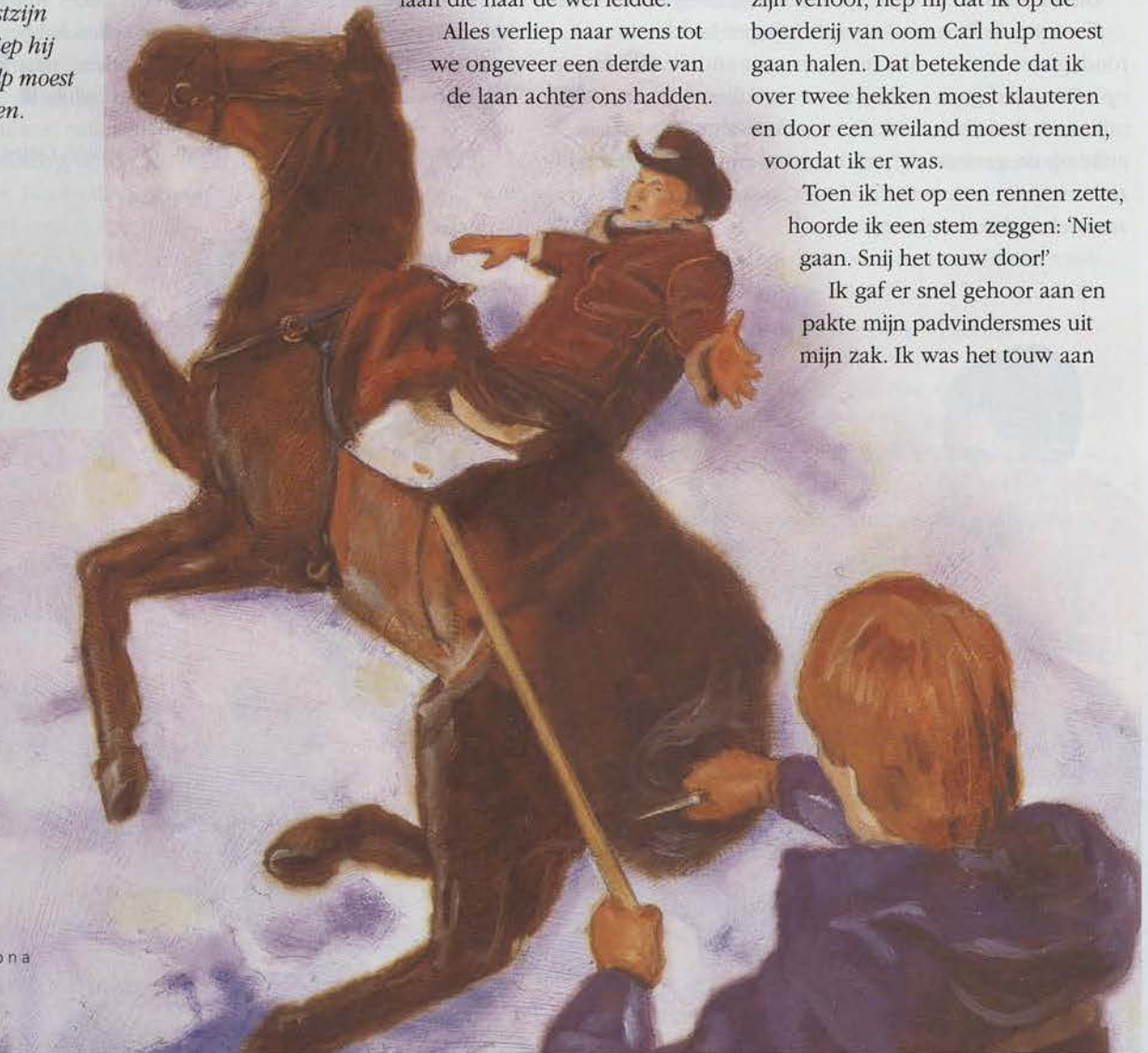
De sneeuw was hier diep en ik zag dat zij zich vóór de slee ophoopte. Toen de riem rond Blues borst werd strak getrokken, bemoeilijkte dat zijn ademhaling. Plotseling reageerde hij.

Blue steigerde twee of drie keer om de druk op zijn borst te verminderen. Mijn vader probeerde af te stijgen, maar werd al doende tegen de flank van het paard gezwiept. Tot overmaat van ramp gleed Blue weg op de ijslaag onder de sneeuw, waardoor hij op zijn zij viel en mijn vader onder hem kwam te liggen.

Voordat mijn vader het bewustzijn verloor, riep hij dat ik op de boerderij van oom Carl hulp moest gaan halen. Dat betekende dat ik over twee hekken moest klauteren en door een weiland moest rennen, voordat ik er was.

Toen ik het op een rennen zette, hoorde ik een stem zeggen: 'Niet gaan. Snij het touw door!'

Ik gaf er snel gehoor aan en pakte mijn padvindermes uit mijn zak. Ik was het touw aan

ILLUSTRATIES DOUG FAKKEL

het doorsnijden toen Blue plotseling overeind kwam en wegrende. Het touw brak af en mijn vader raakte daarvan los in plaats van te worden meegesleurd en mogelijk de dood te vinden. Ik rende naar hem toe.

Vader kwam bij, stond op en liet weten dat het weer ging. Toen gingen we op zoek naar Blue, verwijderden de sneeuw aan de voorkant van de slee, bonden het touw weer vast en

vervolgden onze weg naar de paardenwei. We voedden de paarden en gingen naar huis.

Doorgaans gehoorzaamde ik mijn vader zonder tegenwerpingen, en was ik meer dan bereid geweest om tien minuten naar het huis van mijn oom te rennen. Maar zijn hulp was te laat gekomen. Die dag kwam de stem van de Geest echter precies op tijd. ■ Gerald G. Hodson, Utah (VS)

MIJN BELOFTE AAN GOD

Een paar jaar geleden maakten we thuis een moeilijke tijd door. Mijn ouders lagen in een scheiding. We begonnen de liefde Gods te vergeten.

Tot ons grote geluk zag een van de vriendinnen van mijn moeder in dat we de liefde Gods juist heel hard nodig hadden en stelde ons voor aan de voltijdzendingen. Toen zij ons in het evangelie onderrichten, beseften we dat God een plan voor ons had en ons, ondanks onze problemen, niet in de steek zou laten. Toen deze beginselen ons duidelijk waren, lieten mijn moeder, zusters en ik ons dopen.

Doordat we de zondagse diensten bijwoonden, begon ons getuigenis van het evangelie te groeien. Spoedig kreeg ik het verlangen om op zending te gaan. Dat was echter geen gemakkelijke beslissing, omdat ik de man des huizes was. Mijn moeder had mijn hulp nodig. Bovendien kreeg ik in die tijd veel banen aangeboden en kreeg ik bericht dat ik tot verschillende universiteiten was toegelaten. Ik besloot God om hulp te vragen.

Toen ik gebeden had, sloeg ik mijn schriften open en las daar de volgende verzen:

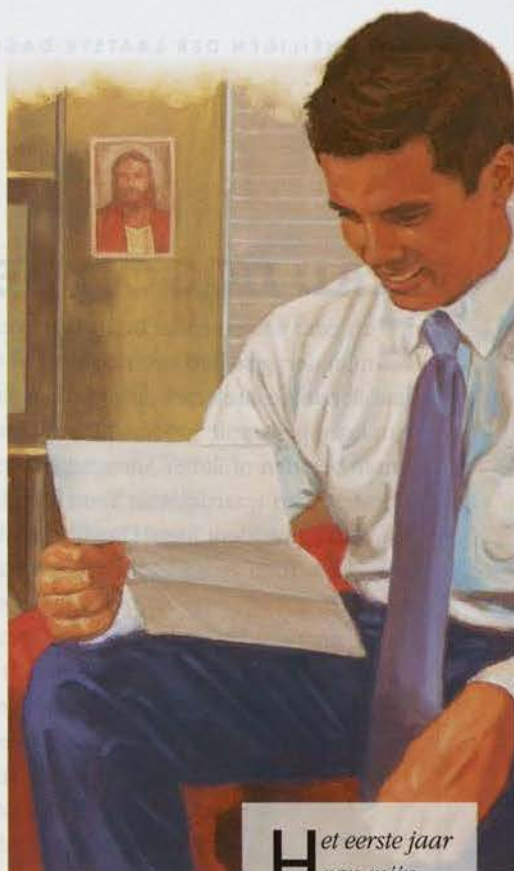
‘Welnu, uw gezin zal leven.

‘Zie, voorwaar, Ik zeg u, verlaaten slechts voor een korte tijd en verkondig mijn woord, en Ik zal een plaats voor hen bereiden’ (LV 31:5–6).

Op dat moment voelde ik de Geest heel sterk. Toen wist ik dat de woorden die ik las het antwoord van mijn hemelse Vader aan mij was.

Niet lang daarna ben ik op zending gegaan. Vóór ik als voltijdzending werd aangesteld, deed ik mijn hemelse Vader de belofte dat ik op zending zijn wil zou doen — dat ik hard zou werken en alle mogelijke offers zou brengen. De enige zegen waar ik om bad, was dat ik mijn familie weer zou terugzien.

Het eerste jaar van mijn zending was niet makkelijk, maar mijn collega's en ik legden ons hele hart in onze zending. Rond die tijd ontving ik een fantastische brief van mijn moeder, waarin zij mij schreef dat mijn vader weer thuis was! Op dat ogenblik herinnerde ik mij de belofte

Het eerste jaar van mijn zending was niet makkelijk, maar mijn collega's en ik legden ons hele hart in onze zending. Rond die tijd ontving ik een fantastische brief van mijn moeder!

die ik God had gedaan, en moest ik denken aan zijn belofte in de Leer en Verbonden: ‘Ik, de Heer, ben gebonden, wanneer gij doet wat Ik zeg; maar wanneer gij niet doet wat Ik zeg, hebt gij geen belofte’ (LV 82:10).

Er zijn sindsdien een paar jaar voorbijgegaan. Mijn familie en ik hebben nog steeds veel vreugde in het evangelie en onze verbonden met God. Ik weet dat Hij leeft. Ik weet dat Hij ons liefheeft. Ik weet dat Hij zijn Zoon gestuurd heeft om ons te redden. Als wij Hem een belofte doen en die getrouw nakomen, zal Hij ons getrouw blijven. ■

Juan Manuel Magaña Gómez, Guerrero (Mexico)

HAD IK GOD BEROOFD?

Een paar weken nadat ik mij op mijn dertigste had laten dopen, had ik een gesprek met de president van onze gemeente in Piura (Peru) om te bepalen of ik het Aäronisch priesterschap waardig was. Toen ik zat, sprak president Jorge García een gebed uit. Toen vroeg hij: 'Geloof je in God?'

'Ja', antwoordde ik.

'Leef je het woord van wijsheid na?'

'Ja', antwoordde ik weer.

'Ben je kuis?'

'Ja.'

Tot zover was ik zeker van mijn zaak, maar toen kwam de volgende vraag: 'Betaal je een volledige tiende?'

Ik was sprakeloos. Ik zag zo de afbeelding voor mij die de zendingen mij hadden laten zien toen zij mij de les over tiende gaven. Ze hadden gezegd dat een tiende deel van ons inkomen aan de Heer toebehoort.

Daarna kwam er nog een vraag: 'Hebben de zendingen je de wet van tiende niet geleerd?'

'Dat hebben ze gedaan,' antwoordde ik, 'maar ik betaal geen tiende.'

'Het spijt mij', zei president García na een moment van stilte, 'maar je zult tiende moeten betalen om het priesterschap te kunnen ontvangen. Begin nu en betaal tiende aan de Heer.'

Ik verliet zijn kantoor met gemengde gevoelens. Toen ik later op die dag over de wet van tiende had gelezen, ging ik naar mijn kamer,

knielde neer en begon te bidden. 'Hemelse Vader, als ik u beroofd heb door geen tiende te betalen, vraag ik U mij vergiffenis te schenken. Ik beloof u dat ik vanaf nu altijd tiende zal betalen.'

De volgende zondag in de kerk vroeg ik de gemeentepresident om nog een gesprek. Ik vertelde hem dat ik

het gevoel had dat de Heer mij had vergeven en dat Hij mijn belofte om tiende te betalen, had aanvaard. Ik was er diezelfde zondag mee begonnen. 'Ben ik het priesterschap nu waardig?', vroeg ik.

'Ja', antwoordde hij. 'Vandaag zal ik het Aäronisch priesterschap aan je verlenen en je ordenen tot het ambt van diaken.'

Ik heb nu een krachtig getuigenis van tiende en de overvloedige zegeningen die voortvloeien uit tiende betalen. Sinds die bewuste zondag 35 jaar geleden heb ik, als mijn leiders mij vroegen of ik een volledige tiende betaalde, altijd ja kunnen zeggen! ■

Hildo Rosillo Flores, Piura (Peru)

ZE ZIJN ALLEMAAL VAN MIJ

'Zijn die allemaal van u?'

Dat is een vraag die ik vaak te horen krijg. Ik was dan ook niet verrast toen die vraag kwam van een vrouw die achter mij in de rij in de supermarkt stond. Ik keek naar mijn zes- en vijfjarige dochters aan beide zijden van mijn volle winkelwagentje, de hummel die blij met haar beentjes zat te schommelen in het zitje voor mij, en de vier maanden oude baby in een draagzak op mijn borst.

'Ja, ze zijn allemaal van mij', zei ik glimlachend.

Vanaf het begin dat mijn man en ik een gezin wilden, zijn onze keuzes over hoeveel kinderen we wilden en wanneer we die wilden altijd onderwerp van gesprek geweest. Het

'Hemelse Vader, als ik u beroofd heb door geen tiende te betalen, vraag ik U mij vergiffenis te schenken.'

tijdstip om onze eerste te nemen was niet logisch, althans niet volgens de normen van de wereld. We waren voor in de twintig. Mijn man was net afgestudeerd en was op zoek naar een 'echte baan'. We hadden een klein inkomen en geen verzekering. Toch voelden we stellig dat er geesten klaar stonden om in ons gezin te worden geboren, vandaar dat we het 'aandurfden'.

We werden gezegend met een goede bevalling, een mooie meisje, en een solide baan met goede vooruitzichten. Ik ben dankbaar dat ik thuis kon blijven bij mijn dochter en de drie kinderen die zouden volgen. Alle vier werden geboren nadat we daar voor ons gevoel een heel sterke goddelijke bevestiging over

hadden gekregen, maar dat maakte het nog niet eenvoudig om uit te leggen waarom we ervoor hadden gekozen om zo kort na elkaar zoveel kinderen te nemen.

Veel van de vragen die ik krijg, lijken mijn verstandelijke vermogens in twijfel te trekken: 'Waarom zoveel?' 'Weet u wel hoeveel de opvoeding van een kind kost?' 'Kunt u elk kind wel de aandacht geven en kansen bieden die het nodig heeft?' En uiteraard: 'Neemt u er nog meer?'

Ik hoop dat we er *nog* meer krijgen, hoewel ik weet dat kleine kinderen opvoeden niet eenvoudig is en lichamelijk, emotioneel, intellectueel en spiritueel veel vergt. Er zijn van die dagen dat we kinderen eten moeten geven, luiers verschonen, huilende baby's in slaap sussen en loopneuzen afvegen — en wel allemaal tegelijk. Op zo'n dag vraag ik mij af of ik wel goed wijs ben en wel weet wat ik doe. Op zo'n dag lijkt de wereld mij honend uit

te lachen, als om te zeggen: 'Heb ik het niet gezegd!'

Maar hoe dankbaar ben ik op dat moment voor de leringen van het evangelie van Jezus Christus en de waarde die het gezin daarin heeft. Elke dag verlaat ik mij op de evangeliebeginselen van de profeten — in heden en verleden — dat mijn werk als moeder — en het *is* werk — het allerbelangrijkste is dat ik kan doen en elke moeite waard is. In antwoord op vurig gebed ontvang ik dagelijks goddelijke hulp om in mijn gezin te doen wat er van mij wordt verlangd. Vervuld van milde barmhartigheid staat onze liefdevolle hemelse Vader toe dat er door die afmattende dagen ook momenten van ongeëvenaarde vreugde worden gevlochten.

Daarom zeg ik trots tegen de vrouw in de supermarkt en tegen eenieder die zich afvraagt waarom ik mijn ziel en zaligheid leg in de opvoeding van mijn kinderen: 'Ja, ze zijn allemaal van mij — in grote dank, van ganser harte en zonder een moment van twijfel!' ■

Karsen H. Cranney,
Californië (VS)

Veel van de vragen die ik krijg over zo kort na elkaar zoveel kinderen nemen, lijken mijn verstandelijke vermogens in twijfel te trekken.

Opgroeien

IN DE VREZE DES HEREN

Kathleen H. Hughes

Was van 2002 t/m 2007 als eerste raadgeefster werkzaam in het algemeen ZHV-presidium.

Terwijl ik weer een keer het Boek van Mormon las, kwam ik bij het hoofdstuk in Helaman waar we over de zonen van Helaman lezen: 'En het geschiedde dat hij twee zonen had. Hij gaf de oudste de naam Nephi en de jongste de naam Lehi. *En zij begonnen op te groeien in de vreze des Heren*' (Helaman 3:21; cursivering toegevoegd).

Die jongens kenden, dienden en beminden de Heer niet alleen in hun ontwikkelingsjaren, ze zijn hun verdere leven op dat pad gebleven. Het is dit idee — trouw blijven en volharden — dat ik onder jullie aandacht wil brengen.

Zelfs als je de eerste in je familie bent die het evangelie heeft aanvaard, stel ik mij zo

voor dat je in je jeugd geestelijke indrukken hebt gehad. We groeien allemaal op en verlaten, vroeg of laat, de plek waar we zijn grootgebracht. Ik woonde thuis toen ik de universiteit bezocht. Pas toen ik als onderwijzeres begon te werken en mijn ouders verhuisden, moest ik op eigen benen gaan staan.

Deze overgangsfase is vaak een bepalende ervaring in onze toewijding aan het evangelie. De wereld staat bol van flagrante en subtiele verleidingen. We moeten ons altijd afvragen wat dat met onze geest doet. Wordt het goddelijke in ons gevoed, of weerhouden onze daden de Geest ervan om de bepalende kracht in ons leven te worden?

Goddeloos leven vergt niet veel tijd en moeite; dat leren we uit wat de mensen in het Boek van Mormon is overkomen. In de eerste hoofdstukken van

3 Nephi zien we dat de Nephieten grotendeels verdorven waren geworden: de Lamaniëten, het volk dat nog het rechtvaardigst was, waren ook aan het afdwalen. Mormon schrijft:

'Zij hadden vele kinderen die opgroeiden en in jaren toenamen, *zodat zij voor zichzelf gingen denken*, en (...) werden verleid. (...)

'En aldus werden ook de Lamaniëten beproefd, en zij begonnen in geloof en rechtvaardigheid af te nemen wegens de goddeloosheid van het opkomende geslacht' (3 Nephi 1:29–30; cursivering toegevoegd).

We moeten ervoor waken dat we voor onszelf gaan denken. Dat is een interessante zinsnede. Voor mij betekent het dat ze eerst aan zichzelf dachten en zich overgaven aan verlangens waarvoor de profeten hen hadden gewaarschuwd. Zij vielen voor de verleidingen en verlokkingen van Satan. Eens zal eenieder van ons voor de keuze komen te staan of we ons geloof trouw blijven, 'verkommer[en] in ongelooft' of 'moedwillig in opstand [komen] tegen het evangelie van Christus' (4 Nephi 1:38).

Ik wou dat ik je kon vertellen dat er een eenmalige remedie was om niet ten prooi te vallen

Als we naar volwassenheid groeien, moeten we erop letten dat het goddelijke in ons wordt gevoed. Door onze goede daden kan de Geest de bepalende kracht in ons leven worden.

aan die verleidingen, maar die is er niet. Er is echter wel een patroon dat ons, als we ons eraan houden, de zekerheid biedt dat we veilig zijn en getrouw blijven, als we eenmaal voor het plan van de Vader hebben gekozen.

In 4 Nephi lezen we over mensen die trouw bleven en van wie het getuigenis toenam. 'Zij gingen door met vasten en gebed en bleven dikwijls samenkomen om zowel te bidden als het woord des Heren te horen' (4 Nephi 1:12). Vasten en bidden maken dus deel uit van dat patroon. Voor mij is het gebed een van de aangenaamste en geruststellendste aspecten

van het evangelie van Jezus Christus. Vaak zijn we ergens waar we niet hardop kunnen bidden, maar zoals Amulek in Alma 34:27 leert, kunnen we ons hart 'voortdurend in gebed tot Hem [laten] uitgaan.'

Gekoppeld aan machtig gebed brengt vasten hemelse machten in beweging met onmiddellijke en verstrekkende gevolgen. Soms kan vasten zieken en zwakken een betere gezondheid en meer kracht geven; soms kan vasten hart en verstand ertoe brengen om hulp aan behoeftigen te bieden; soms roept vasten droogte en hongersnood een halt toe. En altijd kan vasten ons vrede schenken

— de gemoedsrust dat de Heer ons kent en onze noden en beweegredenen begrijpt.

Het volgende aspect van het patroon is dat ze 'dikwijls samen[kwamen] om zowel te bidden als het woord des Heren te horen'. In veel landen is naar de kerk gaan vanwege afstanden moeilijk, het vergt grote offers qua tijd en middelen. En toch gaan er op de sabbat overal ter wereld miljoenen heiligen naar de kerk.

Ik wil nog iets aan dat patroon toevoegen — iets waarvan ik geloof dat het ons dicht bij het evangelie houdt. Ik bedoel de tempel. Net zoals we elke week ons doopverbond hernieuwen door aan het avondmaal deel te nemen, herinnert onze deelname aan het tempelwerk ons aan het belang van onze verbonden, die ons wapenen tegen de kwade invloeden van deze wereld.

Bidden en vasten, dikwijls tezamen komen om het woord van God te horen, tempelbezoek, en (ik hoop dat dat vanzelfsprekend voor je is) schriftstudie — die vormen een patroon dat we kunnen en moeten volgen als we trouw en standvastig willen blijven en willen opgroeien in de vreze des Heren. ■

Naar een toespraak op 29 april 2008 gehouden aan de Brigham Young University—Idaho. Voor de volledige Engelse tekst van de toespraak gaat u naar <http://web.byui.edu/DevotionalsandSpeeches>.

Dat zij in U mogen opgroeien:

TEKENEN VAN VOLWASSENHEID

Wendy Ulrich en Christine S. Packard

Wendy Ulrich, Ph.D., is werkzaam als praktizerend psycholoog. Christine Packard is een gekwalificeerd therapeut. Zij behandelen jongvolwassenen, en zijn zelf ouder van jongvolwassenen.

In het inwijdingsgebed van de Kirtlandtempel bad Joseph Smith dat zij die in de tempel dienen 'in U zullen opgroeien en een volheid ontvangen van de Heilige Geest en volgens uw wetten georganiseerd worden en toebereid worden om alle noodzakelijke dingen te verkrijgen' (LV 109:15; cursivering toegevoegd).

Uit ons werk als professionele hulpverleners aan jongvolwassenen in de kerk blijkt dat velen zich onzeker voelen over wat erbij komt kijken om tot volwassene op te groeien; in het bijzonder over opgroeien in de vreze des Heren. Door te overwegen wat volwassen worden inhoudt, kunnen alle jongvolwassenen — alleenstaand of gehuwd — constructief werken aan volwassen worden, niet slechts ouder worden. Enkele belangrijke tekenen van volwassenheid zijn onder meer:

1. Een volwassen zingeving ontwikkelen

Een beroep kiezen met een ideaal voor ogen en keuzes maken uit de beschikbare carrièremogelijkheden kan best moeilijk zijn. Volwassenen krijgen inzicht in educatieve en carrièrekeuzes door de verschillende opties te toetsen, vragen te stellen, vrijwilligers- of laagdrempelig werk te doen om ervaring op te doen, en zich bewust te worden van wat ze prettig en stimulerend vinden. Dergelijke stappen nemen, zelfs als men er niet zeker van is, verschaft iemand een gevoel van competentie en vermindert onze afhankelijkheid van anderen.

2. Persoonlijke doelen stellen en routines aanleren

Volwassenen putten voldoening uit doelen stellen, uit discipline leren, uit de stimulans van

zich ontwikkelen, uit dagelijkse routines en patronen aanleren, en uit een leven leiden dat in harmonie is met hun grootste waarden. Doelen en routines voorkomen dat mensen depressief worden, voor verleidingen vallen, en laveren tussen de uitersten van verveling en buitensporige stress. Doordat we leren om een moeilijke taak af te maken, krijgen we wat we het liefste willen, niet slechts wat we nu willen.

3. Ons lichaam verzorgen

Onze eigen tandheekkundige en medische zorg regelen, naar de kapper gaan, onze conditie op peil houden, gezond eten en voldoende slaap krijgen, zijn positieve manieren om je lichaam optimaal te laten functioneren. Door ons persoonlijk te verzorgen, nemen we zelf de verantwoordelijkheid voor onze gezondheid en ons welzijn.

4. Financiële onafhankelijkheid vergroten

Door meer te gaan verdienen en ons geld goed te beheren, stellen we zowel onze financiële toekomst als onze huidige levensstandaard veilig. Jongvolwassenen kunnen hun voordeel doen met de tips van hun ouders en leiders over tiende betalen, budgetteren, investeren, sparen, en schulden mijden.

5. Een thuis scheppen

Als we op onszelf gaan wonen, kunnen we onze woning inrichten naar onze smaak, leefstijl en persoonlijkheid. Het schenkt voldoening om een plek voor onszelf te hebben — of het nu een hoek in de kamer is voor onze boeken of ons gereedschap, of een flat of een huis. Door orde en schoonheid in ons huis te scheppen, volgen wij het voorbeeld van de Schepper.

6. Andere relaties onderhouden

Huwelijk en ouderschap zijn een duidelijke overgang naar volwassenheid. Maar alleenstaande volwassenen kunnen ook 'opgroeien' in termen van hun andere relaties. Hoewel niets het ideaal van een huwelijk en kinderen krijgen kan innemen, kunnen alleenstaanden genieten van hun relaties met broers en zussen, neven en nichten, vrienden en vriendinnen, collega's, burens, en

de leden in wijk of gemeente. Vrienden kunnen voorzien in vastigheid, geregelde interactie en wederzijdse zorg.

7. Sociale contacten leggen

Vriendelijk zijn, ingaan op uitnodigingen van anderen, en genieten van mensen van alle leeftijden zijn alle sociale vaardigheden die bij volwassenheid horen. Als we steeds beter leren om om anderen te geven, goed om te gaan met conflicten, en anderen eerlijk en open tegemoet treden, zullen we ons verbonden voelen met anderen.

Sommige jongvolwassenen voelen zich niet op hun gemak met intermenselijke situaties. Ze kunnen zich verschuilen achter alcohol, drugs, pornografie, eetstoornissen of ander ongezond gedrag om hun angsten niet onder ogen te hoeven zien. Een goed gesprek leren voeren, geleidelijk vriendschappelijke relaties uitbouwen, en interpersoonlijke conflicten oplossen, kunnen helpen om onze sociale kwetsbaarheid te overwinnen.

8. De samenleving opbouwen

Jongvolwassenen kunnen van zich laten horen en veel goeds tot stand brengen in de wereld. Betrokkenheid bij buurtprojecten, iemand mee uit eten nemen, anderen bij je thuis uitnodigen, op huisonderwijs of huisbezoek gaan, op een sport gaan, en je kerkroeping grootmaken, maken ons leven — en dat van anderen — rijker en zinvoller.

9. De volgende generatie steunen

Mensen zijn pas echt volwassen als ze overgaan van verzorging *krijgen* naar verzorging *geven*. Jongvolwassenen zijn anderen tot zegen als zij hun kennis, ervaring en zorg aan de volgende generatie doorgeven. Geregelde activiteiten met neven en nichten, kinderen uit de buurt, of in het jeugdwerk en jongerenklassen werken zinvolle relaties voor beide generaties in de hand. We steunen de volgende generatie ook door op het werk nieuwe mensen te begeleiden, ons beroep goed uit te oefenen, zendingswerk te doen, of de onderzoekers in de kerk beter te leren kennen.

10. Verantwoordelijkheid in geestelijke zaken nemen

Doordat we volwassen routines inbouwen, verduidelijken we onze geestelijke prioriteiten ten aanzien van gebed, schriftstudie, kerkfuncties en tempelbezoek. De tempel legt nadruk op het belang van families over en door de generaties heen, en hij maakt ook duidelijk dat God van ieder van ons familie is. In aanmerking komen voor een tempelaanbeveling houdt in dat we welkom zijn in Gods huis, waar we verder 'opgroeien' in Hem. ■

Baan maken

Toen de kinderen Calderón lid van de kerk werden, maakten zij baan voor grote veranderingen bij hun thuis.

Melissa Merrill

Kerkelijke tijdschriften

De kinderen Calderón maakten een begin aan de grote verandering in het ouderlijk gezin. Jared (15) was de eerste die lid werd, gevolgd door zijn zus, Angie (13), een jaar later. Hun ouders traden drie jaar na Angies doop tot de kerk toe.

Aanvankelijk had dit gezin uit Costa Rica geen idee hoeveel veranderingen het evangelie van Jezus Christus in hun leven zou brengen. Zij hoorden in 2002 voor het eerst over de kerk van een familielid. Maanden achtereen nodigden de Calderóns geregeld de zendingen bij hen thuis uit om er meer over te weten te komen. Daardoor onderging het gezin een verandering — een ware bekering.

Een rijker geestelijk leven

Vóór het gezin tot de kerk toetrad, maakten de Calderóns zich zorgen of Jared en Angie in deze wereld waarin godsdienst naar de achtergrond geschoven is wel een goede morele en geestelijke basis kregen.

De Calderóns kwamen erachter

dat het evangelie de antwoorden had waarnaar ze op zoek waren. 'Toen we het evangelie eenmaal begrepen en het gingen naleven, veranderde die kennis onze leefwijze', zegt broeder Calderón. 'We leerden wie we zijn en hoe we bij onze hemelse Vader kunnen terugkeren. Door dat alles hebben we een rijker geestelijk leven gekregen.'

Het was niet altijd makkelijk om alles wat ze van de zendingen leerden, te accepteren, maar toen ze de evangeliebeginselen in praktijk gingen brengen, kregen ze een getuigenis. 'Toen ons de evangeliënormen duidelijk werden, probeerden we die zo goed mogelijk na te leven. Ik liet mijn kopje koffie staan. (En ik had daarvoor heel wat koffie gedronken!) We stelden ons als gezin ten doel om niet meer te vloeken, aardig voor elkaar te zijn, en andere goede beginselen na te leven.

'Het belangrijkste offer was onze hoogmoed', vervolgt hij. 'We moesten leren wat nederigheid inhield, maar toen we dat gingen begrijpen en probeerden na te leven, ontvingen we vele zegeningen en maakten we veel

Beschermid tegen het onverwachte

voortgang door als mens, als echtpaar, en als gezin.'

Tot de doop besluiten

Jared Calderón was de eerste in het gezin die lid van de kerk werd, hij liet zich in juni 2003 dopen. Angie volgde in juli 2004. Hun ouders lieten zich in april 2007 dopen. En ten slotte daalde het jongste lid van het gezin, James Calderón, af in de doopvont, toen hij in 2007 acht werd.

Het gezin begon zich toen voor te bereiden op de aanvullende verbonden en verordeningen van de tempel. 'We wisten dat de doop slechts de eerste stap was', zegt zuster Calderón. 'We stelden ons ten doel om verder te groeien, onder andere door naar de tempel te gaan en ons als gezin te laten verzegelen, zodat we eens bij onze hemelse Vader kunnen wonen.'

Blik op de tempel

Ter voorbereiding op hun verzegeling vastte en bad het hele gezin. Jared deed ook verschillende keren mee aan dopen voor de doden. En op 10 mei 2008 is het gezin verzegeld in de San Josétempel (Costa Rica).

Jared herinnert zich wat hij die dag voelde. 'Toen ik de verzegelkamer binnenkwam, was de Geest rijkelijk aanwezig. Het voelde echt goed om daar met zijn allen te zijn' zegt hij.

Zijn broer, James, herinnert

Jared (links) was de eerste Calderón die in 2003 lid werd. Zijn zus, Angie (onder), volgde een jaar later. Hun ouders en jongere broer werden in 2007 lid.

zich dat hij heel lang moest wachten voordat hij tot de verzegelkamer werd toegelaten, maar, zegt hij, het was het waard: 'Ik voelde heel veel vreugde en geluk.' En ik ben nog steeds blij dat ons gezin voor eeuwig bij elkaar kan zijn.'

De invloed van verbonden

Hoewel de Calderóns veranderingen in hun leven aanbrachten ter voorbereiding op de tempelverordeningen, komen zij er nu achter dat de verordeningen in feite *hen veranderen*. Angie herinnert zich bijvoorbeeld dat zij, voordat het gezin in de tempel werd verzegeld, tegen haar moeder had gezegd dat ze niet in de tempel wilde trouwen. 'Ik begreep de beloften toen nog niet' zegt ze. 'Nu zie ik het grotere plaatje, en heb ik een hoger doel. Ik wil nu graag in de tempel trouwen. Ik wil op een goede dag mijn eigen gezin hebben en de eeuwigheid met ze doorbrengen.'

Een andere verandering die over Angie is gekomen is dat ze nu meer familiegeschiedenis en tempelwerk voor haar voorouders wil doen. Zij en haar moeder

gaan naar het centrum voor familiegeschiedenis in hun wijk om namen op te zoeken. Angie voelt veel liefde voor haar voorouders. Ze is altijd bereid om familiehistorisch werk te doen.

Jared heeft ook een verandering bij zichzelf waargenomen, namelijk in hoe hij de andere gezinsleden behandelt. Hij legt uit: 'Als je naar de tempel bent geweest, wordt alles veel duidelijker. Ik heb hulp van de Geest gekregen om aardiger voor mijn ouders en broer en zus te zijn, om een goede band met ze te hebben. Het gebeurde wel eens dat ik driftig werd en zeker wist dat de ander het bij het verkeerde eind had, maar nu ik weet dat we een eeuwig gezin zijn, beseft ik dat het geen zin heeft om over onbelangrijke dingen te kibbelen.'

'Trouwens', zegt hij met een ironisch lachje, 'als we eeuwig bij elkaar blijven, kan ik maar beter aan ze wennen.'

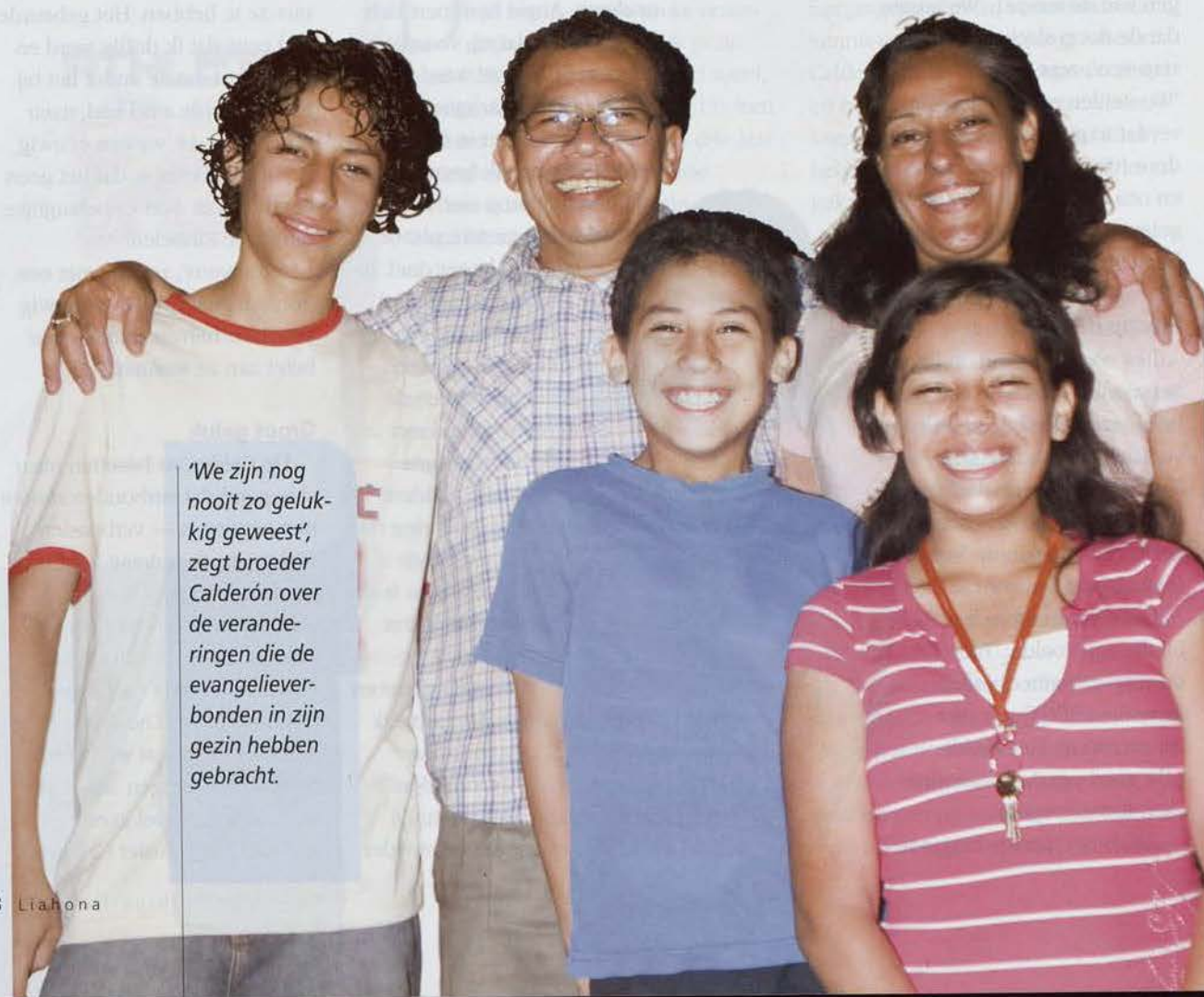
Groot geluk

De Calderóns beseffen maar al te goed dat verbonden *shuiten* niet genoeg is — verbonden *nakomen*, daar draait het om. Ze doen hun best om in de Schriften te lezen en samen te bidden. Ze gaan naar de kerk en vervullen hun roepingen en steunen elkaar. 'Die zaken herinneren ons aan wat we hebben beloofd en brengen ons veel zegeningen, zowel geestelijk als stoffelijk', zegt zuster Calderón.

Het gezin heeft met zorgen en problemen te maken gekregen en zal daar ook niet geheel van gevrijwaard blijven, maar de verbonden hebben hun een totaal ander perspectief gegeven. Als broeder Calderón terugkijkt op de veranderingen die er hebben plaatsgevonden, voelt hij zich heel blij worden: 'Doordat we het evangelie leerden

kennen en gingen naleven, hebben we de overtuiging, de zekerheid, gekregen dat dit het evangelie van Jezus Christus is, en aan de hand daarvan kunnen we de juiste beslissingen nemen. Ons gezin is dichter tot de Heiland aan het komen. We zijn geestelijk gegroeid en we zijn nog nooit zo gelukkig geweest.' ■

'We zijn nog nooit zo gelukkig geweest', zegt broeder Calderón over de veranderingen die de evangelieverbonden in zijn gezin hebben gebracht.

Beschermd tegen het onverwachte

We wisten dat de Heer op onze tempelreis over ons zou waken. We beseften echter niet hoezeer we zijn bescherming nodig zouden hebben.

Fernando C. Pareja

Na een busreis van 61 uur arriveerde onze jeugdgroep bij de Manilatempel (Filipijnen). Ter gelegenheid van het 20-jarig bestaan van de tempel hadden de jongeren uit de ring Davao zich negen maanden voorbereid op de reis, lessen in familiegeschiedenis gevolgd, actief meegedaan aan kerkactiviteiten, familienamen opgezocht en verwerkt, en geld gespaard om de reis te kunnen bekostigen. Alle 63 van ons waren behoorlijk opgewonden toen we op maandagavond uit de bus stapten. In het gastenverblijf hielden we een hele uitgebreide gezinsavond, met muziek en geestelijke boodschappen, waarna we in slaap probeerden te komen.

In de twee dagen daarna lieten de jongeren zich voor meer dan tweeduizend van hun voorouders dopen en bevestigen, zodat die de kans hebben om het herstelde evangelie te aanvaarden. We waren niet moe en hadden geen honger toen we urenlang in de tempel werkten. De Geest was er erg sterk. Sommige jongeren straalden helemaal; bij anderen rolden er vreugdetranen over de wangen.

Eigenlijk veel te snel was het weer tijd om naar huis te gaan. We waren een kwartiertje onderweg toen de vredige stilte in de bus werd doorbroken

door politiesirenes. Onze bus werd omringd door politiewagens, die ons dwongen te stoppen. Toen zagen we scherpschutters hun geweren op de bus voor ons richten. In die bange minuten kregen we te horen dat de passagiers in de bus voor ons gegijzeld werden, en dat de politie onze bus als schild gebruikte!

Wij deden als leidinggevendenden ons best om de kalmte te bewaren, maar sommigen raakten in paniek. In de verwarring beval de politie ons om op de grond te gaan liggen. Na enkele angstige minuten hoorden we een man roepen dat we de bus moesten verlaten. We volgden zijn aanwijzingen en haastten ons uit de bus naar een nabijgelegen gebouw.

Ruim een uur zaten we in het donkere gebouw, we baden en luisterden of er schoten werden gelost. Toen kregen we te horen dat we terug naar onze bus konden. Aan het vuurgevecht was een einde gekomen; er waren twee gegijzelden en twee gijzelnemers gedood.

We waren allemaal van slag toen we onze reis vervolgden. Toen we weer tot onszelf kwamen, beseften we dat we er goed vanaf waren gekomen. Niemand van ons was gewond

geraakt. We wisten dat de hand van de Heer ons had beschermd. We voelden een goddelijke nabijheid en vroegen ons af of een paar van de mensen voor wie we ons hadden laten dopen niet dichtbij waren.

Ik dacht aan de schrifttekst waar staat: 'Ik, de Heer, ben gebonden, wanneer gij doet wat Ik zeg' (LV 82:10), en ik was blij dat de Heer Zich aan zijn beloften hield. Door ons aan de geboden te houden en onze taken, inclusief familiehistorische en tempelwerk, getrouw te doen, zijn we Gods zegeningen waardig — zoals bijvoorbeeld zijn bescherming wanneer je die het hardst nodig hebt. ■

Vraag & antwoord

'Hoe kan ik mijn vrienden uitleggen dat onze normen ons vrij maken en ons niet beperken?'

Het leven kent zo veel keuzes; sommige zijn goed, andere verkeerd. Onze hemelse Vader heeft ons normen gegeven waarmee we goede keuzes kunnen maken. Als we ons aan die normen houden, worden we gezegend en beschermd (zie Romeinen 8:28; Mosiah 2:41; LV 130:21). Als we ons niet aan die normen houden, gaan die zegeningen aan ons voorbij en kunnen we geestelijk en soms lichamelijk schade oplopen.

Wie zich aan de evangeliën normen houden, leveren daarmee niet hun keuzevrijheid in: zij *kies*en ervoor om datgene te doen wat hun zegeningen en innerlijke rust zal brengen. Zij weten dat ongehoorzaamheid alleen maar problemen veroorzaakt — problemen die zij *verkie*zen te mijden.

De kerkelijke normen, bijvoorbeeld die welke in *Voor de kracht van de jeugd* staan, zijn gebaseerd op leerstellingen ofwel eeuwige waarheden. Bijvoorbeeld dat ons lichaam de tempel van onze geest is (zie 1 Korintiërs 3:16). Een norm die op deze leer is gebaseerd is het woord van wijsheid: goed voor je lichaam zorgen door gezond te eten en geen verslavende en schadelijke middelen tot je te nemen.

Als je je dus aan de normen houdt, ben je in harmonie met de eeuwige waarheden die onze hemelse Vader ons gegeven heeft. 'En de waarheid zal u vrijmaken' (Johannes 8:32). ■

Gehoorzaamheid leidt tot vrijheid

Als ik probeer de woorden van de profeten ter harte te nemen, ontvang ik altijd stoffelijk en geestelijke zegeningen van God. Ik voel mij beter over de keuzes die ik maak, en mijn vrienden zien dat ik de prijs van gehoorzaamheid heb betaald om grotere vrijheid te krijgen. Getuig krachtig van de zegeningen die je geniet als een gehoorzaam lid van de kerk.

Je zult je vrienden overtuigen met je woorden en je voorbeeld dat de normen naleven je keuzevrijheid niet beperkt, maar slechte keuzes vaak wel. De geïnspireerde normen wijzen in de richting van goede keuzes, waardoor er vele deuren voor ons open blijven. Mijn vrienden verlangen vaak naar diezelfde vrijheid.

Ouderling Madsen (21), zendingsgebied Jakarta (Indonesië)

Leg uit dat je gelukkig bent

Ook ik kreeg vragen van mijn vrienden, klasgenoten en zelfs mijn docenten over onze normen. Ze zeiden dat onze kerkelijke normen te streng zijn. In plaats van te kibbelen, vroeg ik hun of ik hen

meer over onze kerkelijke normen mocht vertellen. Ik vertelde ze dat ik heel gelukkig was met onze normen, waar ik mij maar wat graag aan hield. Ik greep onze normen ook niet aan om niet mee te doen aan sommige schoolactiviteiten. In plaats daarvan kwam ik met een paar ideeën om onze kerkelijke normen over te nemen voor de schoolactiviteiten. Ook vertelde ik ze welke voordelen onze normen met zich meebrengen.

Ailyn L. (19), Davao (Filipijnen)

Nodig je vrienden uit voor een activiteit

Vader in de hemel heeft al zijn kinderen keuzevrijheid gegeven. Onze normen verschillen van die in de wereld. Daarom denken veel mensen dat we niet veel mogen.

Maar we hebben vrijheid van keuze, en we moeten altijd kiezen wat het beste voor ons is, zodat we niet ons lichaam en onze geestelijke groei in de waagschaal leggen.

Nodig je vrienden uit voor een kerkactiviteit en laat ze zien dat er veel is wat ons plezier geeft zonder onze normen terzijde te schuiven. Probeer altijd in harmonie met de Heilige Geest te zijn, dan zal het makkelijker voor je worden om de juiste beslissingen te nemen en een goed voorbeeld te zijn.

Amanda V. (18), Curitiba (Brazilië)

De antwoorden gelden als leidraad en niet als officiële uitspraak over de leerstellingen van de kerk.

Doe wat goed is

Vorig jaar had ik een paar vrienden die mijn normen niet zagen zitten. Ze zeiden mij dat ik saai was, dat mijn normen veel pret in de weg stonden. Ik

dacht daar over na, bad erover en las in de Schriften, zodat de Heilige Geest bij mij zou zijn en mij meer kracht zou geven. Toen besloot ik mijn vrienden te zeggen dat ik op een andere manier pret had — door niet te roken en niet te drinken. Die normen geven mij heel wat meer vrijheid dan zij hebben, aangezien zij in de macht zijn van alcohol en tabak. Toen ik dat hun vertelde, begrepen ze mij. Ik besloot echter toch maar andere vrienden te gaan zoeken. Ik had een tijdje geen vrienden, maar later kreeg ik vrienden die er dezelfde normen op na houden als ik. Dat vind ik prettig. Onze hemelse Vader zal je zegenen als je het goede doet.

Belén G., (15), Colonia (Uruguay)

Normen zij voor ons welzijn

Ik heb ook vrienden die zo over de normen van de kerk denken. Eerst dacht ik er niet aan om het aan ze uit te leggen, maar toen drong het tot me door dat ze ze niet zullen begrijpen als ik ze hun niet uitleg. Laat ze weten dat de Heer ons die normen gegeven heeft voor het welzijn van onze ziel, zodat we niet beschadigd worden door verkeerde invloeden. Normen zijn als de aanwijzingen voor een examen. Als je er niet aan houdt, zul je zeker zakken. En net als bij een examen kun je ervoor kiezen om je eraan te houden.

Na verloop van tijd zullen je vrienden je ervoor respecteren dat je je niet laat afhouden van de kerkelijke normen. Je zult zeker gezegend worden.

Cleem L., (18), Tanjay (Filipijnen)

Geboden beschermen ons

Geboden die als beperking worden gezien, zijn eigenlijk een bescherming. God heeft richtlijnen gegeven om ons op alle gebieden te beschermen (lichamelijk, emotioneel en geestelijk). We weten dat we geen hete kachel moeten aanraken. Je kunt dat wel doen, maar dan zul je ook de gevolgen moeten aanvaarden: een blaar. Als je ervoor kiest om een slechte film te zien of het woord van wijsheid te overtreden, zul je moeten leven met de 'blaren', en die kunnen pijnlijk zijn. Verleidingen willen onze blik van de Heer afleiden naar kortstondige bevrediging, zonder rekening te houden met de gevolgen van onze zonde. Met de keuze kiezen we ook de gevolgen, zelfs als we dat niet zo gepland hadden. Mijn moeder zegt altijd: 'Als je een gebod wilt overtreden, ga je

gang, want je hebt je keuzevrijheid, maar je zult niet blij zijn met de gevolgen.' De geboden onderhouden verschaft mij het ware geluk dat ik wil hebben.

Joseph G., (13), Utah (VS)

DE GEBODEN ZIJN BEDOELD VOOR ONS GELUK

De geboden zijn geen last of een belemmering. Elk

gebod van de Heer is gegeven voor onze ontwikkeling, vooruitgang, en groei. De profeet Joseph Smith heeft gezegd dat "(...) God ons geluk voor ogen heeft. Hij [zal] nimmer een verordening [uitvaardigen] of zijn volk een gebod [geven] dat er niet op gericht is, het door Hem vastgestelde geluk te bevorderen."

Robert D. Hales van het Quorum der Twaalf Apostelen, 'Indien gij het leven wilt binnengaan, onderhoud de geboden', Ensign, mei 1996, p. 35.

VOLGENDE VRAAG

'Ik voel mij eenzaam in de kerk. Hoe kan ik meer betrokken raken?'

Stuur je antwoord vóór 15 maart 2010 aan:

Liahona, Questions & Answers 3/10
50 E. North Temple St., Rm. 2420
Salt Lake City, UT 84150-0024, VS
Of e-mail: liahona@ldschurch.org

We kunnen zo nodig brieven inkorten of duidelijker formuleren.

Vermeld de volgende informatie en toestemming in je e-mail of brief: volledige naam, geboortedatum, wijk en ring (of gemeente en district), je schriftelijke toestemming en die van je ouders om je antwoord en foto af te drukken.

De gelijkenis van de WAAR- DEKLUIS

Ouderling Talmage is 22 jaar lang als apostel werkzaam geweest en heeft twee boeken voor de kerk geschreven die nog steeds veel gelezen worden: Jezus de Christus en De Artikelen des geloofs. Ouderling Talmage heeft ook een aantal gelijkenissen gepubliceerd — verhalen uit zijn eigen leven waarin evangeliebeginselen worden besproken. De volgende gelijkenis is verschenen in de Improvement Era van oktober 1914, pp. 1108–1109.

Wat is de waarde van een ziel? Die is van onschatbare waarde en moet goed beschermd worden.

Ouderling James E. Talmage (1862–1933)
van het Quorum der Twaalf Apostelen

Onlangs verscheen er een berichtgeving in het nieuws over een inbraak, een nogal ongebruikelijke. De plaats van de misdaad: een groothandel in juwelen en edelstenen. Uit alles bleek dat de twee inbrekers hun snode plannen zeer zorgvuldig hadden voorbereid.

Zij lieten zich insluiten in het gebouw en bevonden zich in het gebouw toen de zware

deuren werden vergrendeld. Het was hun bekend dat de grote stalen kluis van hoogwaardig materiaal was vervaardigd en gegarandeerd inbraakvrij was; ze wisten echter ook dat de kluis vol lag met sieraden van onschatbare waarde. Ze vertrouwden op hun geduld, hun doorzettingsvermogen en hun deskundigheid, die ze hadden opgedaan bij eerdere, zij het gemakkelijker, inbraken. Ze

hadden zich de beste uitrusting aangeschaft, bestaande uit boren, zagen en andere gereedschappen, vervaardigd om zelfs door het hardste staal te gaan, de enige manier om zich toegang tot de kluis te verschaffen. Er bevonden zich gewapende bewakers in het gebouw, die tot taak hadden de toegangsdeuren tot het vertrek scherp te bewaken.

De dieven werkten de hele nacht door, zij boorden en zaagden om het slot heen, dat een zo ingewikkeld mechanisme had, dat zelfs iemand die de combinatie kende, er niets mee kon voordat de ingestelde tijd bereikt was. Zij hadden berekend dat ze, als ze hard doorwerkten, voldoende tijd hadden om 's nachts nog de kluis open te breken en zoveel kostbaarheden mee te nemen als ze maar konden dragen; daarna zouden ze zich verlaten op geluk, durf of geweld om te ontkomen. Ze zouden er niet voor terugdeinzen om te doden als iemand hen tegenhield. Hoewel de hele onderneming toch moeilijker was dan ze gedacht hadden, slaagden de ervaren criminelen erin om met hun gereedschap en explosieven het slot onklaar te maken; daarna zaagden ze de bouten door en wisten de massieve deuren open te wrikken.

En wat zagen ze binnenin de kluis? U denkt laden vol met juwelen, en bladen met diamanten, robijnen en parels? Dat en meer hadden zij verwacht aan te treffen en mee te kunnen

nemen, maar in plaats daarvan zagen zijn nog een kluis, met een deur die zwaarder en bestendiger was dan de eerste, voorzien van een mechanisch slot dat nog vernuftiger was dan het slot wat ze met zoveel inspanning onklaar hadden gemaakt. Het metaal van de tweede deur was van een dusdanige superieure kwaliteit dat hun gereedschap erop afbrak; er was zelfs geen krasje te bekennen. Al hun werk

was vergeefs geweest; al hun snode plannen waren op niets uitgedraaid.

Iemands reputatie is als de buitenste deur van de waardekluis; zijn karakter is als de binnenste deur. Een goede naam is een sterke vesting, ze kan aangevallen en beschadigd of zelfs geknakt worden, terwijl de ziel die zij bewaakt toch veilig is, op voorwaarde dat het innerlijke karakter onaantastbaar is. ■

HOE WE EEN STERK KARAKTER KRIJGEN

Uw karakter is een weerspiegeling van wat u kunt worden. U ontwikkelt een sterk, deugdzaam karakter als u in tijden van beproeving de juiste beslissingen

neemt. Met behulp van uw geloof kunt u de juiste beslissingen nemen. (...)

'Het fundament van ons karakter is integriteit. Een goed karakter versterkt uw vermogen om gehoor te geven aan de leiding van de Geest. Een rechtschapen karakter bepaalt wat u wordt. Het is belangrijker dan wat u bezit, wat u hebt geleerd of welke doelen u hebt bereikt. Het maakt u betrouwbaar. Een rechtschapen karakter verschaft het fundament voor geestelijke kracht. Het stelt u in tijden van beproeving in staat om moeilijke maar uiterst belangrijke beslissingen juist te nemen, zelfs als die overweldigend zijn. Ik getuig dat noch Satan noch enige andere macht uw groeiende karakter kan verzwakken of vernietigen. Dat kunt u alleen zelf doen door ongehoorzaamheid.

'Het plan van onze Vader is prachtig. Het oefenen van geloof vormt karakter. Door een versterkt karakter bent u beter in staat om uw geloof te oefenen. Daardoor neemt uw vertrouwen toe om beproevingen te overwinnen. En die versterkende cyclus gaat door. Hoe meer uw karakter ontwikkeld wordt, des te meer zult u geloof kunnen oefenen.'

Ouderling Richard G. Scott van het Quorum der Twaalf Apostelen, 'De kracht van het geloof in tijden van onzekerheid en beproeving', *Liahona*, mei 2003, p. 77.

Lees het verhaal op de volgende pagina over een jongeman die zijn karakter versterkte door een goede keuze te maken.

WAAROM

KOM JE NIET NAAR HET FEESTJE?

Jek Toon Tan

Als bekeerling in Maleisië, een land waar weinig christenen wonen, vond ik het soms moeilijk om voor mijn geloofsovertuiging uit te komen. Op een dag in december zei mijn baas tegen me dat er een eindejaarsfeestje zou

worden gehouden. Ik wist dat als ik niet het glas hief op het feestje, ik ontslagen zou worden. Toen kwam er een tekst in mijn gedachten: 'Ik, Ik ben het, die u troost. Wie zijt gij, dat gij bevreesd zijt voor een sterfelijk mens, voor een mensenkind, dat als gras wordt weggeworpen; dat gij vergeet de Here, uw Maker, die de hemel uitspande en de aarde grondvestte' (Jesaja 51:12-13).

Ik wist meteen dat ik God moest vrezen, niet mijn collega's of mijn baas. Ik besepte ook dat ik niet op aarde was om geld te verdienen, maar om geestelijk te groeien. Dus zei ik tegen mijn collega: 'Ik kies voor mijn geloof, en daar zou je respect voor moeten hebben.'

Enkele weken later nam ik ontslag. Op mijn laatste werkdag had ik een goed gesprek met mijn collega's. Ik legde uit dat De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen anders is dan andere kerken. Ik vertelde ze over mijn geloof en over mijn verlangen om de geboden te onderhouden.

Een week later vond ik een andere baan die ook nog eens beter betaalde. Van mijn nieuwe werkgever krijg ik ook de kans om me op een voltijdzending voor te bereiden.

Door deze ervaring heb ik niet alleen geleerd dat ik door de geboden te onderhouden op zekere dag bij mijn hemelse Vader kan terugkeren, maar heb ik ook het vertrouwen gekregen dat op welke problemen ik ook stuit de Heer een weg voor me zal bereiden (zie 1 Nephi 3:7). ■

Ik werd druk onder druk gezet. Ik moest een beslissing nemen.

worden gehouden waar ik op verwacht werd. Daar maakte ik me zorgen over en ik wilde er niet naartoe, want er werd op bedrijfsfeestjes altijd veel gedronken. Ik wist ook dat mijn collega's het mij lastig zouden gaan maken.

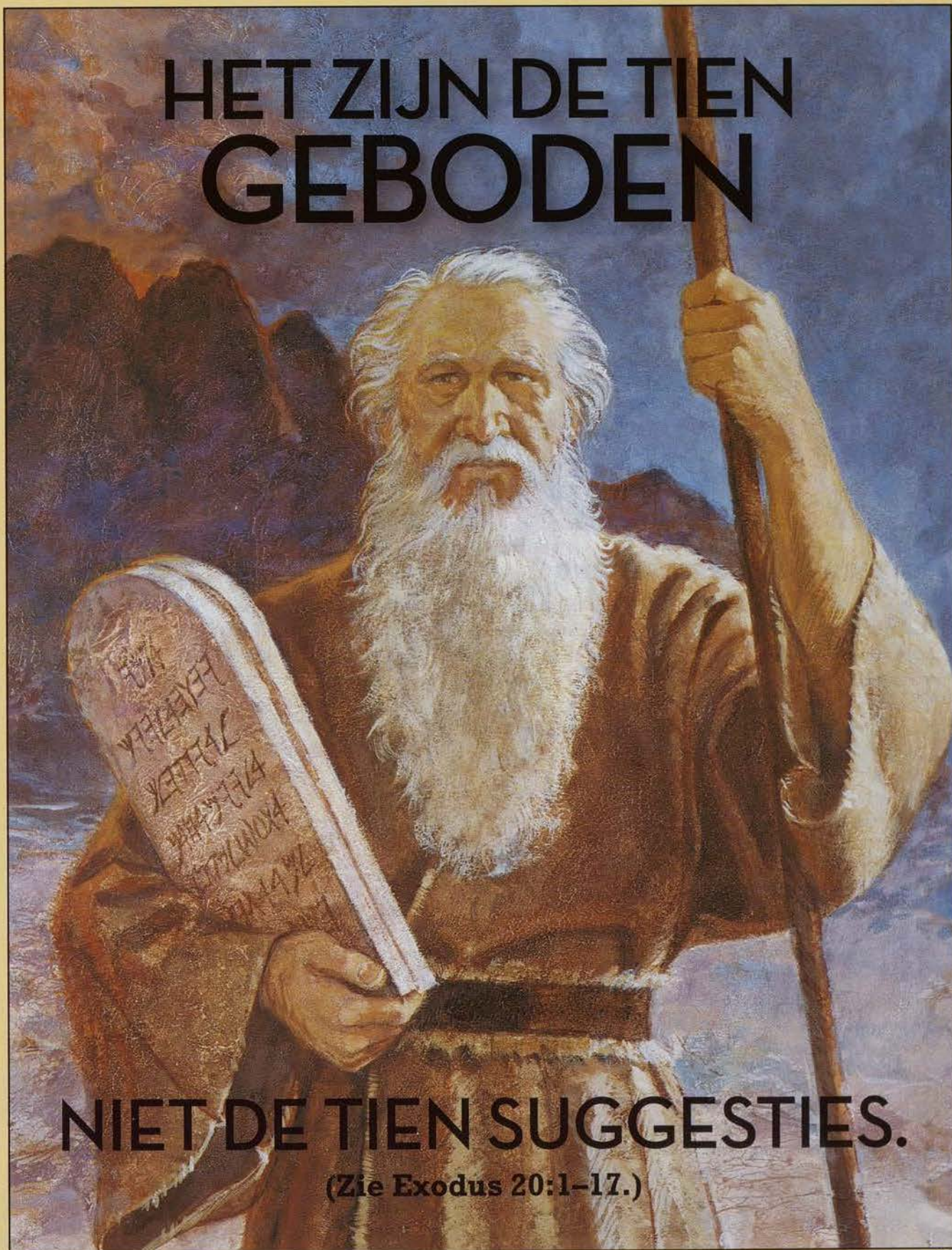
Maar mijn baas hield vol dat ik moest komen. Ik vroeg me af hoe ik dat probleem moest oplossen.

Later vroeg een collega: 'Waarom kom je niet naar het feestje?' Ik zei dat ik uit geloofsovertuiging geen alcohol dronk.

Hij antwoordde boos: 'Je moet je bezighouden met de wereld waarin je nu leeft, niet met een wereld die misschien niet eens bestaat. Wil je geld verdienen of je baan verliezen om dat stomme geloof van je?' Toen

HET ZIJN DE TIEN GEBODEN

NIET DE TIEN SUGGESTIES.

(Zie Exodus 20:1-17.)

Onze plek

OEFENING EN VOORBEREIDING

Op een zondag werd ik gevraagd om in de avondmaalsdienst viool te spelen. Ik was erg zenuwachtig en mijn handen en benen trilden. De aanwezigen vonden dat ik erg goed gespeeld had, maar ik

had het gevoel dat het veel beter had gekund. In Leer en Verbonden 38:30 staat: 'Indien gij voorbereid zijt, zult gij niet vrezen.' Ik heb van die ervaring geleerd hoe belangrijk het is om te oefenen.

'Indien gij voorbereid zijt, zult gij niet vrezen.'

Dat is niet alleen op een instrument van toepassing, maar op alles in het leven. In meetkunde begreep ik bijvoorbeeld de lesstof niet helemaal. Toen ik mij erin vastbeet, behaalde ik een goed resultaat en kon ik blijven. Dat geldt ook voor het evangelie. Als we aan ons getuigenis werken, hebben we meer succes en zijn we niet zo zenuwachtig of onzeker als we er met anderen over praten. Ik praat soms over het evangelie met een klasgenoot die atheïst is.

Ik weet dat we meer succes zullen hebben als we hard oefenen. ■

Tifare C. (15), Virginia (VS)

ALS IK HET AVONDMAAL RONDDIEN

De eerste keer dat ik als diaken het avondmaal ronddiende, was ik erg zenuwachtig. Ik was bang dat ik de verkeerde kant op zou gaan of de verkeerde rij avondmaal zou geven. Ik had er mijn hele leven naar uitgekeken om het avondmaal rond te dienen. Ik had iedere week naar de diakenen gekeken en vond dat ze er waardig uitzagen.

Het avondmaal is een belangrijk moment waarop we aan Jezus Christus denken en overwegen wat we kunnen veranderen en verbeteren. Een diaken kan ertoe bijdragen dat anderen niet worden afgeleid door zich gepast te kleden, eerbiedig te zijn, rustig te lopen, de avondmaalsschalen goed vast te houden en geen grapjes te maken.

Ik heb die eerste keer gelukkig geen fouten gemaakt en ik ben nu niet zenuwachtig meer. Als ik het avondmaal ronddien, voel ik me eerbiedig en gelukkig.

Ik heb vier broertjes, en ik doe beter mijn best om ze te helpen en geen ruzie met ze te maken. Het is heel belangrijk om een goed voorbeeld te zijn. Als ik dat niet ben, denken ze misschien dat het priesterschap niet belangrijk is. Maar het is heel belangrijk. Ik ben veranderd sinds ik het priesterschap draag. Een goede priesterschapsdrager moet de geboden onderhouden, anderen goed behandelen en eraan denken dat we niet alleen op zondag priesterschapsdrager zijn, maar ook op school. ■

Hao-Chen W. (15), Taiwan

MIJN LIEVELINGSTEKST

En dit is de belofte, die Hij zelf ons beloofd heeft: het eeuwige leven' (1 Johannes 2:25).

Ik lees die tekst graag omdat die mij eraan herinnert dat onze hemelse Vader ons heeft beloofd dat we voor eeuwig kunnen leven.

En door het herstelde evangelie weet ik dat ik voor eeuwig kan leven met mijn familieleden als ik de geboden onderhoud, naar de tempel ga en de beloften nakom die ik hier sluit. ■

Celesta P. (12), India

ONZE TIJD VERSTANDIG GEBRUIKEN

De boodschap van het Eerste Presidium in het augustusnummer van 2008, 'Zó te leven' van president Thomas S. Monson, sprak mij erg aan. Ik moest eraan denken dat we soms tijd verspillen als we onze tijd niet verstandig gebruiken. Ik was vooral ontroerd door het verhaal dat president Monson vertelde over de twee vrouwen die concurrenten van elkaar waren, maar die zonder het te weten hun hele leven penvriendinnen waren. Toen een van de vrouwen overleed, huilde haar vriendin over

de verspilde jaren die nooit meer terug zouden komen. ■

Victor Y. (17), Ecuador

DIT IS JULLIE PLEK

Dit zijn jullie pagina's — jullie plek om andere jongeren te laten weten wat het evangelie voor je betekent. Jullie kunnen het volgende op deze pagina's lezen, en eraan bijdragen:

- Ervaringen of inzichten waardoor je het evangelie beter bent gaan begrijpen en naleven.
- Een foto met een hoge resolutie en een tekst als onderschrift.
- Een goede ervaring die je hebt gehad toen je aan je 'Plicht jegens God' of je 'Persoonlijke vooruitgang' werkte.
- Jouw visie op een tekst waardoor je hebt laten inspireren. Je mag er ook een foto bij doen.
- Reacties op de *Liahona*. Wat heb je met plezier gelezen?

E-mail je verhaal, foto of opmerkingen naar liahona@ldschurch.org. Zet 'Our Space' in de onderwerpregel en stuur de toestemming van je ouders mee dat wij mogen publiceren wat je ons opstuurt. We kunnen zo nodig inzendingen inkorten of duidelijker formuleren.

Mijn voetbal- WENS

Ik wilde graag voor een selectie-elftal spelen, maar de prijs was misschien te hoog.

Timothy Herzog

Ik ben gek op voetbal. Ik ben nu veertien en speel al sinds mijn vijfde. Door de voetbalsport heb ik geleerd dat ik me aan hoge normen en waarden moet houden, ook als de beslissingen soms moeilijk zijn. Een van die beslissingen was of ik op zondag zou spelen.

Toen ik negen was, had ik veel respect voor mijn trainer, coach Hashem. Maar ik wilde graag in hetzelfde elftal spelen als een schoolvriend, dus probeerde ik voor dat elftal geselecteerd te worden. Dat elftal was erg goed en ik wist dat als ik ervoor zou worden geselecteerd, ik hard zou moeten trainen en mij helemaal zou moeten geven. Veel jongens wilden voor dat elftal spelen, maar ik kwam gelukkig door verscheidene selectietrainingen heen.

De dag van de laatste selectietraining brak aan. Ik deed

mijn uiterste best en dacht dat het erg goed was gegaan. Na de training sprak de trainer met mijn moeder en mij en zei dat hij mij graag wilde selecteren. Ik was heel blij. Maar toen vroeg hij: 'Kun je op zondag spelen? Dit elftal doet aan verscheidene toernooien mee, en dat houdt in dat we soms op zondag moeten spelen.'

Mijn moeder liet mij de vraag beantwoorden.

'Nee, meneer. Ik speel niet op zondag.' Ik wist dat ik het juiste antwoord had gegeven, maar ook dat ik waarschijnlijk niet geselecteerd zou worden.

Die avond kreeg ik ook geen telefoontje dat ik voor het elftal was geselecteerd. Ik was erg teleurgesteld.

Dus speelde ik met veel van mijn vrienden voor een buurtelftal. Het eerste jaar hadden we veel plezier en ook succes. Maar het tweede jaar had het elftal moeite om het koppie bij de wedstrijden te houden. Ik zag het niet meer zitten. Ik deed iedere wedstrijd heel goed mijn best, maar we verloren bijna altijd.

Na een zeer slechte wedstrijd kwam coach Hashem, die een goed elftal had, naar me toe. Hij vroeg hoe het ging. Ik zei: 'Niet zo goed.' Ik zei dat ik mijn oude elftal miste. Coach Hashem was een prima trainer die altijd het beste uit zijn spelers haalde.

'Zou je als gastspeler voor ons elftal willen spelen als we naar het volgende toernooi gaan?'

'Dat zou ik heel graag willen!' antwoordde ik enthousiast.

'Geweldig!' zei coach Hashem met een glimlach. 'Maar ik moet je nog één vraag stellen. Kun je op zondag spelen?' Mijn maag kromp ineen. Ik voelde me misselijk

worden. Ik wist nog wat er laatst gebeurd was toen ik die vraag kreeg.

Ik keek naar mijn moeder. Ik keek naar mijn vader. Ook zij stonden op mijn antwoord te wachten. Ik keek naar coach Hashem.

'Nee, het spijt me. Ik speel niet op zondag', zei ik. 'Is dat een probleem?'

Coach Hashem zei even helemaal niets. Hij had de hoopvolle blik in mijn ogen zien verdwijnen toen ik antwoord gaf.

'Nee, dat is geen probleem', antwoordde coach Hashem. 'Wij spelen waarschijnlijk toch niet in de finale op zondag. We zouden het fijn vinden als je bij ons komt spelen.'

Al snel trainde ik met het elftal van coach Hashem mee. Het elftal speelde heel geconcentreerd, en ik werd hartelijk in de groep opgenomen. Ik speelde heel graag met ze samen.

We wonnen niet al onze wedstrijden op het toernooi, maar we deden ons uiterste best en we hadden veel plezier. Al snel had ik een basisplaats in het elftal van coach Hashem. Hoewel ze wisten dat ik niet op zondag speelde, waardeerden ze me voor mijn inbreng tijdens de andere wedstrijden.

Ik ben nu leraar in het Aäronisch priesterschap. Ik voetbal nog steeds en ik speel nog steeds niet op zondag. Dat is voor mij en voor de elftallen waarvoor ik gespeeld heb geen probleem. Ik vind dat we de sabbatdag moeten eerbiedigen en heiligen. Dat betekent voor mij dat ik niet op zondag sport. ■

Laten we een belangrijke plek op het Tempelplein bekijken.

Het bezoekerscentrum Noord

Chad E. Phares
Kerkelijke tijdschriften

Kaemin en Ikani ('Kolby') wisten al veel over profeten. Maar toen ze het bezoekerscentrum Noord op het Tempelplein bezochten, zagen ze opnieuw hoe profeten van Jezus Christus getuigen.

Die dag zagen Kolby en Kaemin levensgrote beelden van profeten uit de Schriften. Ze leerden dat profeten wel in verschillende tijdperken leven, maar dat ze allemaal getuigen dat Jezus Christus onze Heiland is en de Zoon van God.

Jesaja was een profeet uit het Oude Testament die leefde voordat Jezus werd geboren. Hij vertelde over de geboorte van Jezus en over zijn rol als onze Heiland. Jesaja heeft geprofeet: 'Want een Kind is ons geboren, een Zoon is ons gegeven, en de heerschappij rust op zijn schouder en men noemt hem Wonderbare Raadsman, Sterke God, Eeuwige Vader, Vrededorst' (Jesaja 9:5).

Mormon leefde zo'n vierhonderd jaar na Jezus. Hij heeft de woorden van veel profeten uit het Boek van Mormon op de gouden platen overgeschreven. En hij heeft er zijn eigen woorden aan toegevoegd. Mormon

zei dat wij moeten 'geloven in Jezus Christus, dat Hij de Zoon van God is' (Mormon 7:5). Hij gaf de gouden platen aan zijn zoon Moroni, die ze heeft begraven.

Na de dood van Moroni waren er honderden jaren lang geen profeten meer op aarde. In 1823 liet de engel Moroni aan **Joseph Smith** zien waar hij de gouden platen had begraven. Joseph vertaalde de platen met de macht van God en liet de tekst drukken als het Boek van Mormon. De Bijbel is een testament van Jezus Christus; het Boek van Mormon is eveneens een testament van Hem.

ILLUSTRATIES EN KAART: DILEEN MARSH; FOTO'S: CHRISTINA SMITH, BEHAVE WAAR ANDERS AANGEVEN; FOTO'S GULDEN NAMAAK-PLATEN EN BEZOEKERSCENTRUM NOORD: JED CLARK, INZET: FOTO: CHRISTUS ROBERT CASEY

Vanaf Joseph Smith hebben we zestien presidenten van de kerk gehad. Ze zijn profeten die door God zijn geroepen om ons over Jezus Christus te vertellen. Onze huidige profeet is president Thomas S. Monson.

Nadat ze geleerd hadden wat de profeten over Christus hadden gezegd, liepen Kolby en Kaemin naar de bovenste etage van het bezoekerscentrum. Daar zagen ze een groot beeld van Jezus dat **De Christus** wordt genoemd. Ze luisterden naar een opname van enkele leringen van Jezus. Wat de profeten over Jezus hadden verkondigd, is hetzelfde wat Jezus over zichzelf heeft gezegd.

ZIE MEER ONLINE

Ga naar www.friend.lds.org voor een leuke activiteit en een video van Kolby en Kaemin in het bezoekerscentrum.

DE RONDE ZAAL MET HET BEELD DE CHRISTUS

- Het beeld *De Christus* staat in een ronde zaal op de bovenste verdieping van het bezoekerscentrum Noord. De ronde zaal heeft een koepelvormig dak.
- Het originele beeld *De Christus* is in de negentiende eeuw vervaardigd door Bertel Thorvaldsen in Kopenhagen.
- Het beeld *De Christus* op het Tempelplein is uit wit Italiaans marmer gebeeldhouwd.
- De ronde muren zijn beschilderd met een muurschildering van het heelal. Achter het beeld hangt een schilderij van de aarde. De Poolster hangt recht boven zijn hoofd. Op de muurschildering zijn ook de Grote Beer en de Kleine Beer te zien.
- De sterren in de ronde zaal laten zien hoe de hemel er op het noordelijk halfrond om middernacht op 6 april 1830 uitzag. Dat is de datum waarop De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen werd georganiseerd (zie LV 20).
- Het koepelvormige dak bevindt zich veertien meter boven de vloer. De muurschildering is 51 meter lang. Er is voor de muurschildering zo'n 568 liter verf gebruikt.

Maria's nieuwe jurk

Dat gij 'God in geest en in waarheid aanbidt, waar gij u ook bevindt' (Alma 34:38).

Gebaseerd op een waargebeurd verhaal
Angie Bergstrom Miller

Maria maakte een pirouette in de prachtige, nieuwe zondagse jurk die haar oma had gemaakt. De jurk was roze met witte strikken. Het was de mooiste jurk die Maria ooit had gehad, en ze vond zichzelf heel mooi. Ze glimlachte naar zichzelf in de spiegel en maakte nog een pirouette om de jurk te laten uitwaaiëren. Maria keek ernaar uit om op zondag naar de kerk te gaan en haar nieuwe jurk aan haar vriendinnen te laten zien.

In de kerk vond Maria het fijn dat al haar vriendinnen zeiden dat ze de jurk mooi vonden. In het jeugdwerk speelde ze met de strikken op de jurk en luisterde ze niet naar de les van zuster Sánchez.

Maria luisterde ook niet naar de getuigenissen die in de avondmaalsdienst werden gegeven. Ze bleef maar met de strikken op haar jurk spelen.

Toen de dienst voorbij was, zag ze dat mensen tranen in

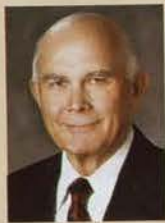
hun ogen hadden toen ze de kapel uit liepen.

'Waarom huilen die mensen, mama?' vroeg Maria.

'Ze hebben de Geest gevoeld', zei haar moeder terwijl ze zelf een traantje wegpinkte. 'En soms krijgen we dan wat tranen in onze ogen. De getuigenissen waren prachtig, vond je niet?'

Maria gaf geen antwoord. Ze wist niet wat er tijdens de dienst was gezegd.

Toen haar moeder Maria die avond in bed legde, vroeg Maria: 'Waarom heb ik in de kerk de Geest niet gevoeld?'

Tijdens de avondmaalsdienst (...) behoren we ons te concentreren op aanbidding en ons te onthouden van alle

andere bezigheden.'

Ouderling Dallin H. Oaks van het Quorum der Twaalf Apostelen, 'De avondmaalsdienst en het avondmaal', *Liahona*, november 2008, p. 18.

'De Geest spreekt met een stille, zachte stem', zei mama. 'We moeten goed opletten als we de Geest willen voelen. In de kerk moeten we ons concentreren op onze hemelse Vader en Jezus Christus — dan kunnen we de Geest voelen.'

Maria vroeg zich af waar zij zich die dag in de kerk met had beziggehouden. Ze had aan haar nieuwe jurk gedacht en niet aan onze hemelse Vader en Jezus Christus.

De volgende week had Maria opnieuw haar mooie roze jurk in de kerk aan. Maar nu luisterde ze naar zuster Sánchez in het jeugdwerk. In de avondmaalsdienst probeerde ze aan onze hemelse Vader en Jezus Christus te denken. Toen ze de kerk uit kwam had Maria het gevoel dat ze de Geest in haar hart voelde. Ze was blij dat ze niet alleen naar de kerk was gegaan om haar nieuwe jurk aan haar vriendinnen te laten zien. ■

Onze hemelse Vader en Jehova hebben de wereld geschapen

Diane L. Mangum

‘Laat er licht zijn’, zei Jehova*. Plotseling scheen er helder licht in het donkere heelal. Onze hemelse Vader en Jehova zagen dat het licht goed was. Ze noemden het licht dag en de duisternis nacht. Er was een nieuwe wereld begonnen.

Onze hemelse Vader gaf Jehova de opdracht om de wereld te scheppen. Samen maakten ze zorgvuldig plannen zodat er voedsel, water, dieren en andere behoeften zouden zijn voor ons aardse bestaan.

Door de kracht van het priesterschap organiseerde Jehova de elementen. Alles gehoorzaamde zijn gebod. Hij schiep een planeet met rotsen, land en water. Hij bracht de wateren bijeen om zeeën en oceanen te vormen.

Toen Hij zei: ‘Laat er droog land zijn’, verschenen er bergen, heuvels en dalen naast de wateren. Boven het land en het water schiep Hij de lucht en de wolken.

De hele aarde werd de tuin van God. Er werden zaden in de grond gelegd die uitgroeiden tot bomen met sinaasappels, struiken met bessen voor de vogels,

en gras om de bergweiden te bedekken.

Jehova schiep de zon om de hele dag te schijnen zodat de planten konden groeien. Hij schiep de maan en de sterren om ’s nachts te schijnen. Hij liet de aarde om haar as draaien zodat er dagen, seizoenen en jaren zouden zijn.

Hij schiep alle vissen in de wateren en vulde de lucht met allerlei soorten vogels. Er waren spuitende walvissen, schommelende kwallen, peddelende eenden en klapperende pelikanen.

Jehova schiep kangoeroes die hun kindje in hun buidel dragen en apen die aan hun staart van de ene naar de andere boom slingeren. Ieder insect dat kruipt; iedere hagedis; ieder schepsel dat brult, galopeert of knort — Jehova heeft ze allemaal geschapen. Ze zijn allemaal geschapen om kindjes te krijgen die op hun ouders lijken. Eindelijk was de aarde klaar voor de kinderen van onze hemelse Vader.

Adam en Eva waren de eerste geestkinderen van onze hemelse Vader die op aarde kwamen om een lichaam te ontvangen. Onze hemelse Vader zegende ze als

Jehova schiep een planeet met land, oceanen, lucht en wolken.

HULP VOOR OUDERS

Veel van deze informatie is afkomstig uit Genesis 1. U kunt dat hoofdstuk met uw kind lezen en bespreken.

Jehova schiep de zon om te schijnen zodat planten konden groeien.

man en vrouw. Jehova zag dat alles wat Hij had geschapen goed was!

Onze hemelse Vader gebod Adam en Eva: 'Weest vruchtbaar en vermenigvuldigt u', zodat hun kinderen en kleinkinderen op aarde konden komen.

Iedere baby die wordt geboren krijgt een lichaam van zijn of haar aardse ouders en is een geestkind van onze hemelse Vader. En ieder kind dat op aarde komt, is gezegend met de prachtige wereld die onze hemelse Vader en Jehova hebben geschapen. ■

*In het Oude Testament wordt Jezus 'Jehova' genoemd. Dat is de naam die Hij in het voorsterfelijk bestaan had, voordat Hij in Betlehem werd geboren.

Ieder kind dat op aarde komt, is gezegend met de prachtige wereld die onze hemelse Vader en Jehova hebben geschapen.

VAN LINKS NAAR RECHTS: HEINRICH HOFMANN, CHRISTUS EN DE RIJKE JONGELING (DETAIL), MET DANK AAN C. HARRISON CONROY CO.; FOTO AARDE © CORBIS; FOTO INSECTEN © GETTY IMAGES; FOTO ZADEN, JOHN LUKE; ILLUSTRATIE SAM LAWLOR; FOTOILLUSTRATIE CRAIG DIMOND

Ons prikbord

Toen ik vorig jaar voor het eerst naar de basisschool ging, was ik bang dat mijn moeder zou vergeten om me na school op te halen. Ik huilde zelfs toen ik op school kwam. Maar vlak voordat de klas begon, vroeg ik mijn hemelse Vader om me te helpen zodat ik niet zou huilen en om mijn moeder eraan te herinneren dat ze me moest komen ophalen.

Na dat gebed voelde ik me veel beter en hield op met huilen. Toen het tijd was om naar huis te gaan, zag ik dat mijn moeder al op me stond te wachten. Ik was zo blij dat onze hemelse Vader naar me had geluisterd en mijn gebed had verhoord.

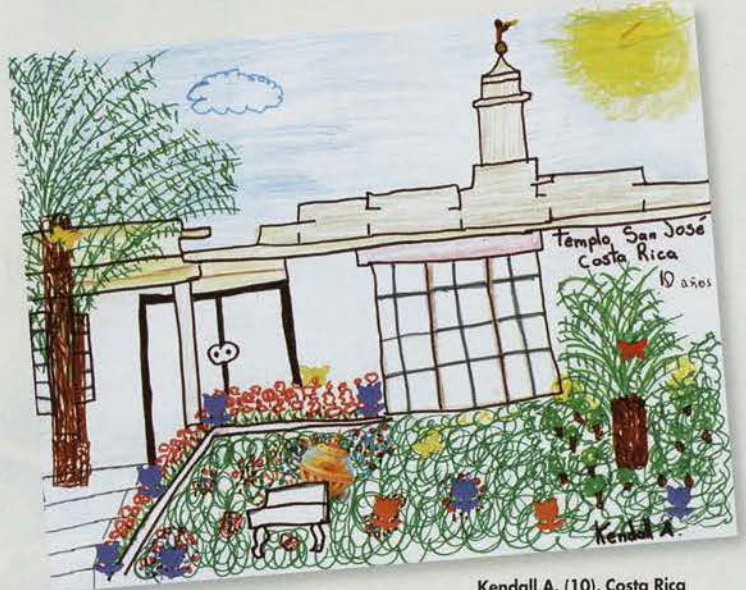
YuTing O. (7), Taiwan

Addy L. (10) uit West-Maleisië speelt graag basketbal en badminton met zijn vrienden van school en de kerk. In 2008 heeft hij zijn school vertegenwoordigd op het badmintontoernooi en hebben ze het kampioenschap gewonnen. Hij houdt van vissen en volgt zijn vader overal naartoe. Hij gaat graag naar de dierentuin en vindt het fijn om naar de kerk te gaan.

Yaroslav F. (3) uit Oekraïne, is gek op de pagina's voor kinderen in de Liahona. Hij wil graag dat zijn moeder en vader de verhalen voorlezen, en hij probeert op Jezus te lijken. Hij helpt ook graag!

Cairon A. (5), Filipijnen

Kendall A. (10), Costa Rica

We hebben een dag met onze oudtante Dionesia doorgebracht en zijn meer over onze voorouders te weten gekomen. We hebben thuis verteld wat we geleerd hadden en hebben toen de familiehistorische website van de kerk gebruikt.

Marcos Elias en Marcos Emanuel M. (10), Argentinië

Als je een tekening, foto, ervaring, getuigenis of brief voor Ons prikbord wilt insturen, e-mail die dan naar liahona@ldschurch.org, en zet 'Our Page' in de onderwerplijn. Of stuur per post naar:

Liahona, Our Page
50 E. North Temple St., Rm. 2420
Salt Lake City, UT 84150-0024, VS

Iedere inzending *moet* de volledige naam en leeftijd van het kind bevatten, de naam van een ouder, de wijk of gemeente, en ring of district, en toestemming van de ouders (e-mail is acceptabel) om de foto en inzending van het kind te gebruiken. We kunnen zo nodig inzendingen inkorten of duidelijker formuleren.

LEREN LUISTEREN

Ouderling
José A. Teixeira
van de Zeventig

Toen ik negen jaar was, was er een familiereünie bij ons thuis in Coimbra (Portugal). Mijn ouders hadden het heel druk om alle familieleden te vermaken. Iedereen praatte en lachte. Toen de volwassenen het zo druk hadden, besloot ik dat ik ook iets leuks wilde doen.

Wij woonden dicht bij de rivier de Mondego, en ik had wel zin om te gaan vissen. Ik wilde er niet alleen op uit, dus besloot ik mijn zusje van vier mee te nemen. Ik had het gevoel dat ik mijn ouders moest laten weten waar we naartoe gingen. Maar zij hadden het zo druk, dat ik besloot maar niets te zeggen.

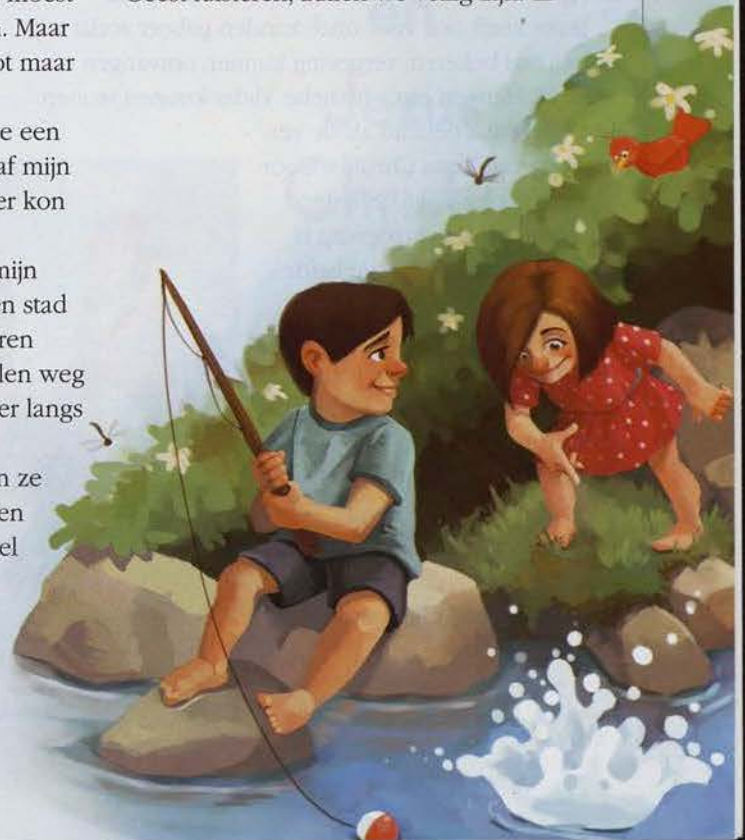
We liepen langs de rivier totdat we een mooi plekje hadden gevonden. Ik gaf mijn zusje wat steentjes die ze in het water kon gooien terwijl ik zat te vissen.

Al snel merkten mijn ouders dat mijn zusje en ik niet thuis waren. Ze reden stad en land af om ons te zoeken. Vele uren later zag mijn vader dat mijn visspullen weg waren. Dus liepen hij en mijn moeder langs de rivier totdat ze ons vonden.

Mijn ouders waren opgelucht toen ze ons hadden gevonden, maar ze waren ook teleurgesteld in mij. Het was heel gevaarlijk om zonder ouders bij de rivier te spelen, vooral voor mijn zusje.

Van die ervaring heb ik geleerd dat we altijd met onze ouders moeten praten — en naar ze moeten luisteren. Zij hebben het beste met ons voor. Ik heb ook geleerd dat het belangrijk is om naar de Heilige Geest te luisteren. De Heilige Geest probeerde me te vertellen dat ik niet mocht gaan vissen zonder dat mijn ouders te laten weten. Maar ik luisterde niet. En hoewel we plezier hadden, verkeerden mijn zusje en ik in gevaar. Als wij goed naar onze ouders en de Heilige Geest luisteren, zullen we veilig zijn. ■

'Luister naar mijn woorden; wandel in de ootmoed van mijn Geest, en in Mij zult gij vrede hebben' (LV 19:23).

Jezus Christus

is mijn Heiland en Verlosser

Sandra Tanner en Cristina Franco

Heiland en Verlosser zijn namen en titels van Jezus Christus. Zij beschrijven wat Hij voor al Gods kinderen heeft gedaan.

Door de val van Adam en Eva zal iedereen de lichamelijke dood ondergaan. Als wij sterven worden onze geest en ons lichaam van elkaar gescheiden. Toen Jezus Christus herrees, werden zijn geest en zijn lichaam herenigd, om nooit meer te worden gescheiden. Omdat Hij dat gedaan heeft, zullen wij allemaal herrijzen.

Jezus heeft ook voor onze zonden geboet zodat wij, als wij ons bekeren, vergeving kunnen ontvangen en weer bij Hem en onze hemelse Vader kunnen wonen.

Dat offer staat bekend als de verzoening van Jezus Christus. Door zijn offer is Jezus onze Heiland en Verlosser. De verzoening is de grootste uiting van de liefde die onze hemelse Vader voor ons heeft. Het is ook de grootste uiting van de liefde die Jezus voor onze hemelse Vader en een ieder van ons heeft.

Deze maand gaat de tekst over de verzoening en Gods grote liefde voor ons. Wij hopen dat jullie hart vervuld zal zijn met

liefde en dankbaarheid voor Gods grootste gave: zijn Zoon, Jezus Christus.

Schrifttekstenboek februari 2010

Lees Johannes 3:16 in het Nieuwe Testament.

Bid om te weten of deze tekst waar is. Vraag of je de liefde van God mag voelen.

Leer deze tekst *uit je hoofd*.

Kies een van deze activiteiten uit, of bedenk je eigen:

- In het jeugdwerklid 'Hij zond zijn Zoon' (*Kinderliedjes*, pp. 20–21) staat hoe onze hemelse Vader zijn liefde voor ons toont. Leer het lied en probeer te doen wat erin staat om je liefde en dankbaarheid voor de Heiland Jezus Christus te tonen.
- Knip de puzzel (rechts) uit en maak die om te zien wat de verzoening voor een ieder van ons betekent. Praat er thuis over.

Als je dat gedaan hebt, begrijp je deze tekst dan beter?

Schrijf in je boek of maak een tekening over wat je gedaan hebt. ■

Door de verzoening van Jezus Christus kunnen we bij onze hemelse Vader en Jezus terugkeren.

Verzoening

**Onze
hemelse Vader
en
Jezus
Christus**

Aarde

'Want alzo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat een ieder, die in Hem gelooft, niet verloren ga, maar eeuwig leven hebbe' (Johannes 3:16).

TIENDE: de beste keus

Ouderling Sheldon F. Child

was van 1996 tot 2008 lid van de Zeventig

'Brengt alle tienden naar het voorraadhuis' (3 Nephi 24:10).

2. Ik moest hard werken om het kalfje groot te brengen. Ik zorgde ervoor en voedde het.

1. Toen ik nog jong was, kreeg ik een pasgeboren kalf van een buurman.

3. Toen mijn vader het kalf verkocht, had ik gemengde gevoelens. Ik zou het kalf missen, maar ik keek ook uit naar de opbrengst van mijn inspanningen.

4. Toen mijn vader thuis kwam, gaf hij mij twintig zilveren dollars. Ik had het gevoel dat ik schatrijk was.

6. Voordat ik op zondag naar de kerk ging, deed ik twee zilveren dollars in mijn zak zodat ik mijn tiende kon betalen.

7. Ik vond het moeilijk om mijn tiende aan de bisschop te geven, maar ik had een goed gevoel omdat ik de Heer gehoorzaamde.

8. Mijn moeder zei dat ze trots op me was. Ze zei dat ik gezegend zou worden omdat ik mijn tiende had betaald en dat het de beste investering van mijn leven was. ■

Uit een toespraak tijdens de algemene aprilconferentie in 2008.

HULP VOOR OUDERS

Wij worden gezegend als we tiende betalen (zie 3 Nephi 24:10–12). U kunt de activiteiten in dit gedeelte gebruiken om iets over tiende te vertellen.

- U kunt het verhaal van ouderling Child vertellen of een ervaring van uzelf om uit te leggen hoe we ons voelen als we de wet van tiende van de Heer naleven.
- U kunt het zoekplaatje op de volgende

pagina gebruiken of een eigen activiteit om duidelijk te maken hoeveel tiende we behoren te betalen.

- U kunt het idee van het tiendepotje op de volgende pagina of uw eigen idee gebruiken om de kinderen aan te moedigen vanaf nu tiende te betalen.
- U kunt het doolhof op pagina 73 gebruiken om uit te leggen wat er met het tiendegeld gebeurt.

5. Ik telde, poetste en bewonderde iedere munt.

EEN TIENDEPOTJE MAKEN

Paula Weed

Je hebt een glazen potje nodig, gekleurde elastiekjes of garen en gekleurd papier.

1. Was en droog het potje af.
2. Versier de buitenkant van het potje met de elastiekjes. Als je geen elastiekjes hebt, kun je ook garen of draad gebruiken.
3. Knip twee grote cirkels uit het papier. Leg de cirkels op de bovenkant van het potje en maak ze vast met een elastiekje rond de hals. Knip het papier bij.
4. Snij een gleuf in het papier om het geld erin te kunnen stoppen.

FOTO: CBAG DIMOND; ILLUSTRATE: ADAM KOFORD

ZOEK DE MUNTEN

Maria heeft tien munten verdiend, maar ze heeft ze in het park laten vallen. Zoek en omcirkel de tien munten die ze is kwijtgeraakt. Hoeveel van deze munten gebruikt Maria om tiende te betalen?

ILLUSTRATE: JULIE F. YOUNG

TIENDE-DOOLHOF

Anna Culp

1. Tiende betalen is een gebod van God. We betalen een tiende deel van wat we verdienen. Amal heeft tien munten verdiend.

Hij betaalt één munt als tiende.

2. Amal vult een specificatiebladje in.

3. Amal doet het specificatiebladje en de munt in een envelop.

4. Amal geeft de envelop aan een lid van de bisschop of het gemeentepresidium.

5. Het tiendegeld wordt naar de leiders van de kerk gestuurd.

6. De leiders van de kerk beslissen waarvoor het geld het hardst nodig is.

7. Onze tiende wordt gebruikt om tempels en kerken te bouwen. Het geld wordt ook gebruikt om boeken te drukken, zoals zangboeken en de Schriften.

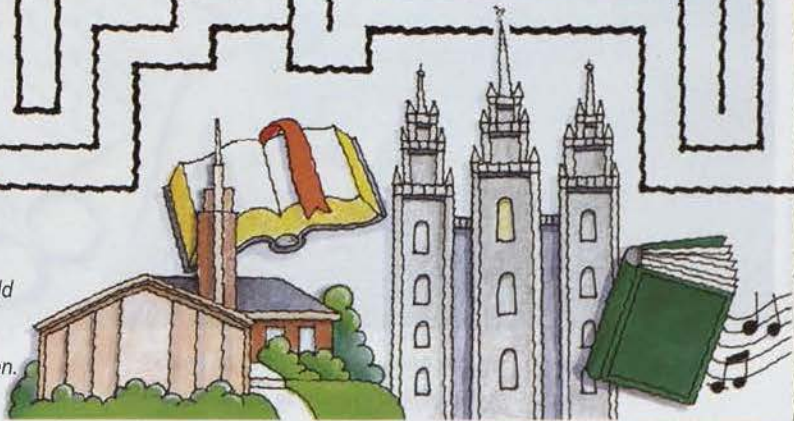

FOTO: CRAIG EMMOND; ILLUSTRATIE: ADAM KOFORD

ILLUSTRATIE: JULIE F. YOUNG

Een **verslag** bijhouden

Heather Whittle Wrigley

Kerkelijke tijdschriften

De bezoekers aan de bibliotheek voor kerkgeschiedenis verdiepen zich nabij de entree in de bewaarde dagboeken, kranten en familiegeschiedenissen. Daar vlakbij staat met vetgedrukte letters op de muur: 'Zie, er zal onder u een verslag worden bijgehouden' (LV 21:1).

Vanaf 1830, toen de profeet Joseph Smith deze goddelijke opdracht kreeg tot vandaag zijn er niet alleen veel kerkverslagen bijgehouden in de vorm van historische documenten, textielen en andere voorwerpen, maar ook bewaard, dankzij een klein maar toegewijd team conservatoren.

De medewerkers van de afdeling kerkgeschiedenis werken achter de schermen aan het behoud van de kerkelijke en úw geschiedenis.

Kerkelijke conservatoren

De hoofdtaak van de kerkelijke conservatoren is het behoud van de verslagen — de natuurlijke slijtageprocessen een halt toeroepen.

Op de derde verdieping van de bibliotheek voor kerkgeschiedenis bevindt zich een hypermodern conservatielab waarin de conservatoren hun werk doen, zoals het aanbrengen van lagen doorschijnend Japans papier over kleine scheurtjes in broze, decennia-oude bladen en het opknappen van bijna onbruikbare fotonegatieven. Het gerepareerde of verduurzaamde

werk wordt binnen bereik op een boekenplank gelegd, of opgeslagen in een kluis waarvan temperatuur en vochtigheidsgraad zorgvuldig zijn afgesteld.

Slechts twee straten verder in het Museum voor kerkgeschiedenis zijn vaklui etalagepoppen aan het naaien, metaal en hout aan het oppoetsen, quilts aan het maken, en vitrines aan het opbouwen. Veel van hun werk wordt tentoongesteld in het museum of naar historische kerklocaties vervoerd, maar een deel wordt ook geprepareerd voor opslag.

'Bijhouden' betekent in ons geval ook "bewaren", meent kerkelijk conservator Christopher McAfee. 'Het wil niet zeggen dat we alleen een geschiedenis schrijven, maar dat we er ook voor zorgen dat die lang meegaat.'

De kerkelijke conservatoren delen hetzelfde standpunt,

FOTO WEIDEN ANDERSEN

Christopher McAfee verwijdert het lint van een oorspronkelijk 19e-eeuwse document.

namelijk dat elk item, van de dagboeken van de profeten tot de familiegeschiedenissen, intrinsieke waarde hebben.

'Het is een gevoel, zo van: als iemand de moeite heeft genomen om het bij te houden, dan kan ik er maar beter zorg aan besteden', aldus broeder McAfee. 'Wij zijn de beschermers van de collectie.'

Een leven dat niet op schrift is gesteld, zal snel worden vergeten, zegt hij, en net zo tragisch is het verlies of de beschadiging van een van die documenten.

'Geschiedschrijving is een schriftuurlijke opdracht,' vindt Jennifer Hadley, conservator in het Museum voor kerkgeschiedenis, 'zodat we nooit zullen vergeten wat de Heer voor zijn volk heeft gedaan.'

Documenten conserveren

Het conservatielab krijgt te maken met een verscheidenheid aan documenten, zoals boeken, journaals, kranten, plakboeken en foto's. Elk idem krijgt, afhankelijk van de staat waarin het verkeert, een unieke behandeling.

In het ruime lab staan dan ook interessante toestellen en machines — een snijmachine, een reliëfmachine, een bindmachine en een ultrasoonse hechtmachine om er een paar te noemen — die afhankelijk van het type project worden gebruikt.

Vaak wordt de kaft van een boek verwijderd en de rug gereinigd en gerepareerd. Scheurtjes in documenten worden gevuld met een hoge kwaliteit Japans papier, waarvan de lange vezels kracht toevoegen terwijl de flexibiliteit van het papier gewaarborgd blijft. De conservatoren gebruiken een pasta van tarwestijfsel en water als lijm. De bestaande structuur wordt verstevigd, waardoor zoveel mogelijk van het origineel zichtbaar blijft.

'We proberen het niet in een gloednieuw jasje te steken', zegt broeder McAfee. 'We proberen het originele werk in stand te houden. 'Alles wat we doen is omkeerbaar.'

Een andere methode van conserveren is wassen. De papieren worden in baden van gefiltreerd, gedeïoniseerd water en, ten slotte, gealkaliseerd water gelegd. Het water en de chemicaliën in elk bad verwijderen vuil en neutraliseren de zuren in het papier om het slijtageproces te vertragen.

FOTO WEDDEN ANDERSEN

**Kathy Cardon
snijdt papier
in het
conservatielab.**

Textielen en voorwerpen conserveren

De conservatoren hebben ook tot taak om voorwerpen te bewaren die van belang zijn voor de geschiedenis van de kerk — textielen, meubilair, schilderijen enzovoort.

'Achter alles schuilt een verhaal, een geschiedenis', meent zuster Hadley. 'Alles wat we hebben is verbonden aan de heili-

gen in de internationale kerk.'

Het museum staat vol met historische kleding, boeken, schilderijen, modellen en andere voorwerpen — zadels, gereedschap, zelfs een model van de binnenarchitectuur van de Tabernakel in Salt Lake City. De conservatoren die met dergelijke objecten werken, moeten wel inventief zijn, want elk nieuw voorwerp brengt een nieuwe uitdaging met zich mee.

Volgens zuster Hadley is 'elk object even uniek als een individu. Elk heeft een specifieke aanpak en een specifieke oplossing nodig.'

Elk voorwerp wordt zorgvuldig onderzocht. De conservatoren overleggen vaak welke behandeling een object moet krijgen. De meeste voorwerpen worden gereinigd en verduurzaamd. Er wordt gedaan wat er nodig is om het slijtageproces een halt toe te roepen. Soms houdt dit in een voorwerp te ontzuren, zijn oorspronkelijke structuur te verstevigen, een beschermende coating te geven, er een opbergkist, of een steun of een standaard voor te maken. Soms hoeft een voorwerp alleen maar afgestoft te worden.

Een kapje uit de pionierstijd was aan het rafelen, dus werd er een eenvoudige ronde steun genaaid om het zijn vorm te laten behouden. Bovendien naaide zuster Hadley met kleine steekjes een identiek lapje zijde over het origineel heen.

James Raines, die zichzelf de 'manusje-van-allesconservator' noemt, werkt aan elk voorwerp dat niet onder documenten, textielen of schilderijen valt. Het handvat van een leren zweep, verzwaard met lood, was gescheurd, waardoor het zijn soepelheid verloor en een gevaar vormde, omdat het lood wegschoot. Conservatoren verwijderden het achtergebleven lood en plaatsten een acrylaatstaaf in het handvat om de oorspronkelijke vorm en soepelheid terug te krijgen.

'Het gaat om het behoud van het artefact zoals het toen in gebruik was', zegt zuster Hadley. 'Voor mij is het behoud van antieke voorwerpen een tastbare verbinding met het verleden.' ■

Leden assisteren bij mazelencampagnes

Ryan Kunz

Kerkelijke tijdschriften

Sinds de kerk zich in 2003 bij het Measles Initiative and Partnership aansloot, hebben duizenden kerkleden zich ingezet om de ziekte uit te bannen.

Wereldwijd hebben 56 duizend kerkleden ruim zeshonderdduizend manuren aan vrijwilligerswerk geleverd in 32 landen in Afrika, Azië, en Midden- en Zuid-Amerika.

Een groep humanitaire organisaties — het Amerikaanse Rode Kruis, de United Nations Foundation, U.S. Centers for Disease Control and Prevention, UNICEF, en de wereldgezondheidsorganisatie — richtte in 2001 het Measles Initiative and Partnership op met als doel het aantal mazelendoden tegen 2010 met 90 procent terug te dringen.

Als onderdeel van de deelname van de kerk

Kinderen in Afrika steken hun duim omhoog na in 2008 tegen mazelen te zijn ingeënt.

aan het initiatief, waaraan zij drie miljoen dollar heeft geschonken, nodigt het Eerste Presidium kerkleden in de deelnemende landen uit om, op aanwijzing van hun priesterschapsleiders en ZHV-leidsters, hun medewerking te verlenen door ruchtbaarheid aan de campagnes te geven en te helpen met de vaccinaties.

Ruim twintig vrijwilliger-zendingsechtparen werken mee aan deze campagnes. Deze echtparen coördineren in de campagnelanden, waar zij voor periodes van één tot vier maanden verblijven, het vrijwilligerswerk voor de verschillende aspecten van de campagne met priesterschapsleiders en ZHV-leidsters, ministeries van gezondheid, en andere deelnemende organisaties.

Hoewel de kerkleden geen vaccins kopen of toedienen, delen zij in woonwijken folders uit, hangen posters en spandoeken op, verrichten hand-en-spandiensten in vaccinatieposten, en ontwikkelen radio- en tv-reclames. Een jonge teruggekeerde zendeling componeerde een jingle voor de campagne in Madagaskar. Deze jingle is in 28 talen vertaald en gespeeld op tientallen radiostations in de meeste landen waar de campagne plaatsvindt.

Vanaf 2001, toen het initiatief aanving, tot aan december 2008 zijn er 600 miljoen kinderen en jongeren gevaccineerd in de deelnemende landen. Dat staat gelijk aan 74 procent minder mazelendoden wereldwijd en 89 procent minder in Afrika. Het aantal doden ten gevolge van mazelen

verminderde van 750 duizend in 2000 tot 197 duizend in 2007. Dat begint in de buurt te komen van de doelstelling van de Verenigde Naties om wereldwijd tegen het eind van 2010 minder dan honderdduizend mazelendoden te hebben.

Hoewel de campagne velen tot zegen is, zijn de voordelen niet alleen lichamelijk. De zus van Olavi Ndafediva uit Namibië, die lid van de kerk is, was in 2006 vrijwilligster bij de campagne aldaar. Op zekere dag zei ze tegen Olavi dat ze verhinderd was en vroeg hem of hij haar plaats wilde innemen. 'Naderhand', zo zegt hij, 'wilde ik meer weten over een kerk die zoveel deed voor mijn volk.' Na lid van de kerk te zijn geworden, verleende broeder Ndafediva zijn medewerking aan de campagne van 2009.

Kaapverdië, een eilandengroep voor de westkust van Afrika, is een van de vele landen waar kerkleden vrijwilligerswerk deden. Voor de campagne van maart 2009 maakten de leden de vaccinatie van ruim 50 duizend kinderen mogelijk. Zeshonderd leden in Kaapverdië leverden 4200 manuren om de campagne van deur tot deur onder de aandacht te brengen.

'We kregen veel hulp van mensen op de eilanden waar de kerk gemeenten heeft, vooral jongeren en jongvolwassenen', zegt Isias Barreto da Rosa, tweede raadgever in het presidium van het zendingsgebied Praia (Kaapverdië). 'Deze mazelen campagne heeft ons absoluut een ruimere kijk gegeven op wat we kunnen doen om oplossingen te vinden voor de problemen in onze steden.'

Mazelen is een besmettelijke ziekte die wordt veroorzaakt door een luchtwegvirus en uitslag, longontsteking, hersenontsteking en andere complicaties teweeg kan brengen. De ziekte is vaak dodelijk. Volgens de initiatiefnemers van het Measles Initiative stierven er in 2007 naar schatting 540 kinderen per dag aan de ziekte. Ondervoede en ongevaccineerde kinderen zijn het meest vatbaar voor mazelen. De ziekte kan echter eenvoudig worden voorkomen met een vaccin dat minder dan een euro per kind kost. ■

IN HET NIEUWS

Online videoclips verspreiden evangelie van hoop

Mormon Messages, het officiële YouTube-internetkanaal, komt spoedig beschikbaar in tien andere talen. De eerste Engelse videoclip op Mormon Messages verscheen in augustus 2008, waarna het Spaans in april 2009 volgde. Bovendien staan de volgende talen op de nominatie om in het eerste kwartaal van 2010 aan het kanaal te worden toegevoegd: Duits, Frans, Italiaans, Kantonees, Koreaans, Mandarijnenchinees, Portugees en Russisch.

'Het belangrijkste doel van Mormon Messages is korte,

inspirerende videoclips te leveren (...) die de leden sterken en hun de moed geven om de evangelieclips met anderen online te delen', zegt David Nielson, algemeen directeur van de afdeling audiovisuele middelen. De door de kerk vervaardigde videoclips duren drie tot vier minuten en bevatten doorgaans een inspirerende boodschap van algemene autoriteiten en functionarissen van hulporganisaties.

Eerdere videoclips waren 'What Matters Most', waarin president Thomas S. Monson kijkers aanraadt meer tijd met dierbaren door te brengen; 'Counsel to Youth', waarin president Boyd K. Packer,

Lifting Burdens: The Atonement of Jesus Christ

★★★★★ 204 ratings

21,143 views

Online Mormon Messages komt spoedig beschikbaar in ruim 10 talen.

president van het Quorum der Twaalf Apostelen, jongeren vertelt hoe ze gelukkig kunnen worden; en 'The Women in Our Lives', van president Gordon B.

Hinckley (1910–2008).

Maar Mormon Messages biedt niet alleen de woorden van kerkleiders, het kanaal schenkt ook aandacht aan leden van de kerk. De videoclip 'Finding Hope' vertelde bijvoorbeeld het verhaal van Victor Guzman, overlevende van de terroristische aanslagen op Amerika op 11 september 2001, en zijn zoektocht naar vrede in een angstige wereld.

Op 20 september 2009 had het kanaal ruim 5,4 miljoen kijkers en stond het in de top 20 van de populairste kanalen in de categorie non-profit en activisme op YouTube. Elke boodschap heeft doorgaans ongeveer tweehonderdduizend hits.

De videoclips kunnen ook op lds.org bekeken worden, waar kijkers bovendien eerder geplaatste clips vinden.

'Ik hoop dat de leden deze videoclips meer onder de aandacht gaan brengen van mensen die niet tot onze kerk behoren, zodat het ze duidelijk wordt waar de kerk voor staat en dat we Jezus Christus willen volgen', zegt broeder Nielsen. ■

Persoonlijke vooruitgang vernieuwd

Het algemeen jongevrouwen-presidium heeft het materiaal voor Persoonlijke vooruitgang, ingegeven door de laatste veranderingen, vernieuwd.

Het nieuwe boekje Persoonlijke vooruitgang heeft een paarse kaft en bevat nu de activiteiten voor de nieuwe achtste waarde — deugd — die eind 2008 is toegevoegd. De meeste activiteiten voor de andere waarden blijven hetzelfde, maar sommige zijn iets veranderd om het boekje actueel te houden en meer nadruk te leggen op de tempelverbonden.

Het medaillon Voorbeeldige jongevrouw beeldt nu behalve de tempelspitsen ook

Het medaillon Voorbeeldige jongevrouw heeft een nieuw ontwerp.

een bijenkorf uit, die staat voor harmonie en samenwerking; alsmede een roos die staat voor liefde, geloof en reinheid; en een lauwerkrans, die staat voor een grote geleverde prestatie. Een kleine robijn in het hart van de roos symboliseert de nieuwe waarde deugd (zie Spreuken 31:10, SV) en de voltooiing van Persoonlijke vooruitgang.

Het aanvullende materiaal bestaat uit een nieuwe themaposter en linten voor in de Schriften. De linten worden na voltooiing van ervaringen en projecten met de waarden aan de jongevrouw gegeven.

Het materiaal is momenteel verkrijgbaar in het Engels, Spaans en Portugees. Het komt in het begin van 2010 in 51 andere talen beschikbaar. ■

KORT WERELD NIEUWS

Ouderling Bednar ontmoet leden van het Schotse parlement

Ouderling David A. Bednar van het Quorum der Twaalf Apostelen heeft in september 2009 in een twee uur durend onderhoud met ministers van het Schotse parlement van gedachten gewisseld over hoe de Schotse leden hun mening over morele kwesties kenbaar kunnen maken en hoe belangrijk het gezin voor de kerk is. Aanwezig op de bijeenkomst in het parlamentsgebouw Holyrood in Edinburgh waren vijf

ministers van het Schotse parlement. Ouderling Bednar en andere kerkleiders brachten ook een bezoek aan Ierland voor verschillende kerkelijke bijeenkomsten.

Nieuw gebiedspresidium in Oceanië

Het Eerste Presidium heeft vorig jaar oktober een nieuw gebiedspresidium in Oceanië geroepen. Deze verandering was noodzakelijk omdat ouderling David S. Baxter van de Zeventig, die sinds augustus

Ouderling David A. Bednar spreekt met leden van het Schotse parlement.

FOTO JOHN BUCKLES

Mijn leven is erdoor veranderd

Ik lees de *Liahona* al sinds ik op 14-jarige leeftijd lid van de kerk werd. Het tijdschrift heeft mijn leven en dat van mijn familie ingrijpend veranderd. Toen ik op zending was en we iemand doopten, gaf ik het nieuwe lid meteen een abonnement, omdat ik wist dat hij of zij er net zo mee geholpen zou zijn als ik.

Yormys Gonzalez (Venezuela)

Ik leerde de zin van het leven

Het tijdschrift *Liahona* heeft mij kennis gegeven, en die kennis is mijn relaties met anderen ten goede gekomen. De verhalen die erin staan spreken mij erg aan, vooral 'Voorbereiding op een zending' (oktober 2008, p. K14) en 'Vergeet nooit dat je mormoon

bent' (januari 2009, p. 44). Het tijdschrift heeft mij besef gegeven van de zin van het leven; het heeft mij kracht gegeven.

Hilbert A. Guzman (Filipijnen)

Een vredig gevoel

Toen ik de boodschap van president Thomas S. Monson in de *Liahona* van december 2008 las ('De beste Kerstmis ooit', p. 2), vulde mijn ziel zich met een gevoel van vrede en overvloed. Ik moest aan Christus denken en wilde in zijn voetsporen wandelen. Dank u voor de *Liahona* – voor het licht en de vrede die onze zielen vervullen.

Cristiano Robson Prestes (Brazilië)

Stuur reacties en ideeën naar liahona@ldschurch.org. We kunnen zo nodig inzendingen inkorten of duidelijker formuleren. ■

2008 gebiedspresident was, in Salt Lake City een operatie moest ondergaan. Hij heeft daarna een taak gekregen aan de hoofdzetel van de kerk. Ouderling Tad R. Callister van de Zeventig is hem opgevolgd als president van het gebied, met ouderling James J. Hamula als eerste raadgever en ouderling Brent H. Nielson als tweede raadgever.

Alleenstaanden maken zich verdienstelijk in Guatemala

Alleenstaanden van de kerk uit Washington DC zijn in augustus 2009 naar de

Polochicvallei in Guatemala gereisd om daar het Kekchi-volk te hulp te schieten. In samenwerking met een non-profitorganisatie bouwden zij een middelbare school en bibliotheek, trairden ze onderwijzers, en distribueerden ze vitamines. Ook hielden zij workshops over hygiëne, voeding, mondverzorging, financiën, en landbouw voor driehonderd dorpelingen, en zijn ze begonnen aan de bouw van een schoolkeuken, een medische post, en een watervoorzieningssysteem. ■

IDEEËN VOOR DE GEZINSAVOND

Hieronder vindt u enkele ideeën voor uw gezinsavonden. U kunt ze aanpassen aan uw eigen gezin. De nummers tussen haakjes verwijzen naar pagina's in Onderwijzen — geen grotere roeping.

'Op één ski', p. 12: gedurende de les zal de Heilige Geest u of de deelnemers aan uw les mogelijk aansporen om een ervaring te vertellen die de anderen nodig moeten horen (45). Overweeg hoe

u de gezinsleden daartoe de gelegenheid kunt geven wanneer u dit artikel behandelt. De gezinsleden kunnen er bijvoorbeeld toe gebracht worden om in navolging van de auteur een ervaring te vertellen waarin zij de liefdevolle invloed van onze hemelse Vader hebben gevoeld.

'Kijkend naar de tempel', p. 16: een goede manier om deelnemers aan de les evangeliebeginselen bij te brengen is ze een tekening te laten maken over het thema van de les (166–167). Als u de zeven beginselen in het artikel hebt behandeld, kunt u ervoor kiezen om de gezinsleden een tekening van de tempel te laten maken of hun te laten tekenen wat ze uit de les hebben geleerd.

'Opgroeien in de vreze des Heren', p. 42: gezinsleden vragen om bepaalde informatie uit het artikel te halen, zal de deelname aan de les verbeteren (69). Lees het artikel samen en overweeg de gezinsleden te vragen om op specifieke zinsneden, woorden of beginselen te letten die hen kunnen helpen om in de vreze des Heren op te groeien.

'Maria's nieuwe jurk', p. 62: 'Als u een gevarieerde hoeveelheid leerzame activiteiten gebruikt, zullen de leerlingen de evangeliebeginselen beter begrijpen en onthouden' (89). Overweeg manieren te bedenken waarop uw kinderen kunnen luisteren naar en zingen of vertellen over de waarheden die ze leren. Als u bijvoorbeeld het verhaal voorleest, kunt u uw kinderen vragen om hun vinger op te steken of die op hun neus te leggen als ze horen dat Maria niet oplet. Overweeg uw kinderen een jeugdwerklidje te laten zingen dat verband houdt met het verhaal. ■

Een nieuwe lofzang zingen

Debra Randall

Toen de bisschop de namen van de leden voorlas die van hun roeping werden ontheven, zuchtte ik en keek ik neer op mijn werkloze handen. Ik werd ontheven als eerste raadgeefster in het ZHV-presidium. Ik vond het moeilijk om afscheid te nemen van de roeping waar ik zo van had genoten en van de nauwe band met de andere zusters in het presidium.

Toen ik de namen van het nieuwe presidium hoorde, voelde ik een bevestiging van de Geest, die me liet weten dat alles goed zat. Deze nieuwe zusters waren door de Heer gekozen om dit werk te doen. Toen ik ter steunverlening mijn hand opstak, wist ik dat ze goed werk zouden verrichten en dat ik op andere manieren dienstbaar kon zijn. Ik voelde me dankbaar en rustig.

Toen was het tijd om de avondmaalslofzang te zingen. De bisschop kondigde een nieuwe versie van een oude lievelingslofzang aan, 'In Christus' kerk zijn wij tezaam' (lofzang 118). Toen ik naar de prelude van het orgel luisterde, voelde ik het rustige gevoel wegebben. 'Waarom kunnen we niet de vertrouwde versie zingen?', vroeg ik me af. 'Die vind ik veel beter.' Maar toen ik begon te zingen, werd mijn ziel door de pracht van de nieuwe melodie geraakt en besepte ik dat de melodie heel mooi bij deze woorden paste. Door

Een bekende lofzang met een onbekend melodie maakte mij duidelijk dat ik kan blijven doen wat ik altijd heb gedaan of kan groeien op manieren die alleen de Heer voor mogelijk houdt.

de muziek ging ik de betekenis van de lofzang op een andere manier bekijken.

Plotseling kwamen deze lofzang en mijn ontheffing door een krachtige inwerking van de Geest in mijn gemoed samen. Het nieuwe presidium zou hetzelfde werk doen wat ik had gedaan, maar met andere handen en een fris perspectief — net als de lofzang dezelfde boodschap maar een andere melodie had. En ik zou een nieuwe roeping krijgen die bij mijn melodie paste. Door die verandering zou ik groeien op manieren die ik me niet zou kunnen voorstellen als ik op mijn oude plek was blijven zitten.

Ik heb altijd geweten dat het evangelie en de organisatie van de kerk alle leden op verschillende manieren tot zegen zijn. We leren hoe we moeten leiden en moeten volgen, en het leerproces herhaalt zich gedurende ons leven. Maar tijdens die avondmaalsdienst besepte ik dat als wij naar de Geest luisteren, we bij elke verandering de wonderbaarlijke onveranderlijkheid van het plan van onze hemelse Vader zullen herkennen. ■

MET DANK AAN WILLIAMS FINE ART

Walter Rane, *Vrede laat Ik u*

'Vrede laat Ik u, mijn vrede geef Ik u; niet gelijk de wereld die geeft, geef Ik hem u. Uw hart worde niet ontroerd of versaagd.

'Gij hebt gehoord, dat Ik tot u gezegd heb: Ik ga heen en kom tot u.

Indien gij Mij liefhadt, zoudt gij u verblijd hebben, omdat Ik tot de Vader ga, want de Vader is meer dan Ik.

'En nu heb Ik het u gezegd eer het geschiedt, opdat gij geloven moogt, wanneer het geschiedt. (...)

'De wereld moet weten, dat Ik de Vader liefheb en zó doe, als Mij de Vader geboden heeft' (Johannes 14:27-29, 31).

070110
01 APR 2013 DUTCH

#LDU1677259598/0#
KAREN BOZENDAHN
15 E NORTH TEMPLE RM 249
SALT LAKE CITY UT 84150 1600

Het offerlam dat voor het laatste avondmaal werd bereid, was een wezenlijk onderdeel van het jaarlijkse paasfeest', schrijft ouderling Paul K. Sybrowski. 'En terwijl de twaalf apostelen aten, nam Jezus, zelf het Paaslam, brood, zegende en brak het, en gaf het aan zijn discipelen.'

Als u wilt weten hoe deze Messiaanse symbolen ook nu nog invloed op ons hebben, kijkt u op p. 22, 'Christus en de cultuur van het Oude Testament', en op p. 30, 'Doet dit tot mijn gedachtenis'.

ACCOUNT # 1677259598

17

3

